XXX. ÉVFOLYAM, 13. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1974. MÁRCIUS 28.

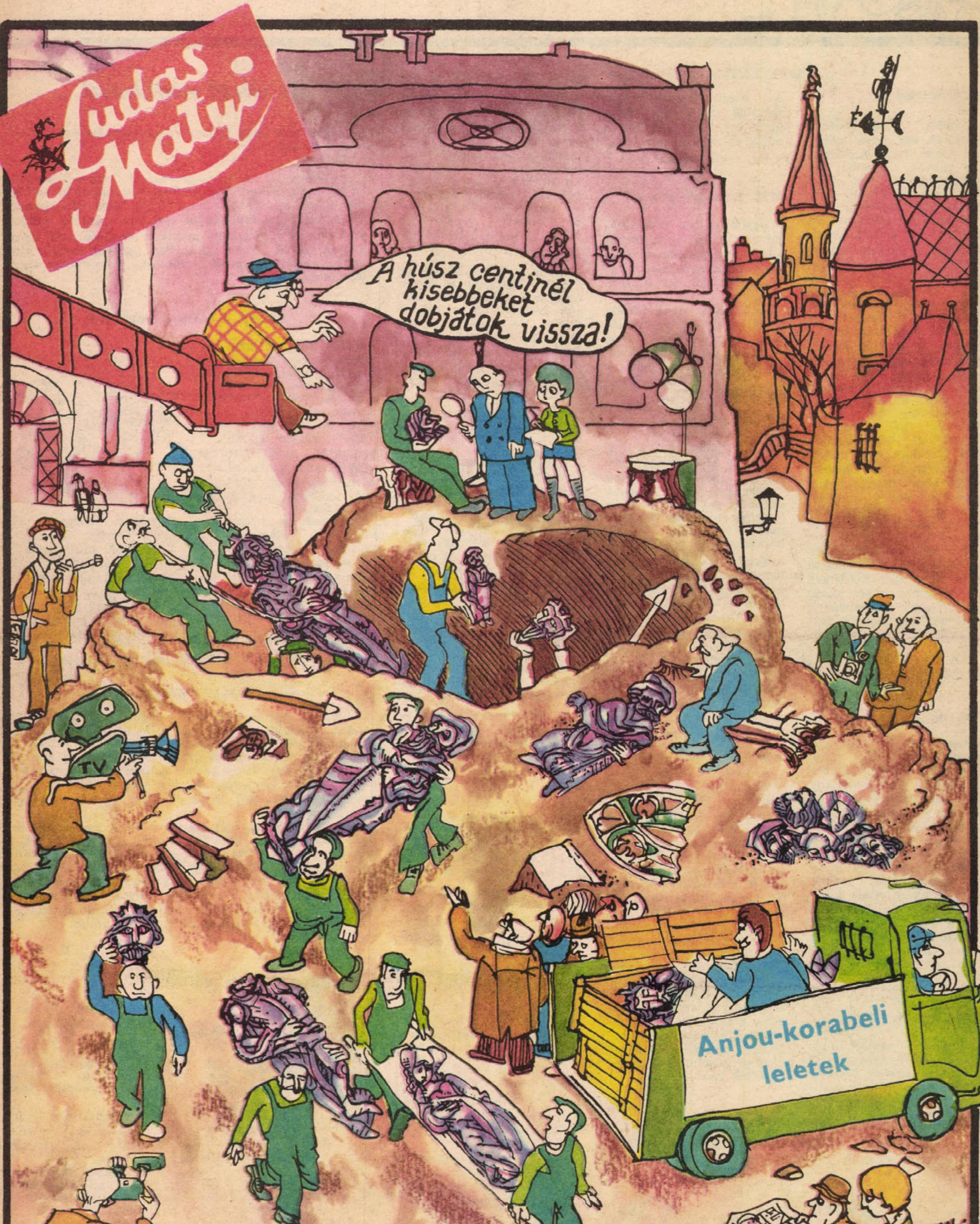
Ludas Matyi
A húsz centinél kisebbeket dobjátok vissza!
TV
Anjou-korabeli leletek
Hihi

Hegedüs István rajza

Nagy fogás a Várban

KEDVES LUDAS!

EGY LÉTRA NAPLÓJÁBÓL

1972. március 28.

Életem legszomorúbb napja ez. Ma megállapították rólam, hogy szabálytalan vagyok. Továbbá: balesetveszélyes. Hát ilyet még nem hallottam, amióta kétágú vagyok!

Kérem, én harminc éve szolgálok itt, a Budafoki út 34/b-ben (4 emelet), rajtam járnak fel a lift gépházába, ha ott valami javítani való akad. Bár eléggé megtaposott harminc évi szolgálat alatt az élet, ha kihúzom magamat (pontosabban: ha engem kihúznak, merthogy olyan kihúzós fajtájú vagyok), még most is mutatós formám van. Mind a 14 fogam ép, elbírom még, ha a fürge liftjavító fiúk futkosnak rajtam. A házfelügyelőt, nem mondom, már nehezen bírnám el, de ő szerencsére nem mászik rám, mert a gépház nyílását olyan szűkre szabták hajdanán, hogy ő azon úgyse férne be.

És most kimondták rám a szentenciát: 18 hónapon belül nyugdíjba küldenek. s a helyemet átveszi majd egy csitri acéllépcső, amelyhez egy nagyobb szájú tetőkibúvót is kell építeni.

Hát ezt érdemeltem enynyi boldog év után?

1973. május 30.

Rengeteget dolgoztunk mostanában: sok napi munkával, 14 ezer forintos költséggel újjápofoztuk öreg kollégámat, a liftet. Ő még évtizedekig elszaladgál fel-alá, csak engem helyeznek tartalékos állományba...

Bár az is lehet, hogy nem lesz belőle semmi. Már 14 hónap eltelt a határozat óta, de nem épül sem a lépcső, sem a tetőkibúvó.

Van rá egy jó kibúvó: bauxitbetonos a ház. nem lehet fúrni-faragni!

1973. július 5.

Ma szemlét tartott fölöttünk az ÉMI Felvonóvizsgáló Állomásának főszemlésze. Felfüggesztette a lift működési engedélyét. Indok a régi: szabálytalan a létra, a gépház-feljáró, lépcső kell és kibúvó...

A szemlész elvonult — a lift megindult. A lakók ugyanis úgy vélik, hogy amíg egy lift mozogni tud, addig mozogjon...

Én nekik adok igazat.

1973. augusztus 30.

Újabb szemle, újabb határozat: a lift nem járhat addig, amíg engem ki nem selejteznek, s át nem veszi a hivatalomat egy új lépcső.

A liftünk illegalitásba vonult: amikor a szemlészek nem látják, vígan szaladgál fel-le a lakókkal.

1973. október

Nagy a csönd köröttem. Azt hiszem, elromlott a lift. Miért nem jönnek már értem a fiúk, miért nem javítjuk már azt a gépet?

Szegény lakók lihegve másznak fel mindennap a legfelső emeletre, s egymásnak újságolják, mit hallottak:

Hogy a házkezelőség nem meri kihívni a felvonójavítókat, merthogy a liftünk el van tiltva, s ha mégis megtudnák, hogy dolgoztatták, abból nagy baj lenne...

Négy ikertestvér ház van itt, szorosan egymáshoz bújva, egyszerre épültek, mindegyikben azonos a lift, a gépházfeljáró, de még a létra is. A másik három házban járhatnak a liftek, itt meg nem. Miért vajon?

A lakók szavaiból annyit sikerült kihámoznom, hogy mi társasház vagyunk, a többiek pedig nem azok. Mindannyiunk közös gondozó szülője az Ingatlankezelő Vállalat, ám a nagy családon belül mi a társasház-kezelőséghez tartozunk, a másik három pedig valamilyen más csoporthoz. (Talán a társtalan házak kezelőségéhez, mit tudom én.) Na már most: a másik kezelőség benyújtott kegyelmi kérvényt az elaggott létrák ügyében, a mi kezelőségünk viszont ezt elmulasztotta. Így aztán a többi létrák szolgálati idejét meghosszabbították, az enyémet nem...

1974. február

A lift hónapok óta áll. A lakók gyalogolnak, s panaszra járnak a házkezelőségre. Ott azt mondják: a mi házunkon sehogysem lehet tetőkibúvót építeni, merthogy bauxitból vagyunk. De van a négy ház között egy olyan is, amelyik nem bauxitos: ott építik meg a lépcsőt, s a tetőn keresztül járnak be majd a többi három lift gépházába.

De mikor? Az Ingatlankezelő Vállalat műszaki osztályán több mint egy éve készül már a lépcső terve, de még mindig nincs készen. Hogy miért kell ehhez olyan temérdek idő, azt én nem értem. Ez nekem, a buta, négyméteres létrának magas...

1974. március 12.

A lift még most sem jár. Úgy sajnálom szegény lakókat a sok gyaloglás miatt. Már azt sem bánom, ha nyugdíjba küldenek, csak épüljön meg végre az az átkozott lépcső! Ma hallottam az egyik lakótól, hogy levelet írt az ügyben valamilyen szerkesztőségbe...

1974. március 15.

Ma nagy napom volt! Öten is kijöttek, kihúztak, szemlélgettek.

Aztán ünnepélyes fogadalomtételek következtek.

Az Ingatlankezelő Vállalat embere megígérte, hogy 60 napon belül kész a lépcső.

A Felvonóvizsgáló Állomás embere megígérte, hogy 60 napra felfüggeszti a felfüggesztést, azaz ideiglenes működési engedélyt kap a lift is, meg én is.

A Társasházkezelőség embere megígérte, hogy azonnal telefonál a szerelőknek: jöjjenek és indítsák el a liftet.

A lakók nagyon boldogok. Csak egyet nem értenek: miért nem lehetett ugyanezt már jóval korábban, az újság közbelépése nélkül megtenni?

Ezt én sem értem. De 60 napon belül úgyis nyugdíjba megyek, s akkor lesz majd időm ezen tűnődni.

R. B.

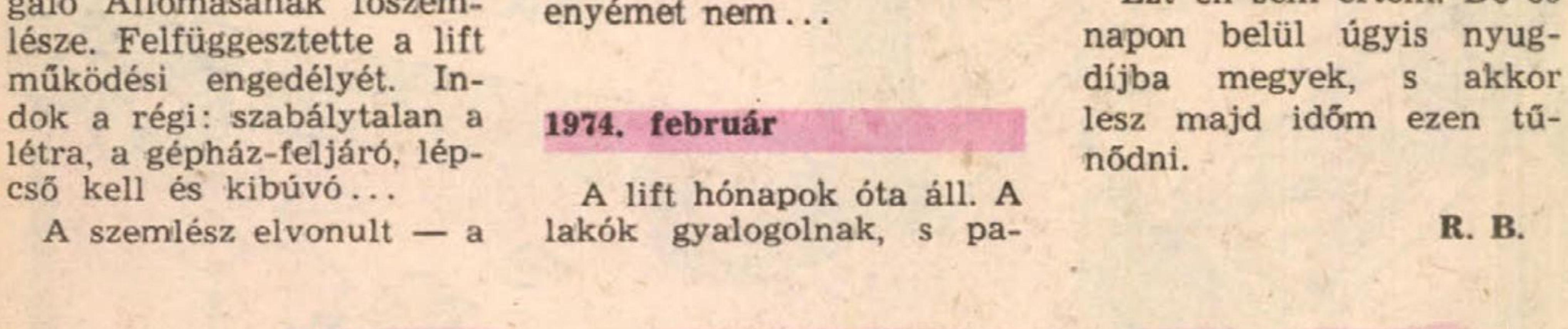

Az olvasó megkérdezi...

...miért nem lehet iskolai világatlaszt kapni a könyvesboltokban?

...gyártanak-e még úgynevezett mignon-lámpát? Olyan kicsi, könyvre csíptethető olvasólámpát, amelyben nem csak az volt a jó, hogy olcsó volt, hanem az is, hogy a könyvszerető emberek számára nagyon praktikus volt. Ugyanis annak a használatával nyugodtan tudtak olvasni az ágyban, anélkül, hogy a szobában alvókat zavarták volna. Hol lehet vajon ilyen lámpácskát találni?

MOZIK A VÁROS PEREMÉN

Vajon mennyit érne egy olyan vasúti menetrend, amelyben nem találnánk meg minden vonat érkezési és indulási idejét? Körülbelül annyit, mint most a napilapok moziműsora. Ebben ugyanis 21 budapesti mozi műsorát nem közlik. Vajon miért? A peremkerületi közönség nem érdemli meg a tájékoztatást?

Elképzelhető, hogy mit kíván az illetékeseknek az, aki ezernyi apróbetűs sor — esetleg többszöri — átböngészése után azt állapítja meg, hogy Budapesten az Ady, Balassi, Béke, Bocskai, Cinkota, Csillag, Fórum, Jókai, Kárpát, Kelen, Liget, Otthon, Petőfi, Rákóczi, Rege, Széchenyi, Szigethy, Tétény, Tündér, Újvilág és Világosság mozi nem létezik — legalábbis a közönség számára nem!

Vagy talán már annyi a mozinéző, hogy újakat már nem kell toborozni?

Dr. V. I.
Bp. XII., Stromfeld A. u. 34

MÁRAMAROS

— Már a Máramaros úton vagyunk? — kérdi tőlem valaki a külső végállomása felé tartó, 37 M jelzésű buszon.

Bólintok, de nem meggyőződéssel. Mert ki tudja? Tudunk több, főként személynevet őrző fővárosi utcanévről, amelyet két- vagy háromféleképpen is írnak. De ez a III. kerületi, kanyargós hegyi utcácska, amellyel azonos nevű egyébként még kettő van Budapesten — minden rekordot megdönt!

Máramaros út az utcajegyzék szerint, de az oda járó busz táblája szerint már Máramarosi. S ha az ember végigsétál rajta, a kertajtók és az épületek házszámtábláit böngészve elálmélkodik. Mert szerepel azokon Perényi út (az út régebbi elnevezése) ugyanúgy, mint a következő, további változatok: Mármaros, Mármarosi, Mármarossi, Mármaross, Máramaross, Máramarossi, Máramarossy.

Mára már elég. Aki nem hiszi, nézzen utána.

G. Sz. L.

PRÓBA

Színhely: Tungsram Keravill VIII., Rákóczi út 51.

Idő: 1974. március, déli órák.

— Germicidlámpát kérek — szólok egy kék köpenyes fiatalemberhez.

— Hányat?

— Kettőt.

— Tessék.

— Kérem kipróbálni.

— Nem tudom kipróbálni.

— Az ilyen árut a vevő jelenlétében kipróbálva szokták eladni. Hiszen a két darab ára csaknem 400 forint.

— Vigye el a reklamációba és próbáltassa ki.

— Az áru kifizetése előtt tudni akarom, üzemképes-e?

— Ha tudni akarja, vegye a fáradságot és vigye oda, mi csak eladással foglalkozunk.

Ebből megértettem azt is, hogy az udvariasság sem az ő reszortjuk. Ennek ellenére nekem továbbra is az a meggyőződésem, hogy a kipróbálást az eladóknak kell elvégezniük, hiszen nekik csak hibátlan árut szabad eladniuk.

Csordás Mihály
Budapest

2 rajz Wilsonről a nyugati sajtóban

DOWNING STREET 10

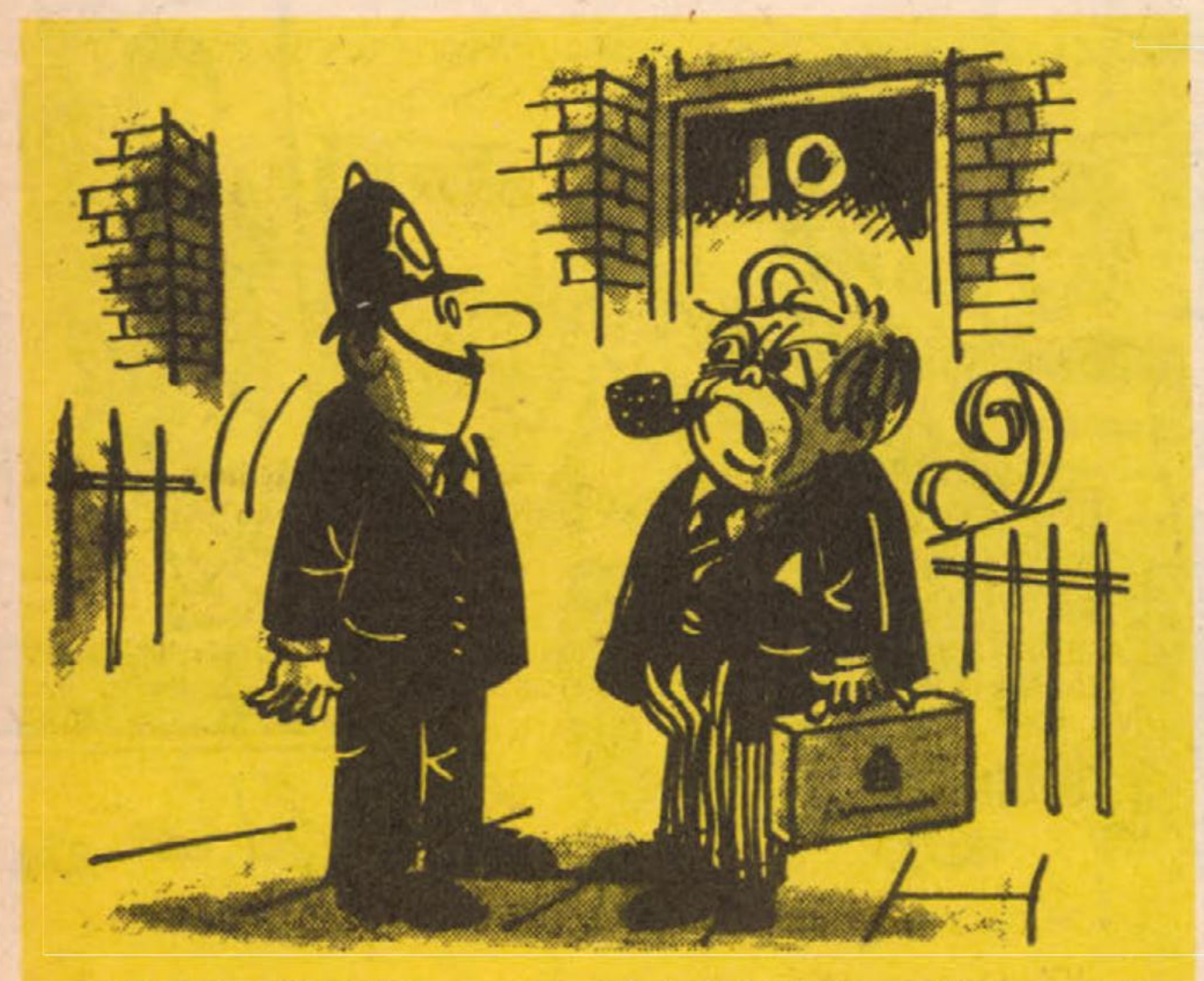

Wilson: Képtelen vagyok ide beköltözni ... Ebben a házban kísértenek az áremelések ..

(„Morning Star", London)

A MINISZTERELNÖKI SZÉK

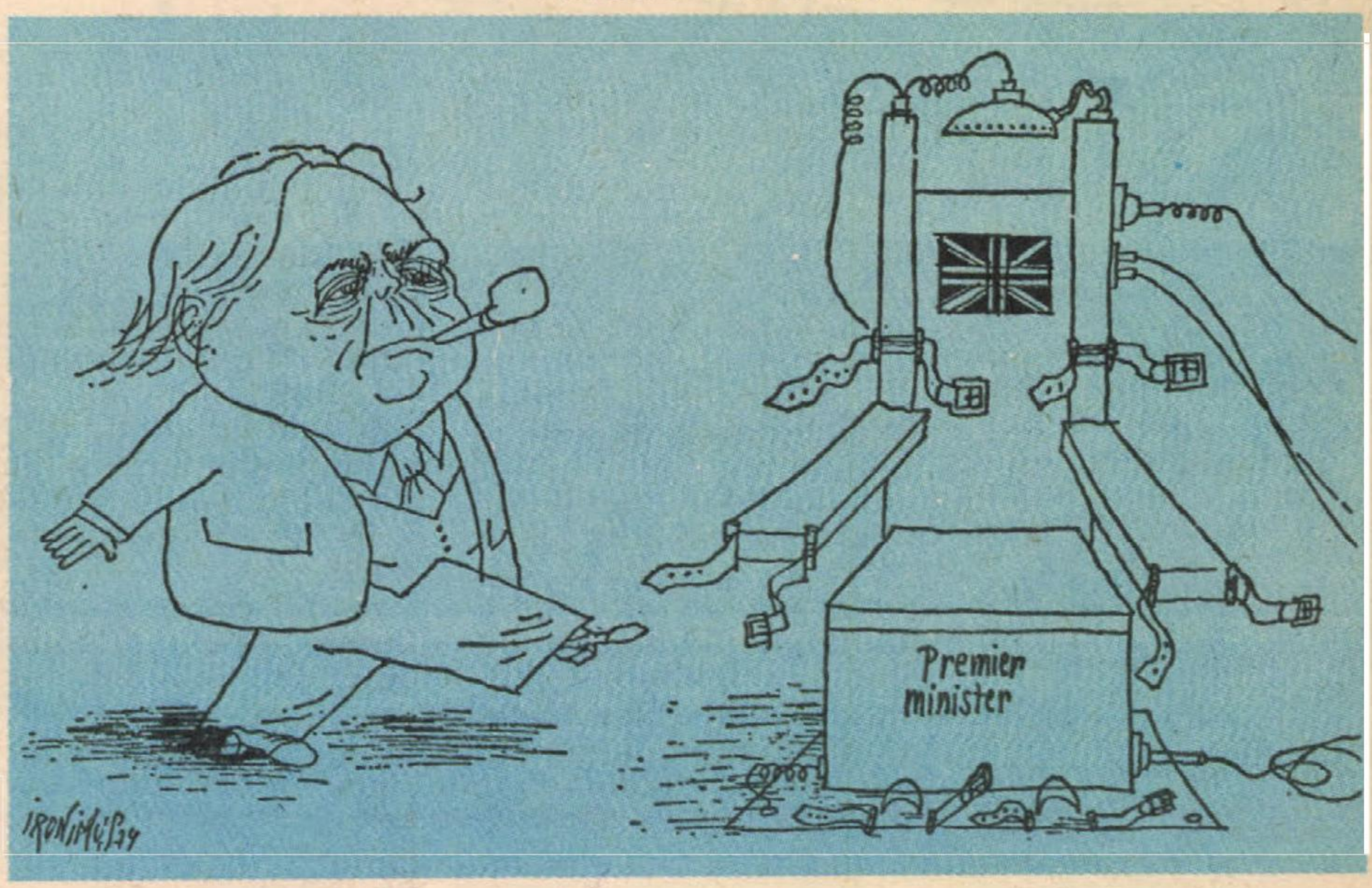

(„Die Presse", Ausztria)

MODERN LEGENDA

Amikor N. N., a világ legnagyobb tudósa, filozófusa, korunk egyik nagy lángelméje elköltözött az élők sorából, vagyis amikor az Úristen magához szólította, tisztában volt azzal, hogy el kell számolnia az életével. Ettől azonban nem félt, mert úgy érezte: tiszta a lelkiismerete. A rendelkezésre bocsátott évekkel jól sáfárkodott: tudásához és tehetségéhez méltóan.

N. N. — mint mondám — nem félt ettől a találkozástól. Nyugodtan és derűsen lépett az Úristen színe elé.

— Mesélj, hogyan éltél — kérdezte az Úr az agg tudóst, aki állandóan a szemüvegével bajlódott: percenként lecsúszott az orrán és ilyenkor a jobb kezének a mutatóujjával idegesen visszatolta.

— Nem tudok sokat mesélni — felelte a kiváló tudós. — Világéletemben csak dolgoztam: új vitaminokat fedeztem fel és legyőztem néhány legyőzhetetlennek tartott betegséget.

— Ez szép — mondta az Úr. — Nagyon szép. De a szabad időddel miképpen gazdálkodtál?

— Nagyon kevés szabad időm volt — válaszolta a tudós. — A munkám teljesen lefoglalt. Összegeztem gondolataimat a világról és tudományos expedíciókat vezettem.

— Na igen, erről tudok — szakította félbe az Úristen —, de azért szabad időd csak volt ...

— Volt. Egy kevés ...

— És legalább helyesen használtad ki? — kérdezte az Úr, aki nagyon hasonlított a tudóshoz. Neki is szakálla volt és szemüvege és keserű ráncok voltak a szája körül, mint minden embernek, aki sokat élt.

— Nem tudom, Uram — mondta a tudós. — Azt azonban biztosan tudom, hogy megpróbáltam hasznosan élni, hasznára lenni az emberiségnek. Új energiaforrásokat fedeztem és ...

— Ne tereld másra a szót — kiáltott fel ingerülten az Úristen. — Én a szabad időről beszélek. Helyesen használtad-e fel vagy sem. Ez itt a kérdés, erre válaszolj. Nos? Mit csináltál például, ha akadt, tegyük fel, egy kis szabad időd?

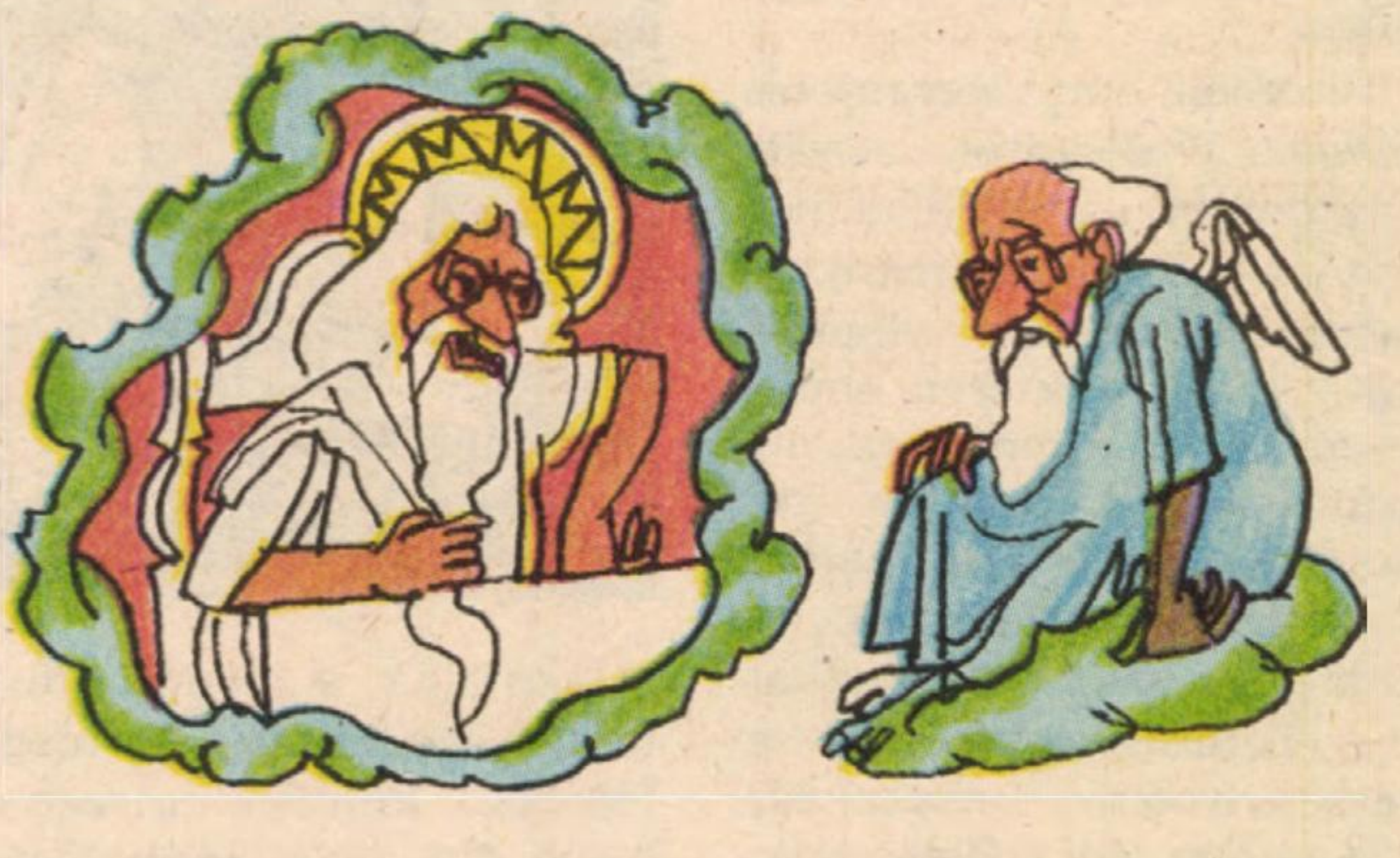

— Bevallom őszintén: semmit. Eltotyogtam az időmet.

— Nem mentél kirándulni?

— Nem.

— Kiállításokra se jártál?

— Fáradt voltam, Uram. Örültem, ha pihenhetek.

— De ez nem aktív pihenés. Mozi? Hangverseny?

— Csak nagyon ritkán.

— Tollaslabda, kézilabda, úszás?

— Legtöbbször tévét néztem, de tévénézés közben mindig elaludtam ...

— Rosszul tetted! — dörrent rá az Úr. — Nagyon helytelenül éltél! Helytelenül használtad ki a szabad idődet!

— Ha volt, Uram, ha volt. De rendszerint nem volt. Előadásokat tartottam és a tudományos intézetben, amelyet vezettem ...

— Tudom, tudom, de most nem erről beszélünk. Nem a munkád érdekel, hanem az, mit tettél a szabad idődben és szomorú szívvel kell megállapítanom, hogy tartalmatlanul éltél. Elfecsérelted, elherdáltad a szabad idődet ... — mondta az Úristen a tudósnak, aztán egy haragos kézmozdulattal elbocsátotta a színe elől. Amikor N. N. visszanézett, látta, hogy az Úr egy hatalmas papírlapot tereget ki maga elé és írni kezd.

— Most mit csinál? — kérdezte N. N. a kísérőjétől.

— Felmérést készít — hangzott a válasz. — A szabad idő felhasználásáról ... Újabban már őt is csak ez izgatja ...

Mikes György

ERDEI KIRANDULAS

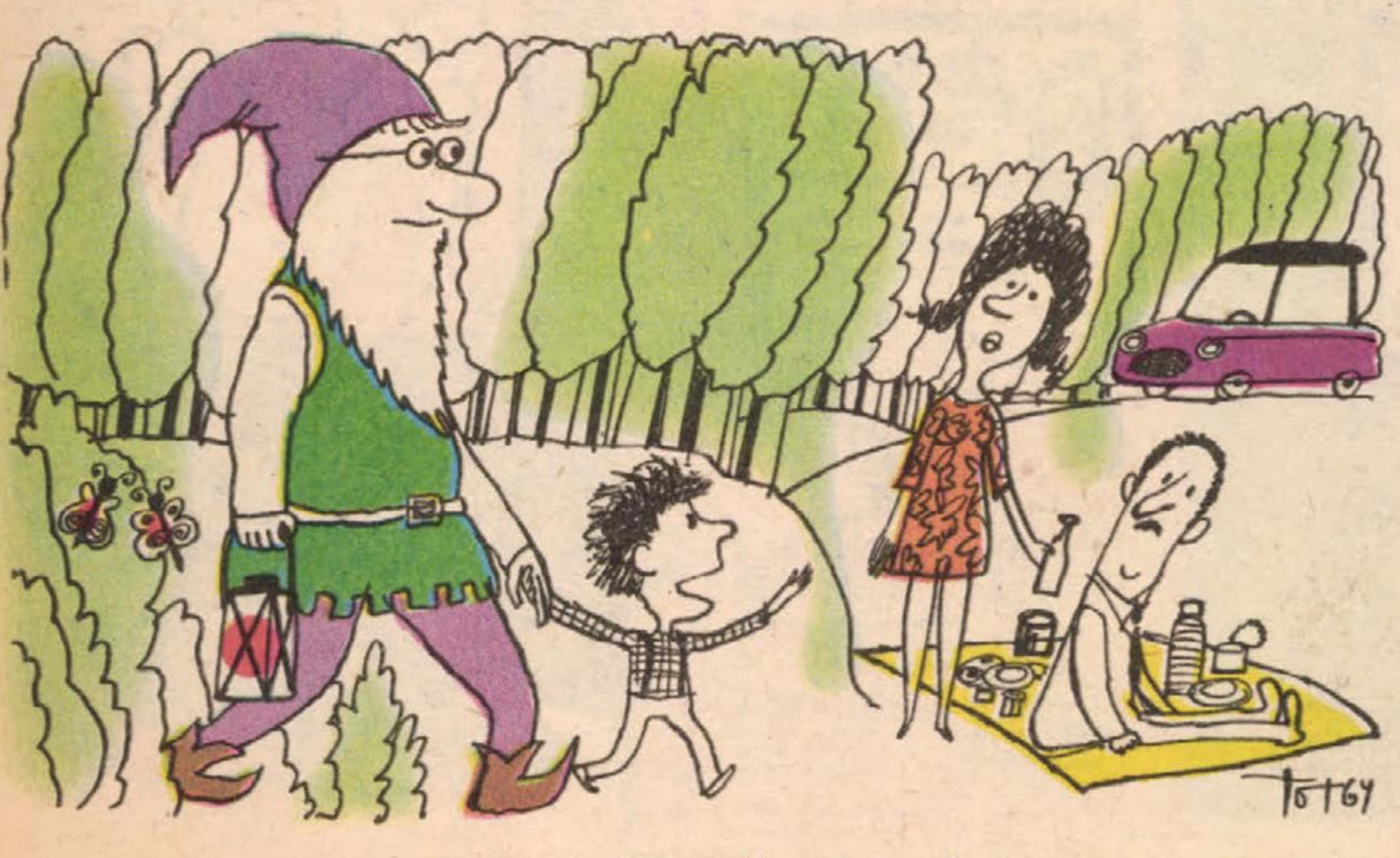

— Anyuka! Van ekkora törpe?

MINT A SPORTBAN

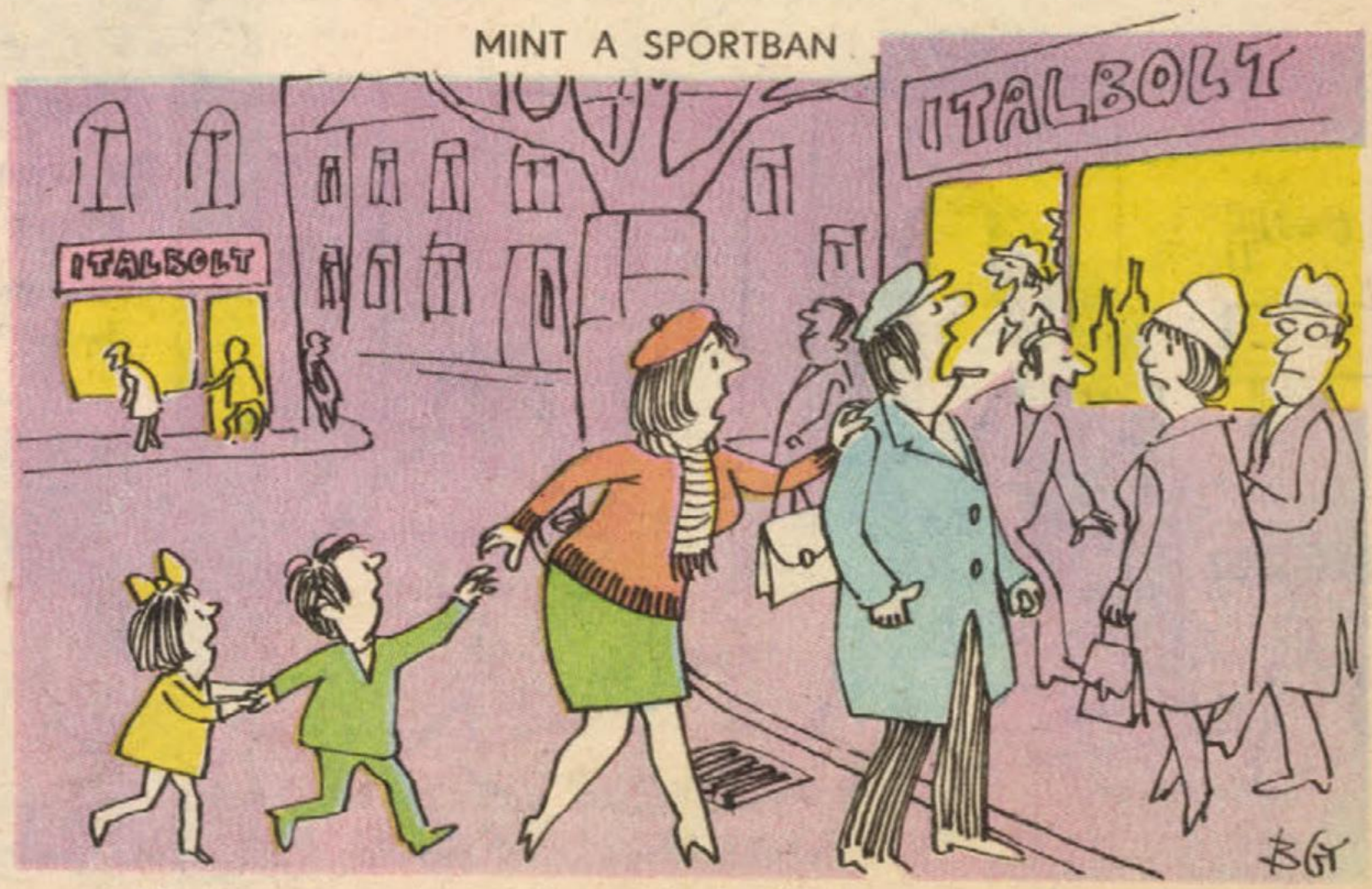

— Megmondtam, hogy nincs pénz! Kiléptem a gyárból, és egy évig tart az átigazolás!

GONDOS SZÜLŐ

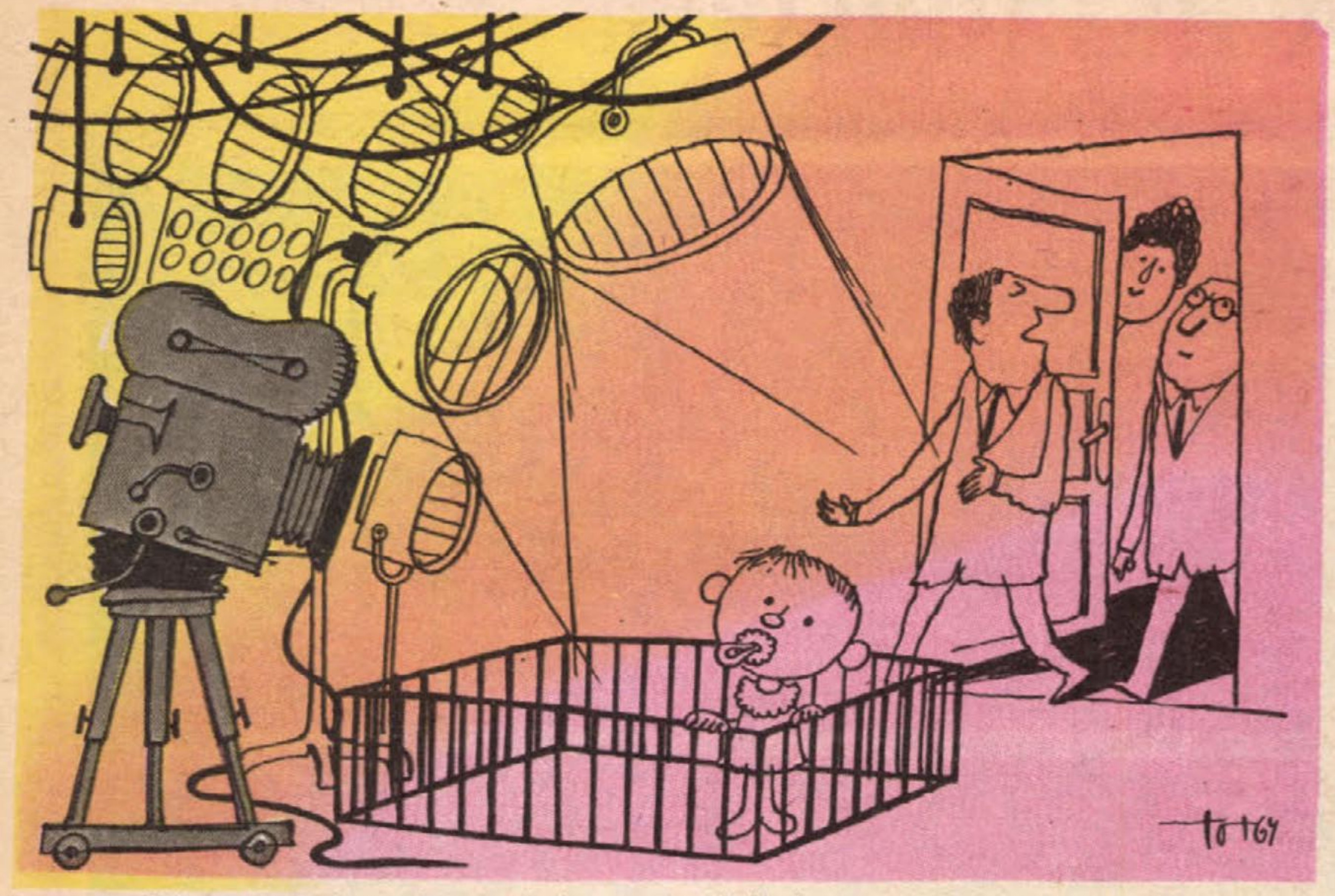

– Filmsztárt akarunk nevelni a gyerekből és nem szeretnénk, ha lámpalázas lenne . . .

HÁTRÁNYOS HELYZETŰ SZÜLŐK

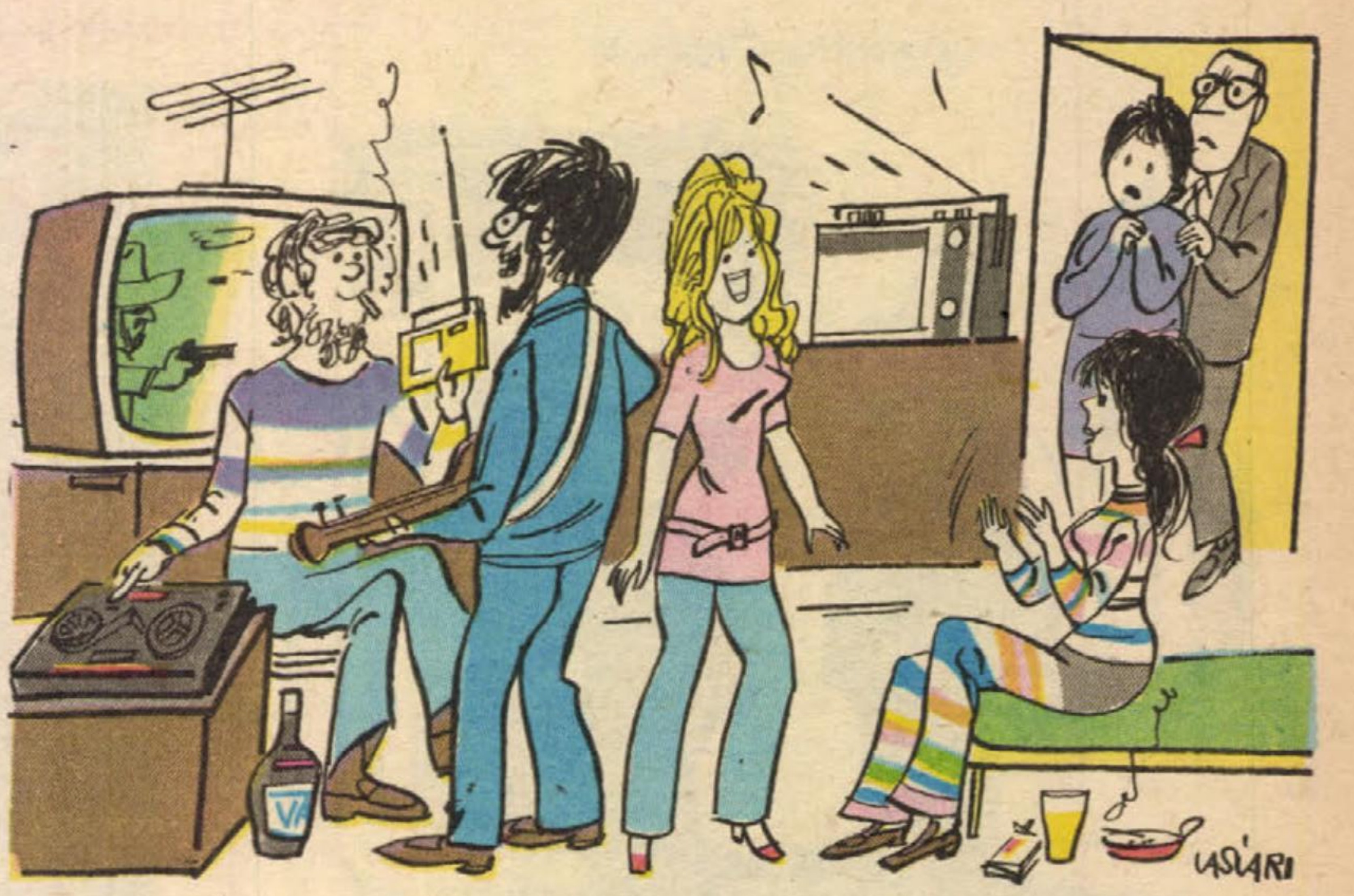

A PRÉMIUM RELATIVITÁSA

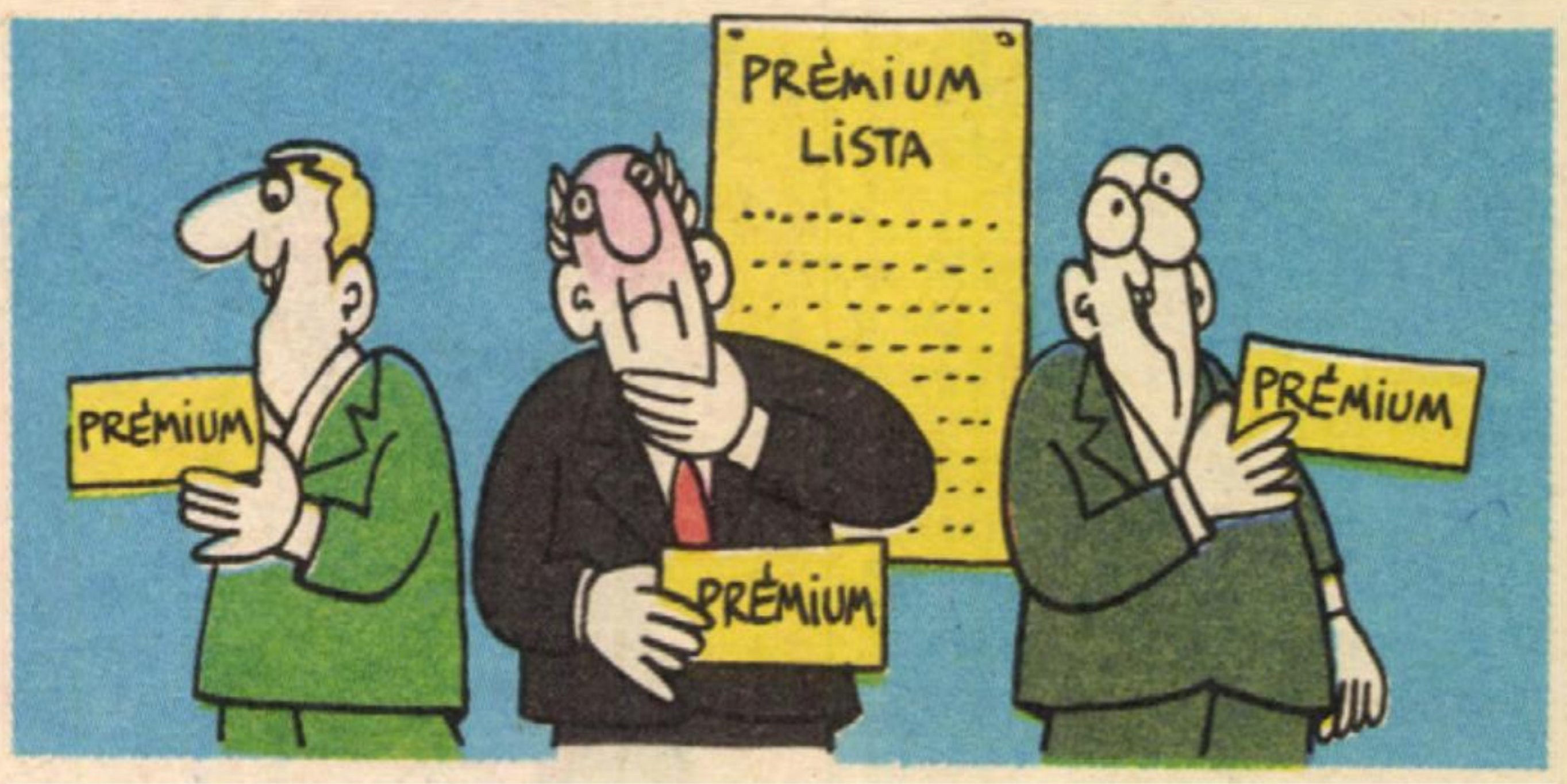

Eszembe jutott egy régi história. Vagy húsz évvel ezelőtt egy mezőkövesdi vendéglőben szólt a rádió. Székely Mihály csodás basszusa szárnyalt a füstös teremben. Egy enyhén kapatos vendég megjegyezte:

— Könnyű neki! Az ő hangjával! Próbálná csak meg az enyémmel!...

*

Akkor jutott ez eszembe, amikor a barátom a minap felkeresett, s megkérdezte, mit szólok a nagy újításhoz? Ezentúl a sportversenyeken például a futóknak különböző időtartamot szabnak meg egyazon távon, mert figyelembe veszik, hogy az egyik már korábban többször is lefutotta az adott távolságot ennyi, meg ennyi másodperc alatt, a másik viszont gyakorlatlanabb, kevésbé felkészült, annak majdnem kétszer annyit idő kell, tehát az ő számára alacsonyabb mércét kell állítani, vagyis hosszabb idő alatt futhatja meg a távot.

Értetlenül néztem rá, micsoda badarság ez. Aztán elmagyarázta, miért jutott eszébe ez a szerencsétlen ötlet:

— Évek óta egyenletes tempóban dolgozom a vállalatomnál, a Felhőgomolyítónál. Teljesítményem mennyiségileg és minőségileg is egyenletesen emelkedő. A prémiumomra tulajdonképpen nem is lehetne panaszom. De látom a kollégáim munkáját, és látom az ő prémiumaikat is. Teljesítményeinket a versenyirodán naprakész állapotban ki is függesztik. Ebből mindig kitűnik, ki hogyan dolgozott, ki mennyi munkát végzett. Afféle „lóversenytábla" ez. Látszik, hogy ki az élen haladó, ki az elmaradó, ki teljesíti a normáját háromszorosra, ki csak éppenhogy eléri, vagy el se éri. Aztán a hónap végén ezt a táblát beveszik, és kiakasztják a prémiumlistát. S ekkor jön a meglepetés. Például olyasmi, hogy aki csak egyharmadát termelte, mint én, prémiumban alig marad el és a többlet-termelésre jutó jövedelme sokszorosa az enyémnek. Először azt mondták erre, hogy a prémium progresszíve csökken, tehát minél többet hajt valaki, annál kevesebbet ér a munkája, de ebbe nem nyugodtam bele, bementem az igazgatóhoz. Névre szólóan előadtam a panaszomat, mindenféle számításokat raktam elé, amelyek az effajta premizálás tarthatatlanságát bizonygatták, mire ő közölte, hogy elvileg igazam van, de vegyem csak figyelembe, hogy én nagy rutinnal, igen sok éves gyakorlattal, sokkal könnyebben végzem a munkámat, a másik nehézkesebb, gyakorlatlanabb, nála tehát jobban meg kell becsülni anyagiakban is, amit tett, hiszen sokkal több fáradság van a teljesítményében, mint az enyémben. Nos, hát ha a munkában így lehet, úgy a sportban is figyelembe vehető az alacsonyabb felkészültség, vagyis ha egy olimpikon 215 centit ugrik a magasba, az semmi ahhoz képest, ha nekem sikerül átvergődni 130 centiméterre a léc fölött. Mert az én ugrótehetségemből esetleg ennyire futja.

*

Szerencse, hogy a húsz év előtti kapatos vendég a Felhőgomolyító igazgatójának a prémium relativitásáról alkotott elméletét és gyakorlatát még nem ismerte. Felment volna a Rádióhoz, hogy Székely Mihállyal versenyt énekeljen. S talán azonos honoráriumot is kért volna.

Benedek Miklós

EGÉSZSÉGTELEN ÉLETMÓD

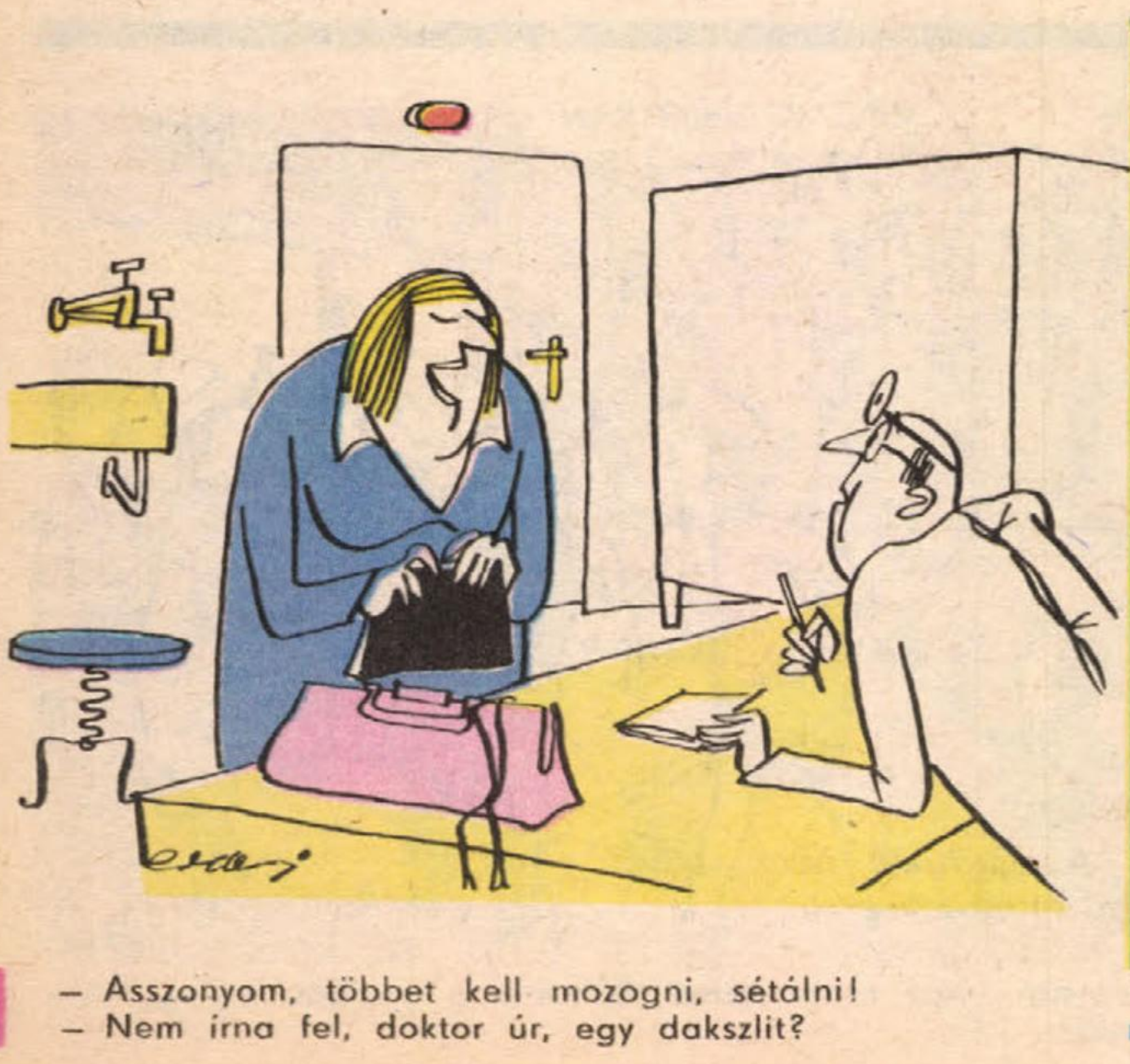

– Asszonyom, többet kell mozogni, sétálni!
– Nem írna fel, doktor úr, egy dakszlit?

HÁROM GENERÁCIÓ

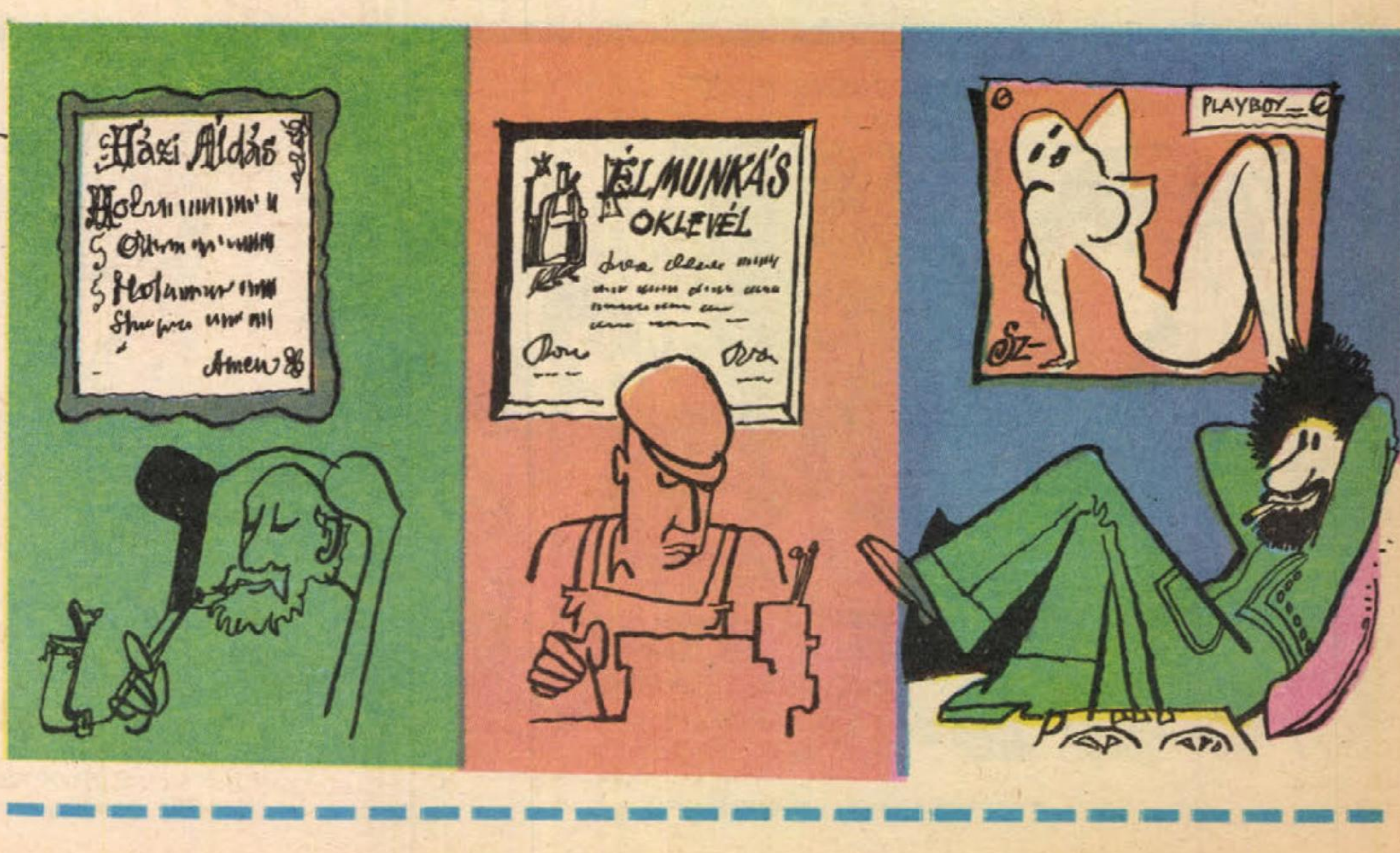

SZÍNHÁZBAN

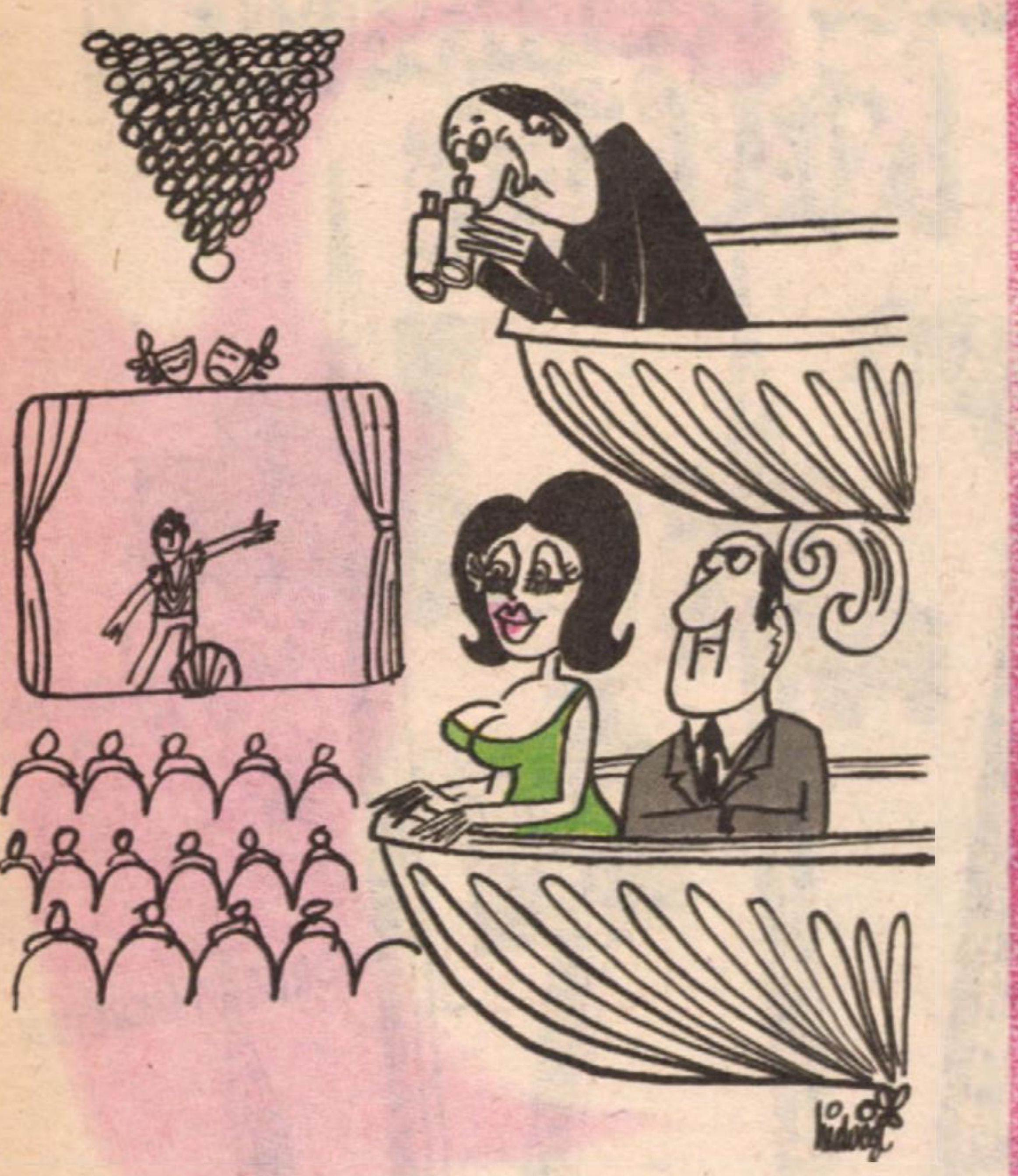

ELDUGOTT KIS PRESSZÓ

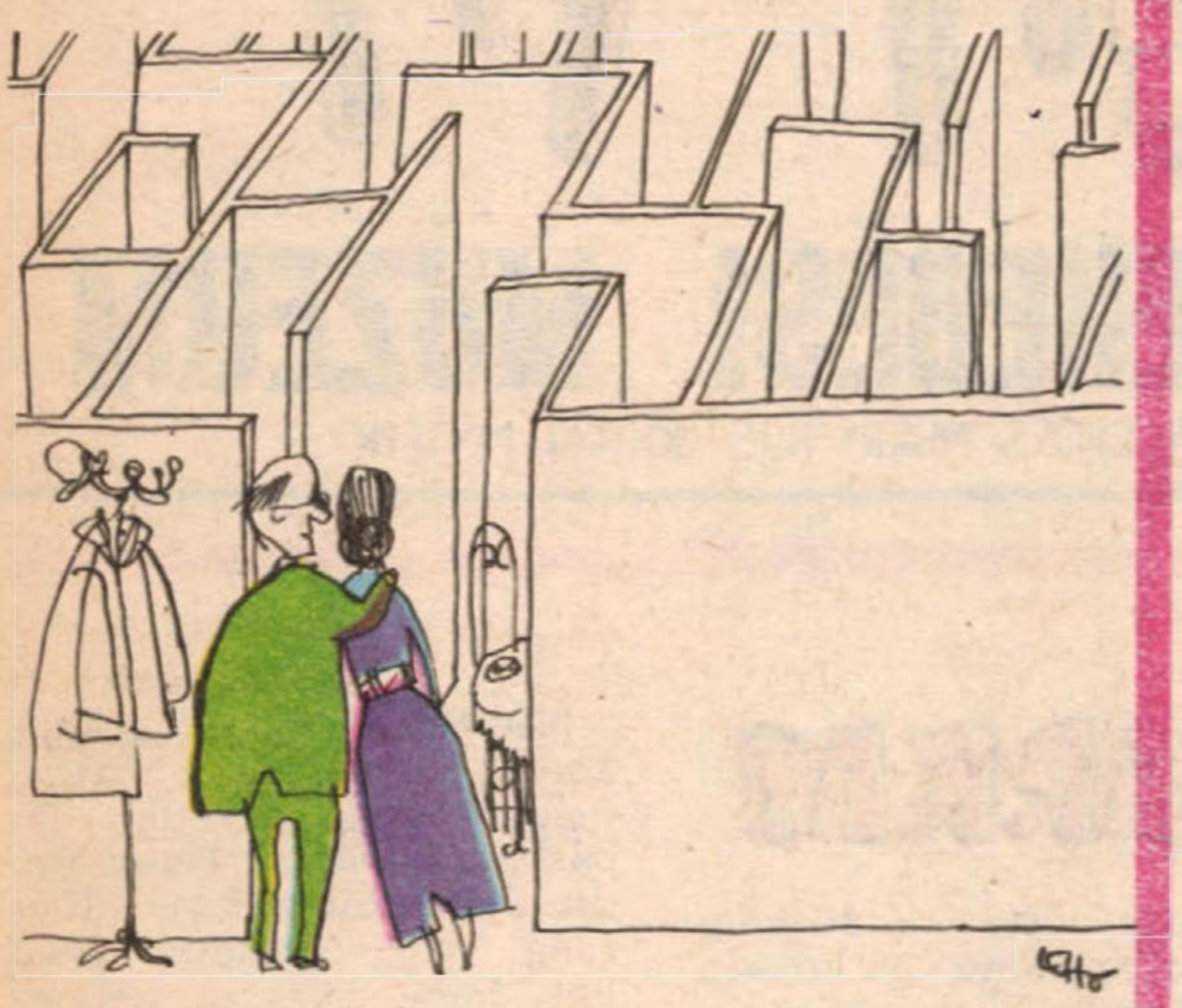

– Itt biztosan nem talál meg minket a férjed!

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

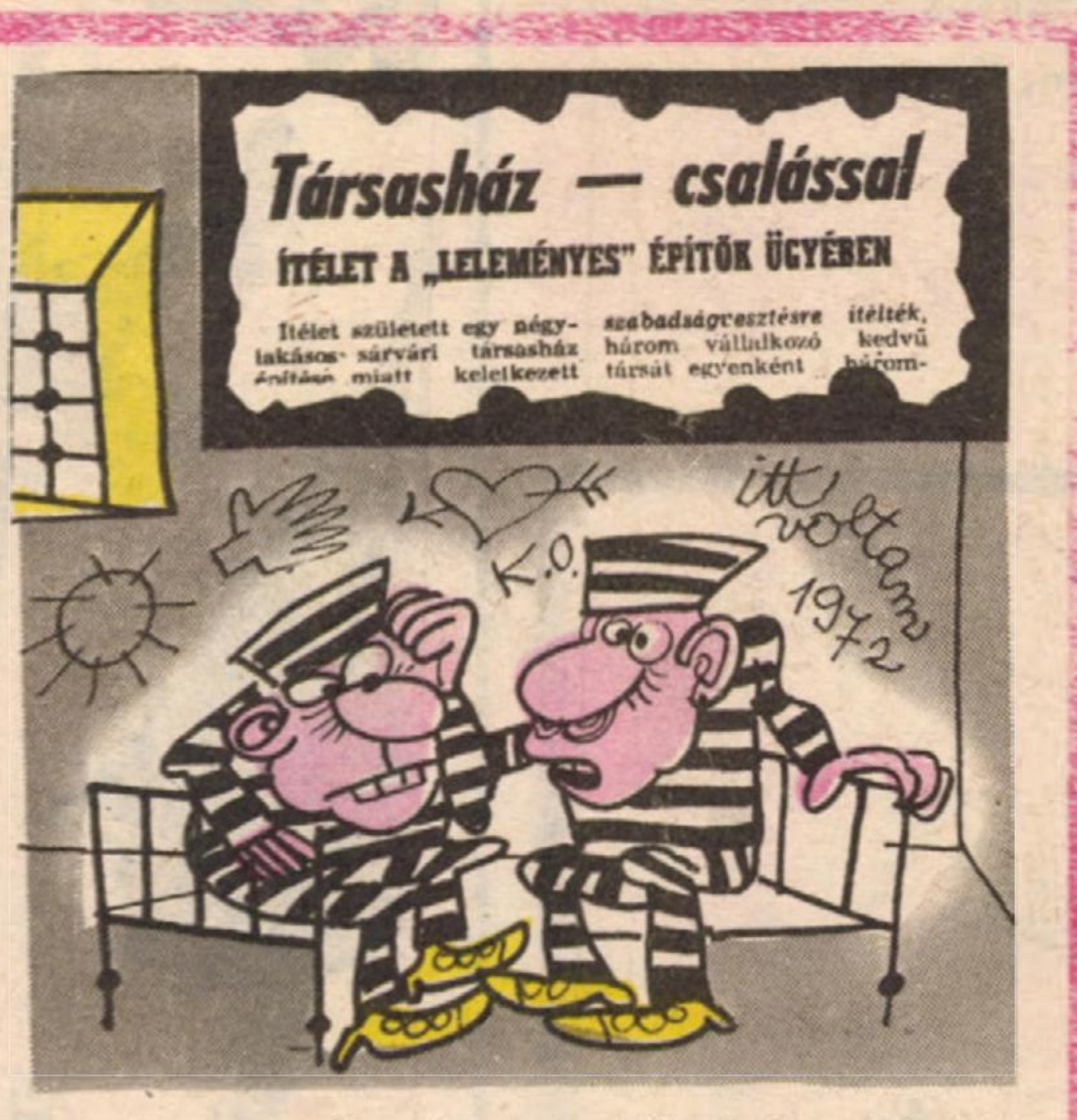
Társasház — csalással
ÍTÉLET A „LELEMÉNYES" ÉPÍTŐK ÜGYÉBEN
Ítélet született egy négy-lakásos sárvári társasház építése miatt keletkezett
szabadságvesztésre ítélték, három vállalkozó kedvű társát egyenként három-
K.O.
itt voltam 1972

– Ilyen az élet, öregem. Végül is a Markó utcai társasházban kötöttünk ki.

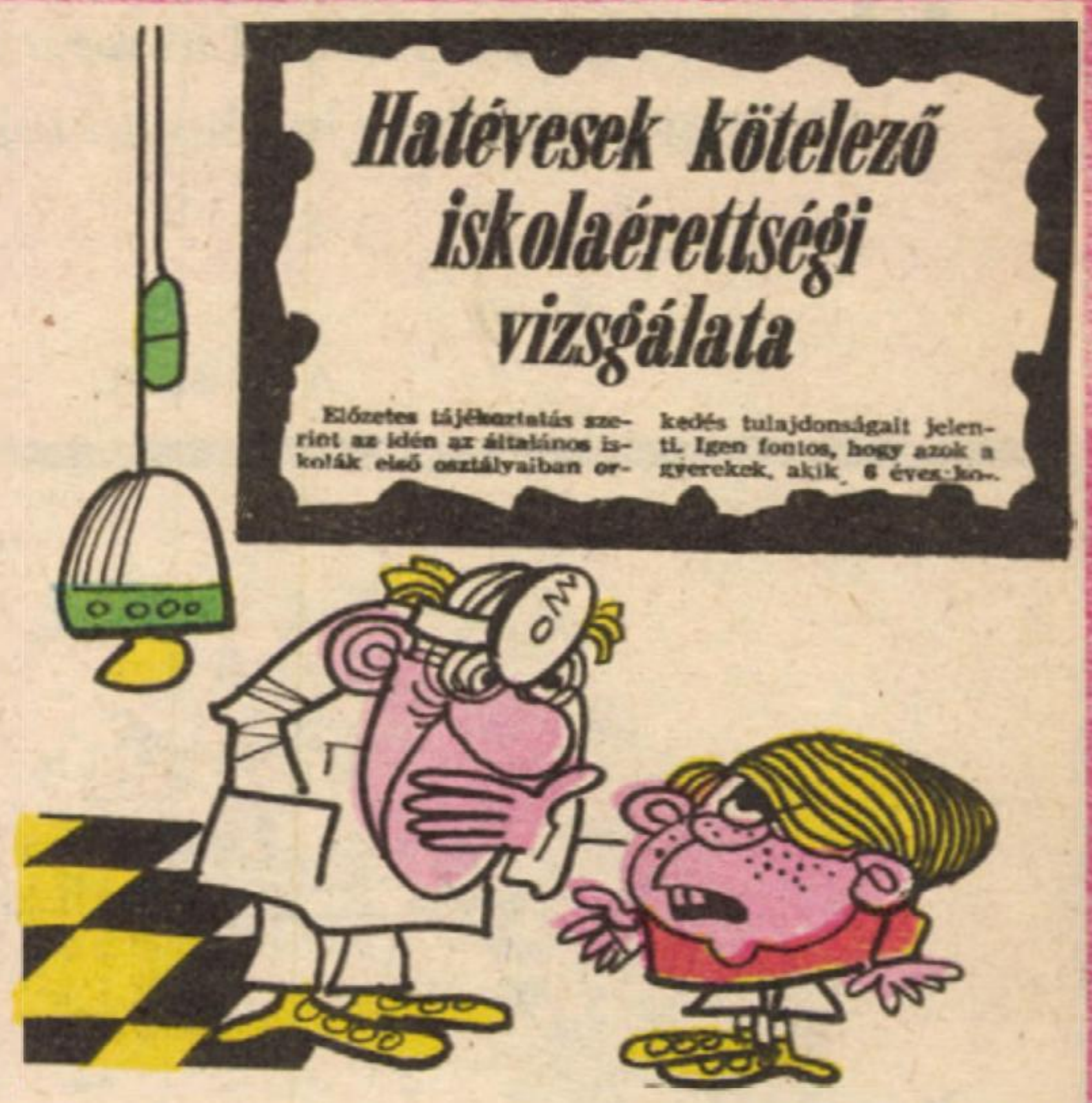
Hatévesek kötelező iskolaérettségi vizsgálata
Előzetes tájékoztatás szerint az idén az általános iskolák első osztályaiban or-
kedés tulajdonságait jelenti. Igen fontos, hogy azok a gyerekek, akik 6 éves ko-

– Hogy én még nem vagyok iskolaérett? Hiszen már saját galerim van!

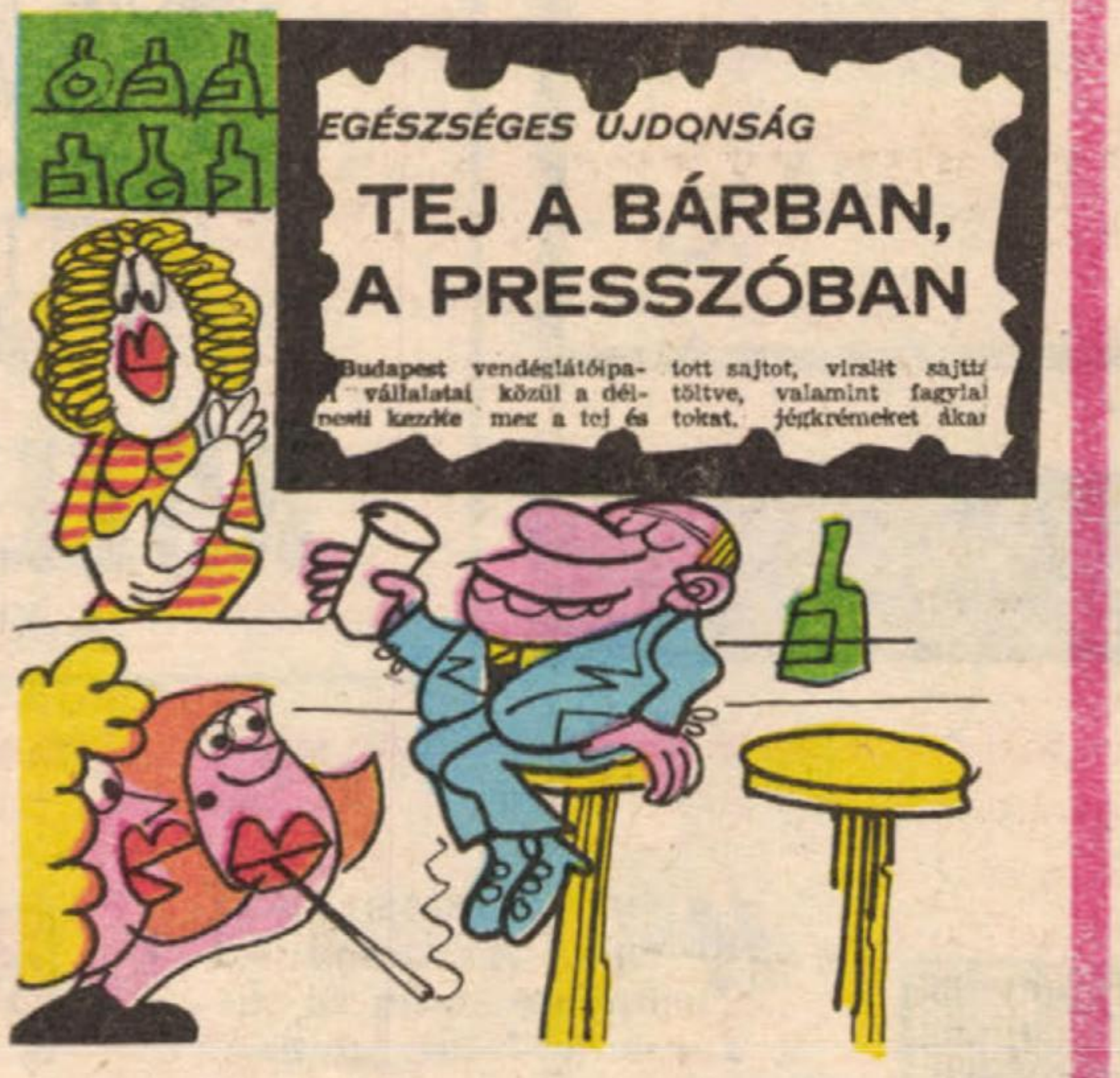
EGÉSZSÉGES ÚJDONSÁG
TEJ A BÁRBAN, A PRESSZÓBAN
Budapest vendéglátóipari vállalatai közül a dél-pesti kezdte meg a tej és
tott sajtot, virslit sajttal töltve, valamint fagylaltokat, jégkrémeket ákar

– Ne strapáld magad, Lola, tejet iszik a pasas!

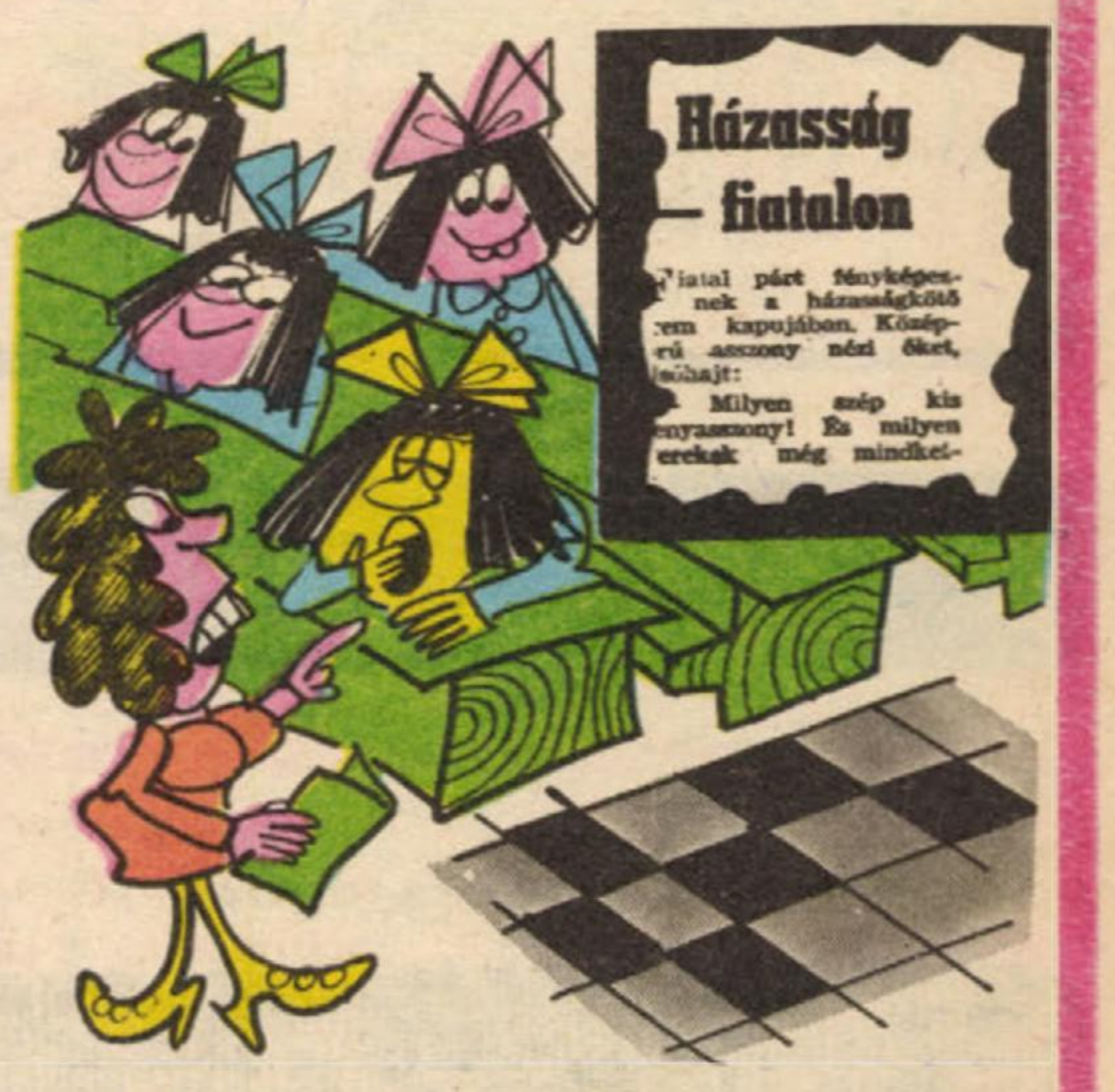
Házasság — fiatalon
Fiatal párt fényképeznek a házasságkötő terem kapujában. Középkorú asszony nézi őket, sóhajt:
Milyen szép kis menyasszony! És milyen gyerekek még mindket-

– Nem szégyelled magad, óra alatt alszol?
– Bocsánat, de tegnap volt az esküvőm!

NE SZÓLJ HOZZÁ

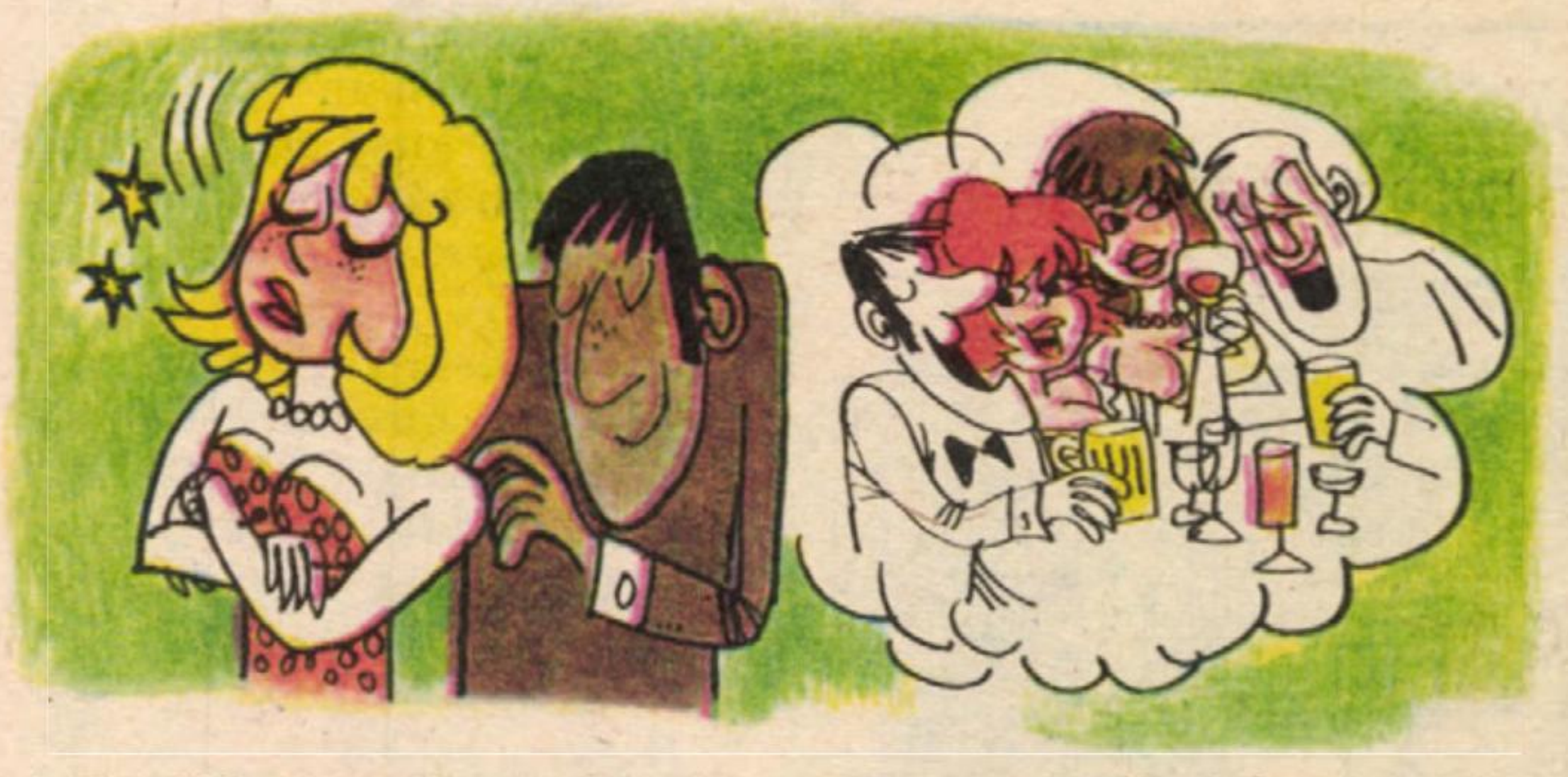

Barátnők beszélgetnek — természetesen a férjeikről.

— Az én módszerem eddig bevált — mondja az egyik, majd — látván a szemekben felcsillanó érdeklődést — máris folytatja: — A lényeg a következő: nem szólok hozzá!

A barátnők hallgatnak. Nem értik. Az előadó egy ideig élvezi a helyzetet, egy kicsit hagyja magát kéretni, aztán rátér a lényegre:

— Ha úgy érzem, hogy Károlyomnak valami van a füle mögött...

— Azt honnan érzed? — kérdezi az egyik hallgató.

— Az ösztöneimmel. Különben is, mindig van valami a füle mögött. Szóval, ha Károlyom gyanús, akkor én nem faggatom, nem nyomozok utána, csak hallgatok. Nem szólok hozzá.

— És ha kérdez? Ha ő szól?

— Akkor foghegyről válaszolok, azt is úgy, hogy hátat fordítok neki. De a legjobb módszer a hallgatás!

— Kétlem — szól közbe valaki. — Az én férjem alig várja, hogy hallgassak. Ha kedvében akarok járni, akkor nem szólok hozzá...

— Kezdő vagy! Hallgatni többféleképpen is lehet. Lehet hallgatni szerelmesen, bánatosan, haragosan, hogy csak a legfontosabb hallgatásokat említsem.

— És az adott esetben hogyan kell hallgatni?

— Lemondóan, közönyösen. Azt kell a hallgatással éreztetni, hogy számodra az egész ügy már nem fontos, már nem fáj a disznósága...

— Milyen disznósága? — kérdezi az előbb kezdőnek minősített barátnő.

— Mit tudom én! Azért nem szólok hozzá, hogy rájöjjek.

— És hogyan jössz rá, ha nem beszélsz vele?

— Mert amint észreveszi, hogy én nem szólok hozzá, ő kezd beszélni. Először rá akar jönni, hogy miért nem szólok hozzá, azaz, hogy mit tudtam meg. Persze először ő is taktikázik. Megkérdi: a fogam fáj? Beteg vagyok? Én a fejemmel intek nemet, legfeljebb közlöm vele, hogy az egészségem sosem volt ilyen kiváló, mint most. Ekkor Károlyom úgy tesz, mintha a hír őszinte örömmel töltené el, majd mindenféléről fecsegni kezd. Előadja, hogy tegnap „véletlenül" összefutott Macával, a szomszéd házban lakó fiatal özveggyel, majd figyeli a hatást...

— Te persze azonnal lecsapsz rá!

— Nem érted a lényeget! Úgy teszek, mint akit a dolog nem érdekel és továbbra sem szólok hozzá. Erre ő sorra meggyónja a bűneit. A múltkor órákig nem szóltam hozzá és bevallotta, hogy a legutóbbi értekezlet elmaradt, de ha már együtt voltak, beültek egy kicsit valahová, de el is felejtette nekem elmesélni... Na persze volt ott néhány lány is... Szóval értitek?

A barátnők értették, sőt tetszett nekik a dolog és megfogadták, hogy ki is próbálják. Azzal az elhatározással váltak el, hogy hazamennek és már ma este nem szólnak hozzá. Mármint a férjhez.

Egy hét múlva újra összejöttek.

— Na, hogy sikerült? — kérdezte a módszer feltalálója.

A barátnők nem voltak túlzottan lelkesek.

— Az én férjem, mint ez várható volt, örült. Amikor már három napja nem szóltam hozzá, megcsókolt és megköszönte, hogy nem locsogok állandóan a fülébe — mondta az első.

— Neked legalább valami hasznod is volt a hallgatásból. De én sokkal rosszabbul jártam. Egy teljes héten át nem szóltam hozzá egy szót sem. Figyeltem, hátha vallani kezd. De sehol semmi. Végül nem bírtam tovább és megkérdeztem tőle, mit szól hozzá, hogy egy hete nem szólok hozzá? És tudjátok mit felelt? Azt, hogy észre sem vette.

— És te? — fordult a harmadik barátnő felé.

— Megelőzött! Mikor aznap este hazamentem, hogy nem szólok hozzá, az én Bélám csak hallgatott. Észrevettem, hogy nem szól hozzám. Nem szólt hozzám két napon keresztül, a harmadik napon aztán nem bírtam tovább.

— Szóltál hozzá?

— Igen.

— Mit?

— Bevallottam neki Dénest...

Ősz Ferenc

DALLOS JENŐ önálló karikatúra-kiállítással mutatkozott be a Pesterzsébeti Múzeumban. E kiállítás anyagából közöljük az itt látható rajzot.

A HÁBORÚ

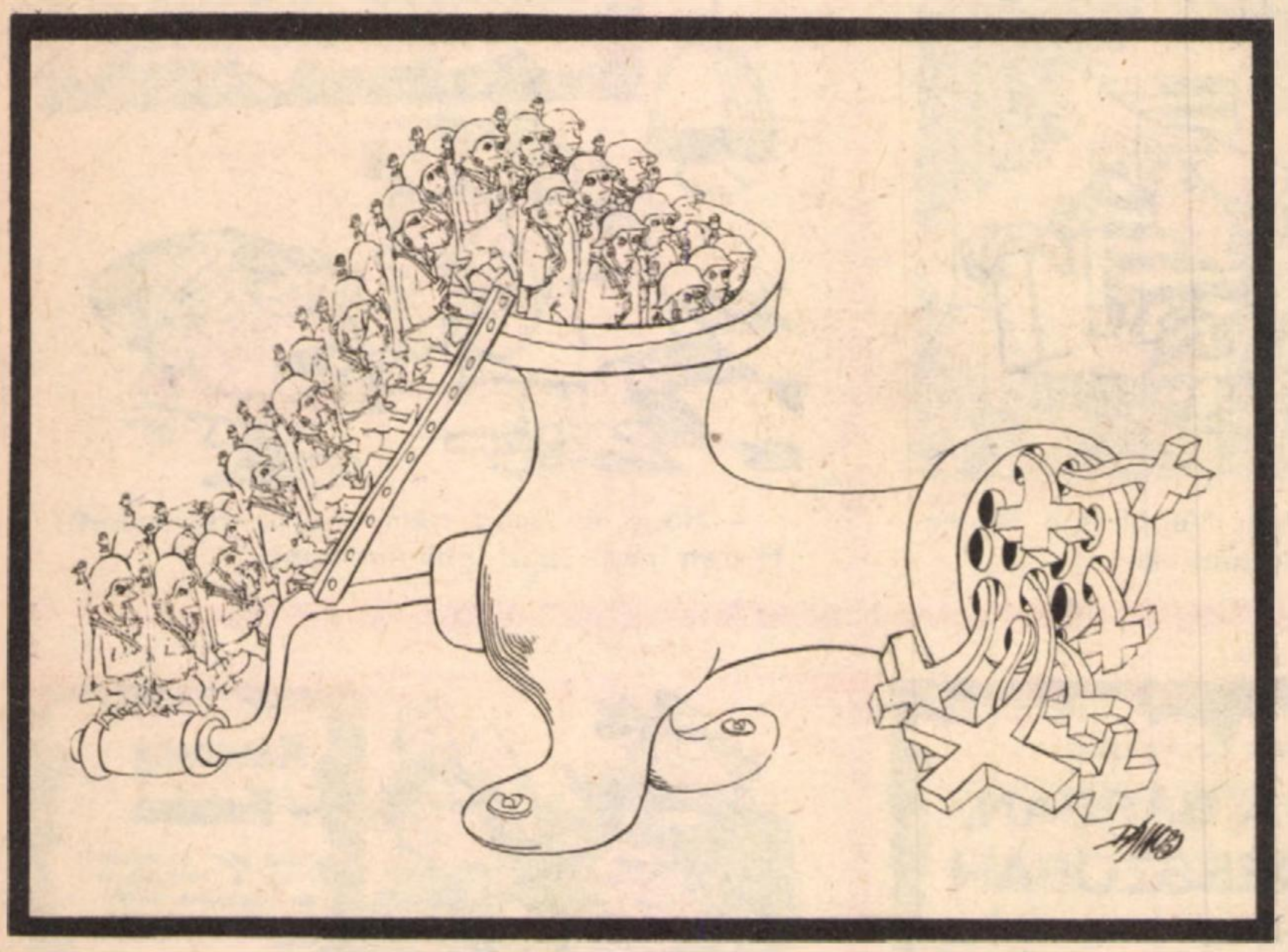

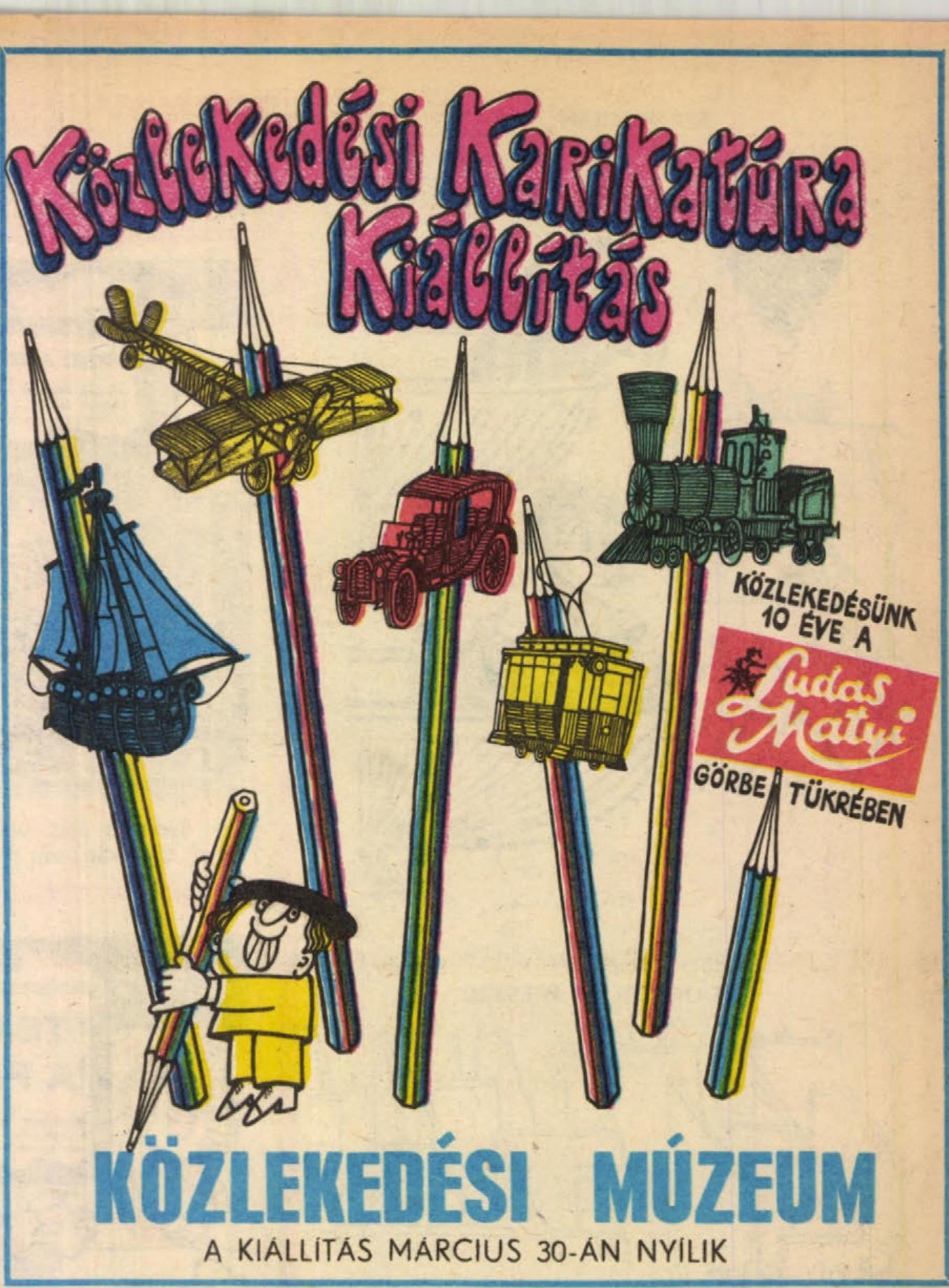

JOGOS ÖNVÉDELEM

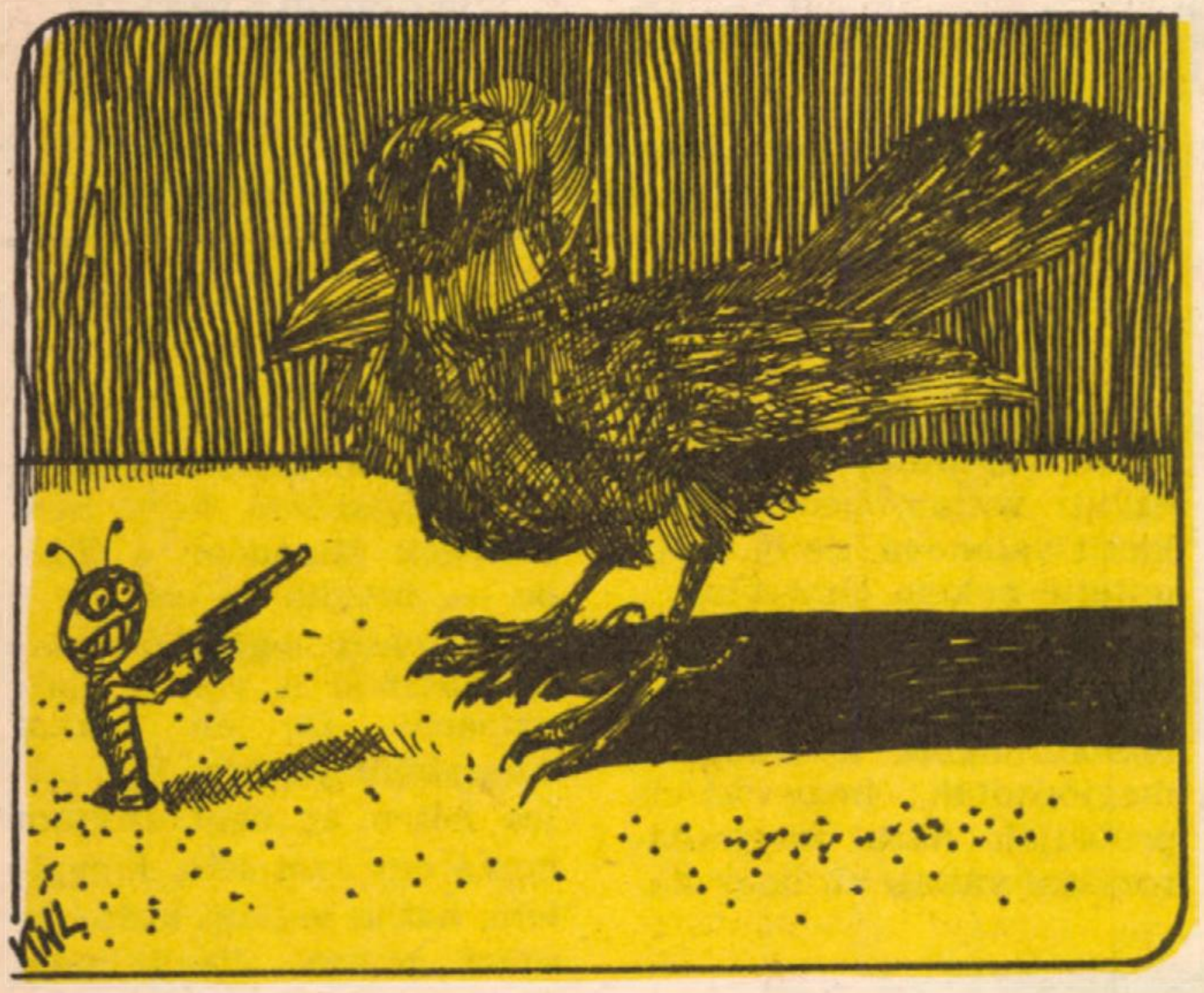

FIZETÉSNAP

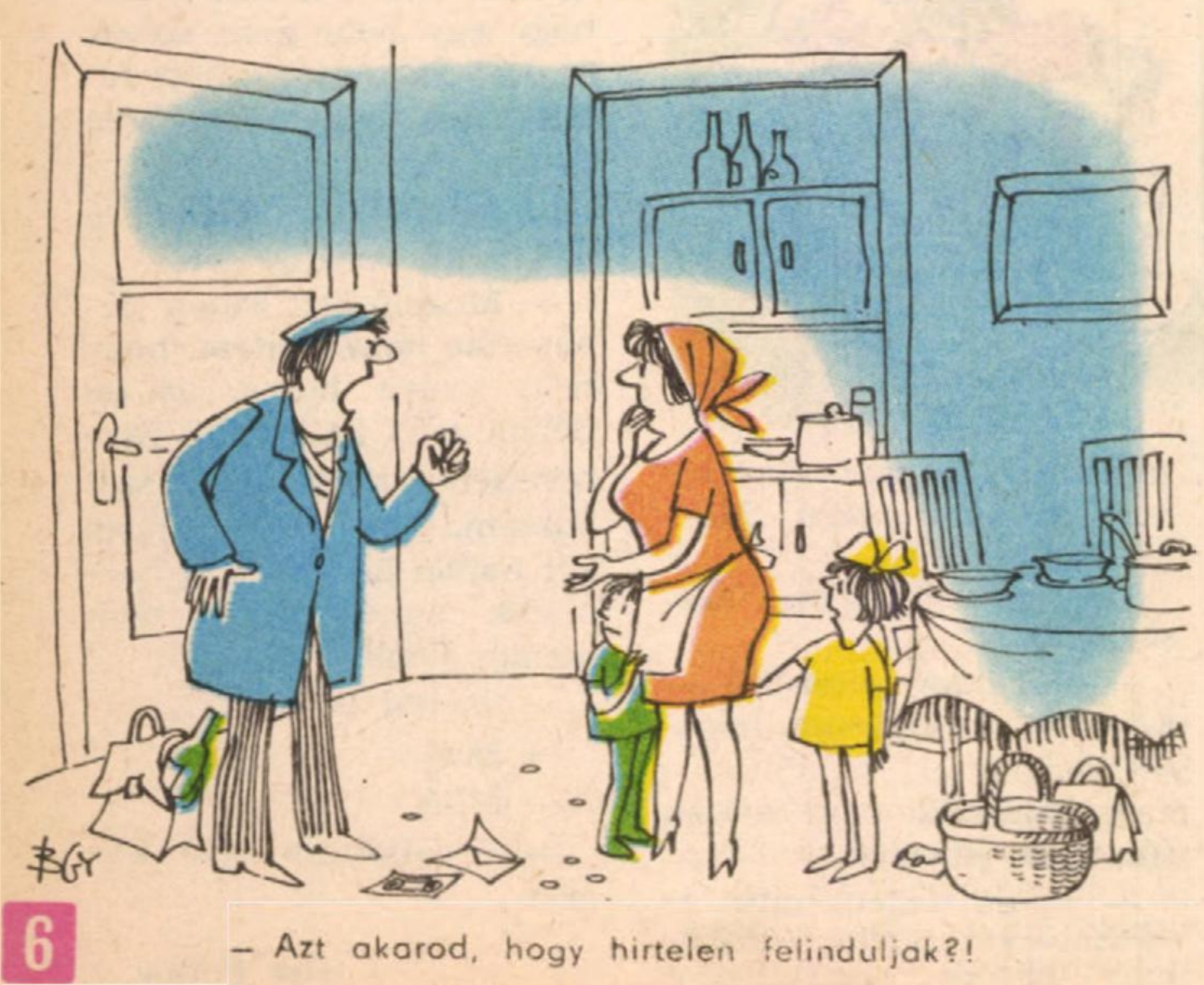

– Azt akarod, hogy hirtelen felinduljak?!

FARKAS

Konyha, városi lakásban. A mama főz, ötéves kisfia ül, nézi a mama hátát, gondolkozik.

— Mama...

— Tessék, Jancsikám.

— Mért gonosz a farkas?

— Mert felfalja a szelid, ártatlan báránykát. A tegnapi mesében is fel akarta falni. Arról jutott az eszedbe?

— Arról. Mesében mindig csak gonosz farkas van. Jó farkas nem létezik?

— De nem ám! Mert minden farkas fel akarja falni a szelíd, ártatlan báránykát. Tehát mind gonosz. Érted?

— Értem.

Csönd. A mama főz.

— Mama...

— Tessék, drágám.

— Mért nem fűvecskét eszik a farkas? Akkor nem volna gonosz.

— Csacsi vagy, aranyoskám... A farkas húsevő állatnak született, neki húst kell enni. Fűvecskét a bárányka eszik. Mert van húsevő állat és van növényevő állat. Érted, csillagom?

— Értem.

Hosszú csönd.

— Mama...

— Tessék, bogárkám.

— Akart a farkas húsevő állatnak születni?

A mama hirtelen hátratekint Jancsikára, ijedt arccal nézi egy pillanatig, aztán idegesen kaccant:

— Hogy neked mik jutnak eszedbe... Már hogy akart volna? Csak akkor tudta meg, micsoda ő, amikor már a világon volt.

Fordul vissza a tűzhely felé és szeretné, ha máson gondolkodnék Jancsika:

— Nemsokára megjön jó atyád. Lehet, hogy hoz narancsot.

De Jancsika nem adja jelét az óhajtott érdeklődésnek a narancs iránt. Nagyon hosszú csönd.

— Mama...

— No?

— Ha a farkas nem akart húsevő állatnak születni, és csak akkor tudta meg, micsoda ő, amikor már a világon volt, akkor mért gonosz, ha megeszi a báránykát?

A mama buzgón kavar az egyik lábasban, hallgat.

— Mama... Ha a farkas nem akart húsevő...

— Hallottam, hallottam, ne sürgess!... Azért gonosz, mert a szelíd, ártatlan báránykát megölni és felfalni: gonoszság! Mondtam már!

Jancsika arcán csodálkozás, kérdező-szándék —, de a mama kapkodni kezd a tűzhelyen, mutatja: sok a dolga a főzéssel, arra kell figyelnie. Jancsika nem mer megszólalni, gondolataiba merül.

Múlnak a percek, a kapkodás megszűnik, a mama megint csak egyetlen lábasban kavargat. Hátrasandít Jancsikára, látja: töpreng még. Dúdolni kezd hát, hogy jelezze: befejezettnek tekinti a farkasügyet.

Jancsika arcáról egyszer csak eltűnik a töprengés; a dudorászás meg felbátorítja:

— Mama!

A mamának torkán akad a hang: olyasféleképp szólította Jancsika, mintha már nem kérdezni, hanem kijelenteni készülne valamit. Mégpedig azt, amit a mama érzése szerint még gondolni se szabad, nem hogy kimondani. Lassan, visszafojtott lélegzettel fordul hátra, most már egész testtel, s rémülten látja kisfia arcán, hogy jól sejtette: kijelenteni készül —, s hangocskája határozottságából rögtön tudja is, mit:

— Mama! Ha a farkas nem akart húsevő állatnak...

— Hallgass! — csattan a mama kiáltása. — Ne kínozz már a ronda farkasoddal! Az ebéddel kell nekem törődni, nem érek én rá ilyen... butaságra! Menj be most már, egy-kettő, van elég játékod, ne zavarj engem a főzésben!

Jancsika ijedten szedi lábát kifelé a konyhából, a mama meg visszafordul a tűzhelyhez, kavar gyorsan:

— Kapunk mindketten jó atyádtól, ha odaég a tárkonyos bárány.

Leszkai András

EJSZAKA

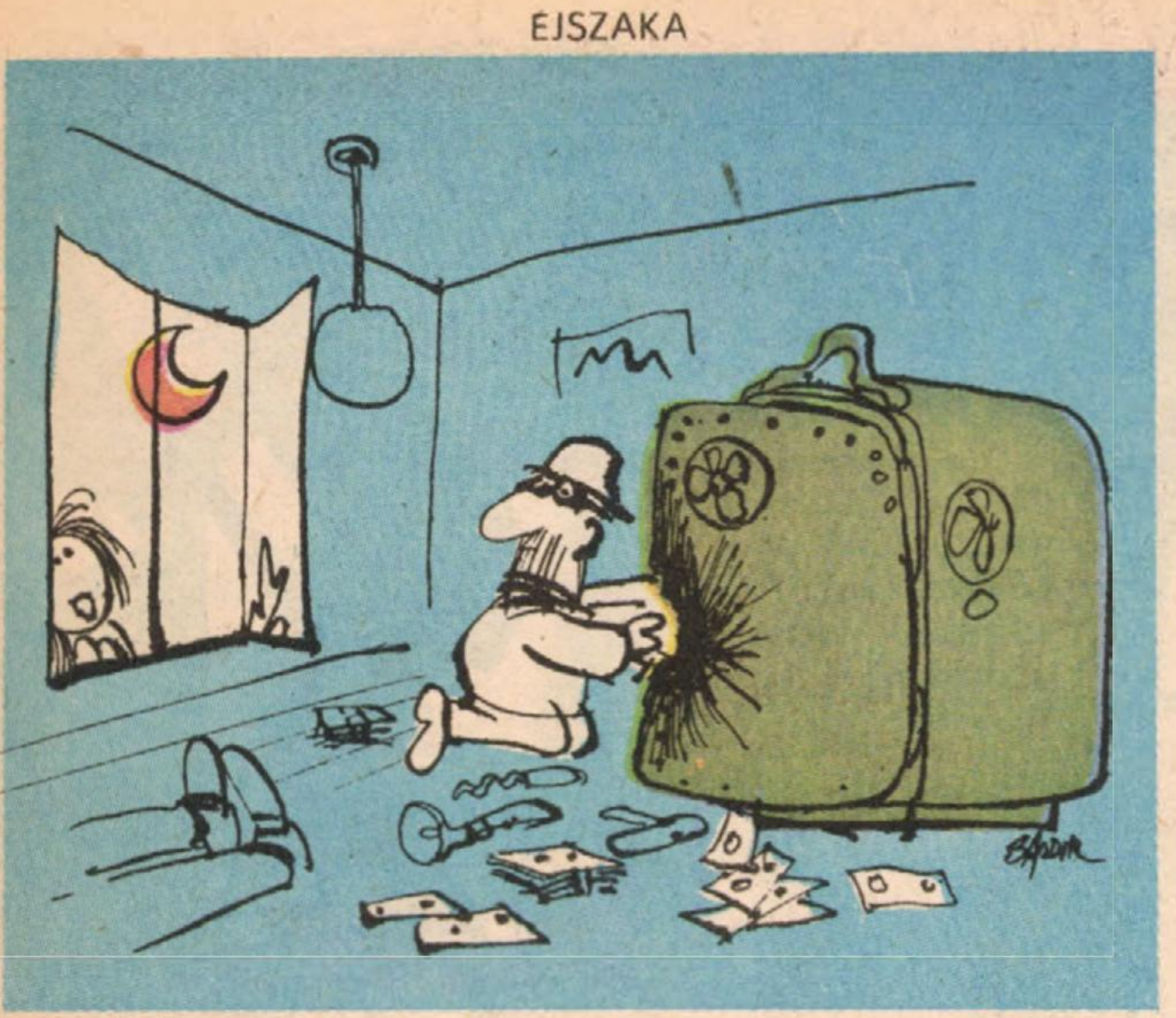

– O, már megijedtem, hogy azért jársz el éjszakánként, mert megcsalsz.

WATERGATE-KORSZAK

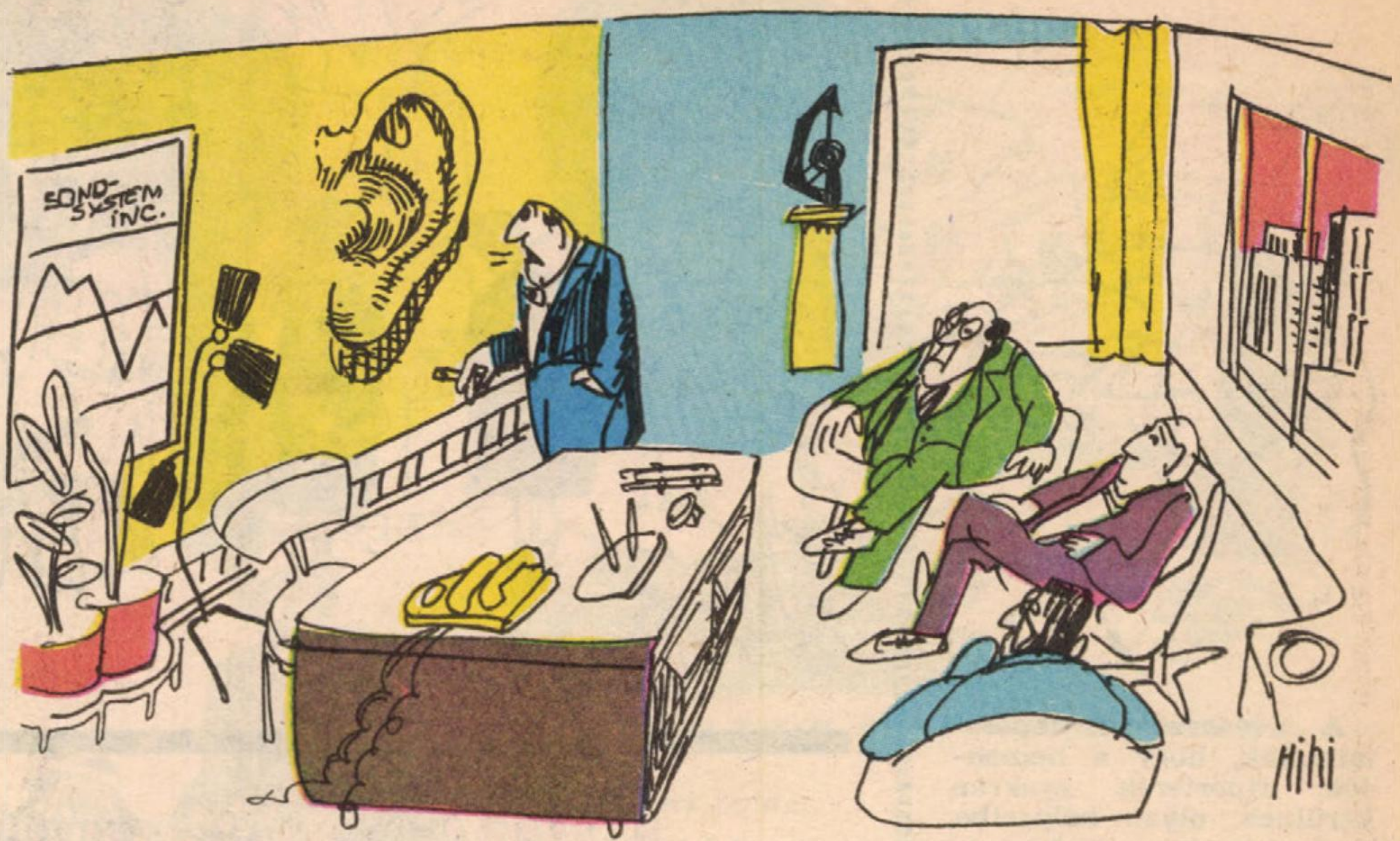
SOND-SYSTEM INC.

– Mabel, behozhatja a kávét az uraknak!...

ZSIGULI-KLUB

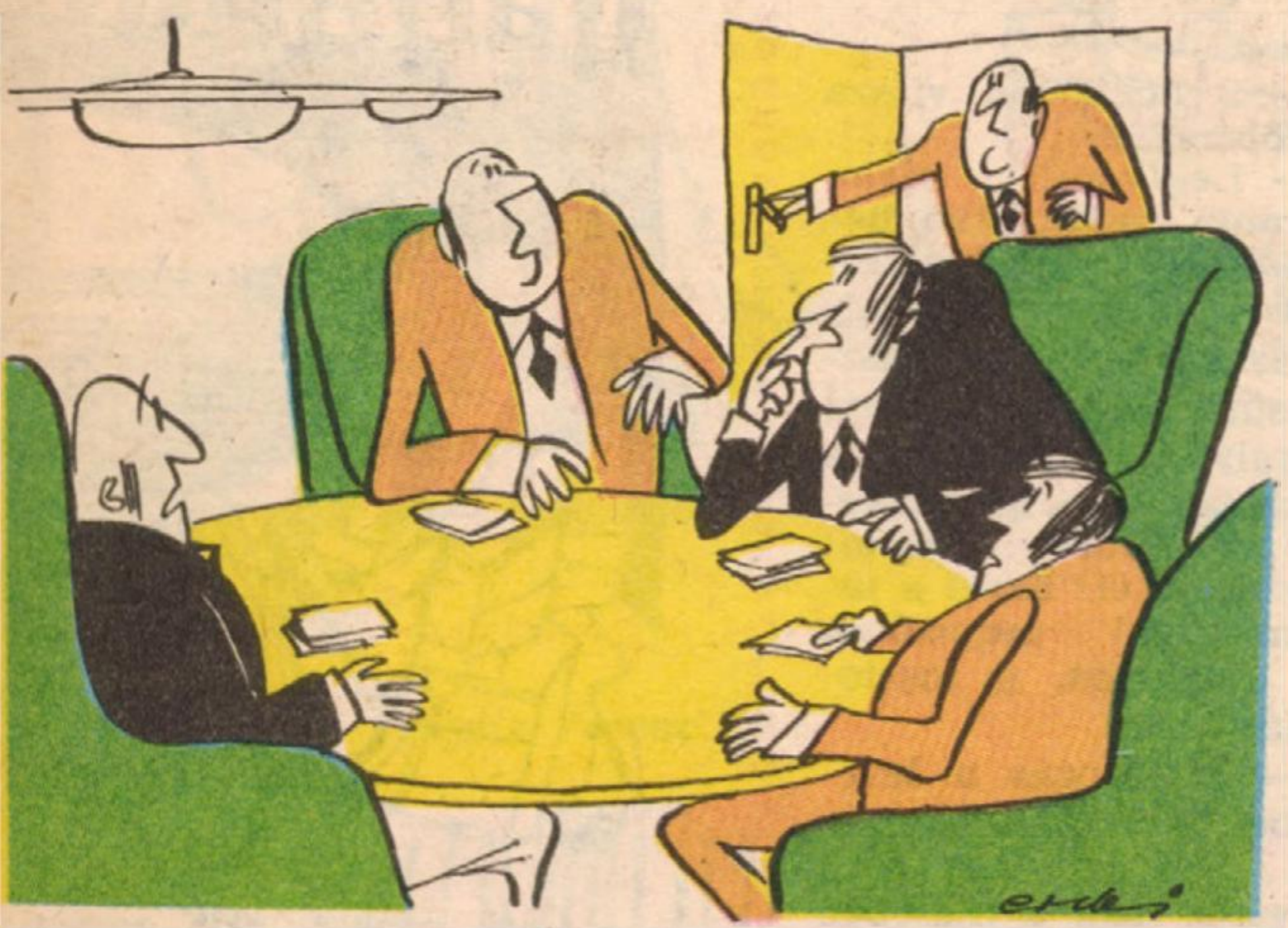

– Baj van! Egy trabantos furakodott közénk!

REGGELI A HIVATALBAN

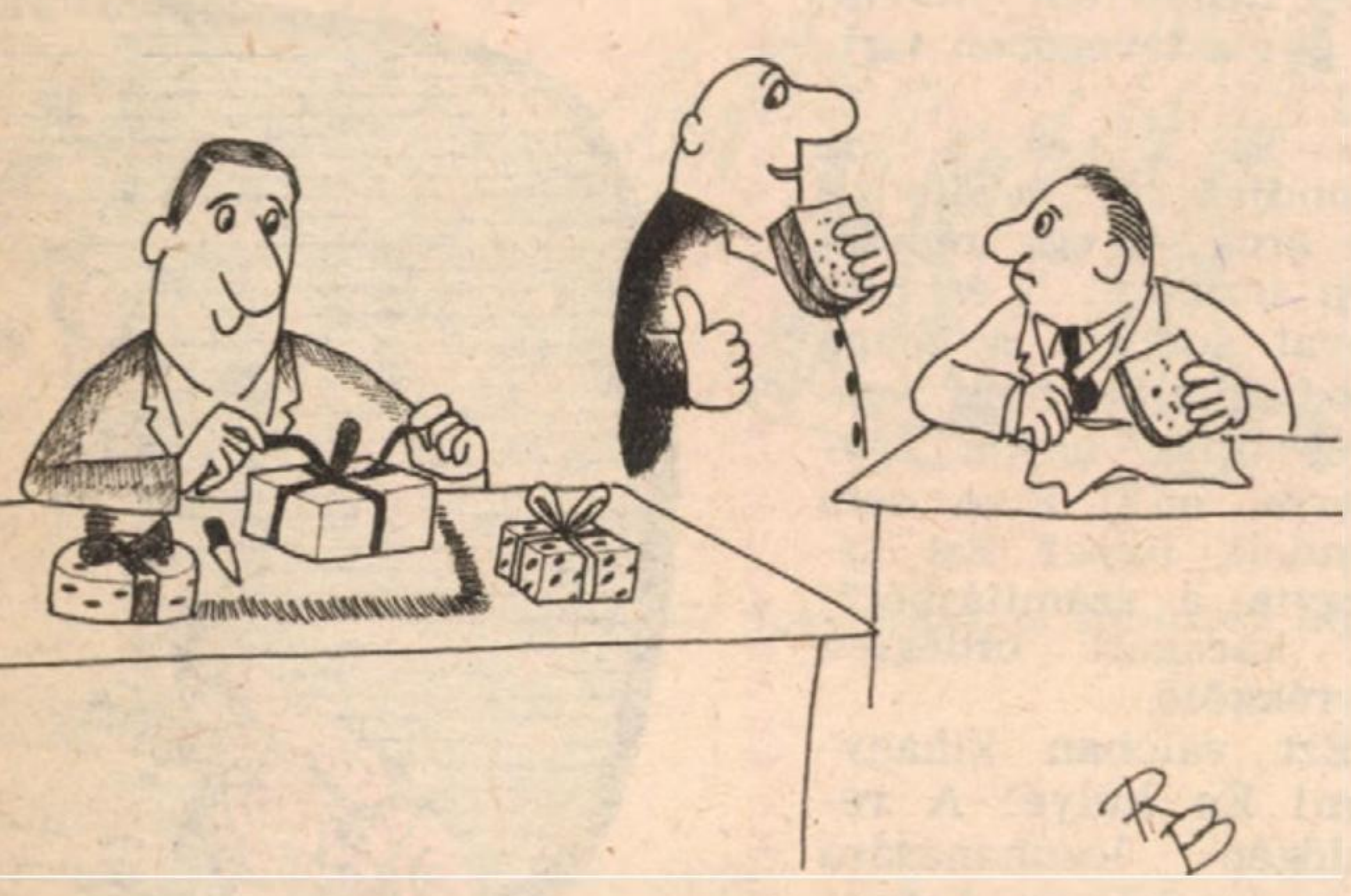

– Tudod, ő még fiatal házas.

ÚJ MUNKAERŐ

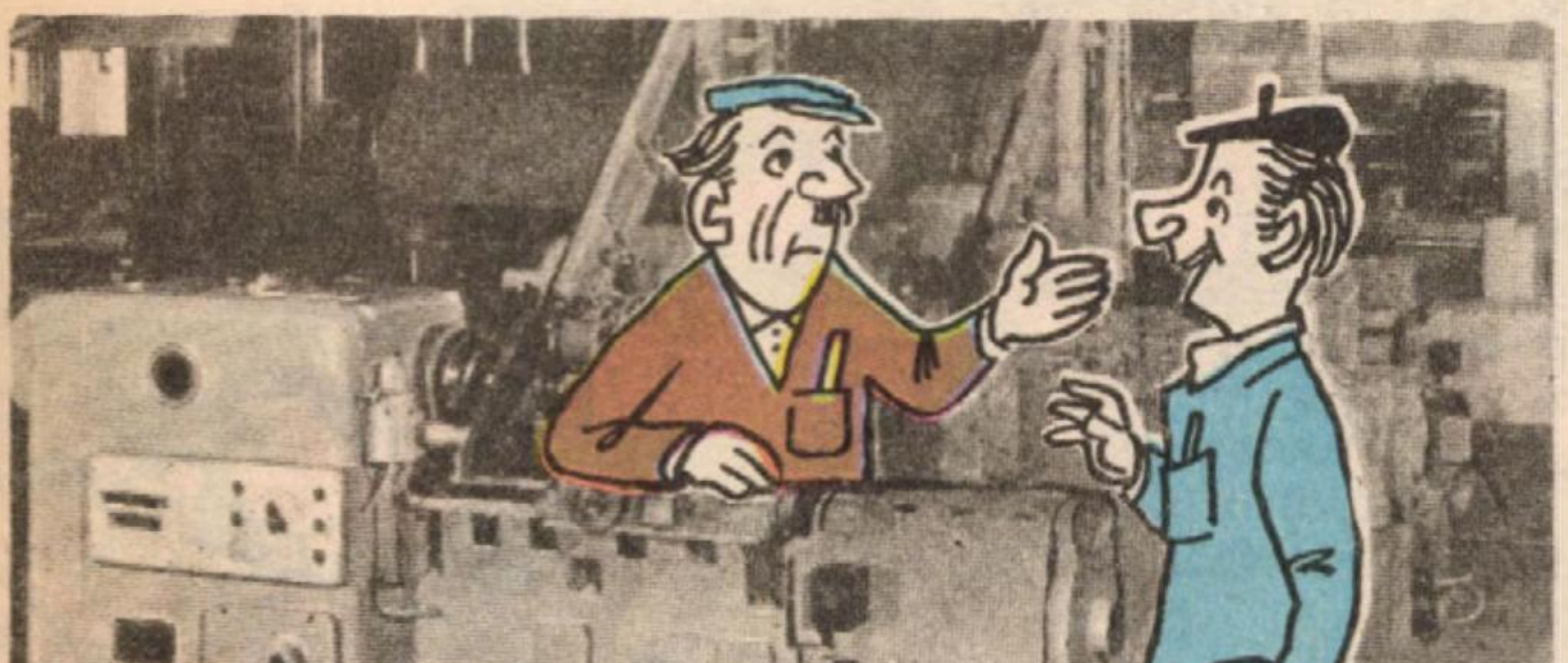

– Mindent elmondtam a munkájával kapcsolatban. Van valami kérdése?
– Igen. Merre van az üzemi büfé?

PARADICSOMLÉ GARANCIÁVAL

Lakik a szomszédunkban egy öreg néni, olyan se kedves, se okos, inkább kellemetlenül pletykás, bőbeszédű. Ismervén gyengémet, távol tartom magam tőle, nagyokat köszönök előre, ne mondja, hogy udvariatlan vagyok. aztán rohanok tova, mint akinek sok a dolga, hogy szőni ne kezdje beszéde fonalát.

A minap azonban nemcsak állt az ajtó előtt, hanem kezében egy paradicsomlés üveget tartott és sóhajtozott, hogy jajistenem, jajistenem. Józan eszemet legyőzte a nevelési ártalom, és megkérdeztem:

— Mi a baj?

Ha én most ideírnám a választ, azt csak a Rakéta regényújság tudná közölni, folytatásokban. De a lényege az volt, hogy a paradicsomlé romlott, hogy ő nyugdíjból él, ő nem tud kidobni három forintot, de ő egyben beteg öregasszony is, hol van már a fiatalsága, amikor... egyszóval lemenni a közértbe, az neki egy kínszenvedés.

Ha kifizetem neki a három forintot, akkor jól jártam volna, de féltem, hogy belegázolok a lelkivilágába, így azt vállaltam el, hogy majd én kicserélem az üveget. Ezután mentegetődzésre késztetett, hogy ugyan dehogy, ez nem fáradság nekem, friss vagyok és fürge, nem kellemetlen, ugyan már, egyenesen élvezem a megtisztelő megbízatást, ha megkapom.

És megkaptam

A közértben két sor állt: egy a kenyeres-sajtos-felvágottas pult előtt, egy a három pénztár közül annál, amelyik működött, szóval önkiszolgálás folyt éppen. Velem született könnyedségemmel csak úgy odaszóltam a pénztárosnőnek, hogy kicserélem a levet egy jóra, mert ez rossz. A hölgy méltányolta fellépésemet és rám kiáltott, hogy ne zavarjam a számolásban, álljak be a helyemre. A helyem, persze, hátul volt.

Beálltam. Mikor rám került a sor, habozás nélkül közölte, minek zavarom őt ilyen frivolitással (így mondta, én csak idézem), arra való az üzletvezető.

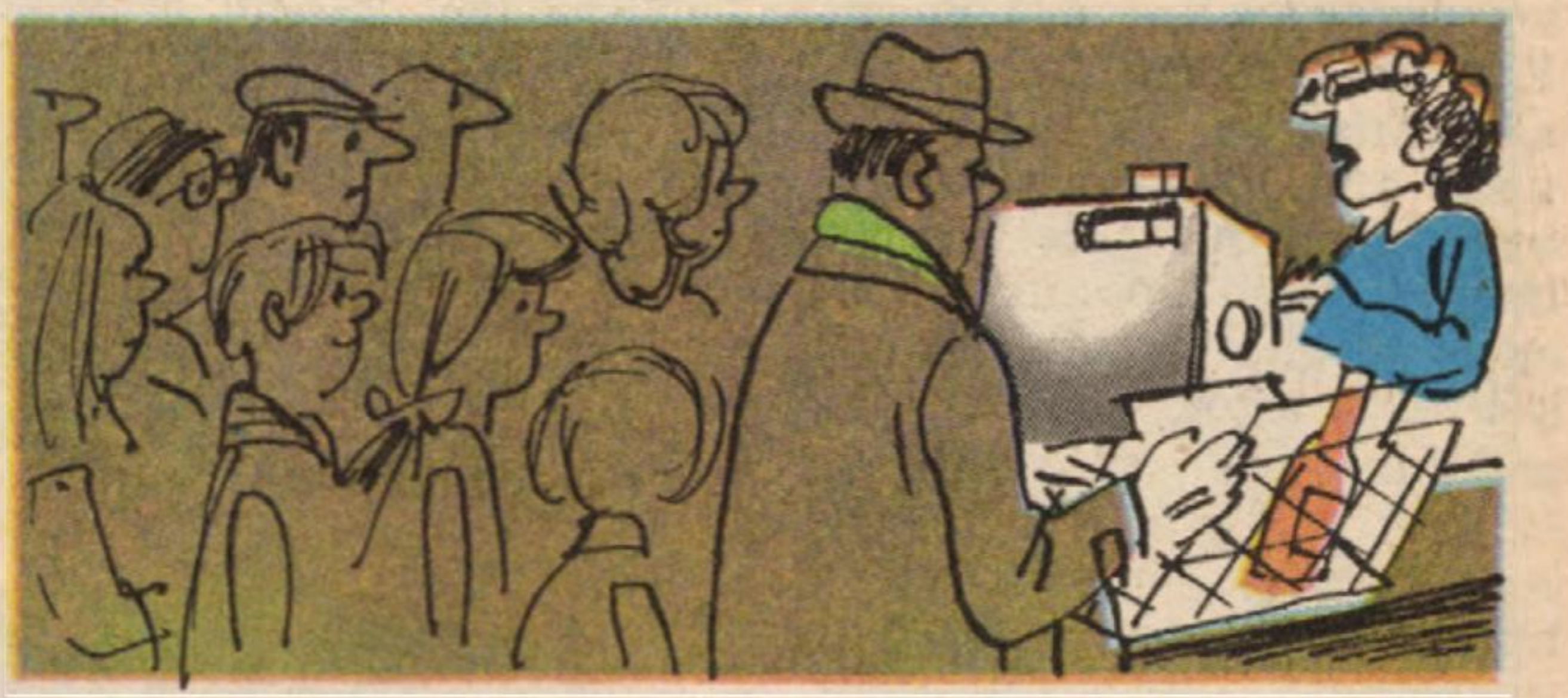

Az üzletvezető udvariasnak bizonyult. Készséggel megízlelte a paradicsomlevet és mondta, hogy jó. Erre én metegetőzni kezdtem, a néni véleményére hivatkoztam, ám közben megütötte a szemem az üvegen belüli habzás, s az orromat egy savanyú illat. És máris feltámadt bennem az igazság bajnoka. Kemény határozottsággal kijelentettem, hogy márpedig a paradicsomlé romlott, tessék kicserélni, garanciával adták. Az üzletvezető megőrizte az angol úriemberekre olyan jól jellemző higgadtságát és azt mondta:

— A termék nem romlott ugyan, de a kedves vevő óhajára készséggel kicserélem.

Ez afféle döntetlen, gondoltam, és mondtam, csak tessék. Ebben a pillanatban meglöktek, leöntöttem magam a határozottan savanyú, de mégiscsak piros paradicsomlével. Az üzletvezető udvariasan elkísért a vízcsaphoz, még rongyot is adott, amivel dörzsöljem a foltot, mely hosszában 38, széltében 16 centiméterre volt becsülhető és fordított csepp alakot öltött, mint egy kecses sárgarépa, gyökérzettel lefelé.

Miközben így asszisztált, azt mondta:

— Uram, nem tudom önt megérteni. Mért nem öntötte ki a paradicsomlevet és vett helyette egy másikat? Mindenki azt teszi. Ilyesmiknél kérem a garancia formális, mert három forintért senki sem cipel vissza egy otthon felbontott üveget. Nem teszi ki magát annak, hogy úgy járjon, mint ön. Vagy talán visszahozna egy zacskós tejet is, ha romlott?

Nem tudtam mit szólni, hiszen csak nem hivatkozhattam arra, hogy sajátmagam persze még egy szaladtszemű harisnyát sem viszek vissza, mert többe kerül a fáradság, az időveszteség, mint egy új.

Így hát csak annyit mondtam:

— Kérek egy paradicsomlevet. Most már készpénzért.

De az üzletvezető, mint egy angol úr, ragaszkodott hozzá, hogy cserébe adja. S így végső soron eszmei diadallal távoztam, délceg lépteimet csak nadrágom frissen mosott volta korlátozta.

Gombó Pál

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

A tévé-nézők is tapasztalhatták, hogy a bemondók, riporterek gyakran kerülnek olyan helyzetbe, amikor csak a lélekjelenlét, a gyors elhatározó képesség segít. Egy alkalommal én is bajba kerültem. Az történt, hogy egy divatrevüt konferáltam, amelyet átvett az Intervízió is: nyolc ország ruhakreációi szerepeltek a bemutatón. Én lelkiismeretesen megtanultam a szöveget és annyira biztosnak éreztem magam, hogy még a jegyzeteimet sem vettem magamhoz. Gördülékenyen, simán kezdtem a konferálást, de amikor a résztvevő országok nevét kellett volna felsorolnom, nem jutott eszembe, hogy milyen országokat képviselnek a próbakisasszonyok. Rettenetes zavarba jöttem és arra gondoltam: hogyan menthetném meg a helyzetet? Mégpedig villámgyorsan, hogy a nézők ne vegyenek észre semmit. Hirtelen megszületett az agyamban a nagy, megváltó ötlet és tátogni kezdtem, mintha beszélnék. Hang nélkül „mondtam el” az elfelejtett országneveket. A nézők azt hitték, adáshiba és valószínűleg szidták a technika ördögét. Amikor úgy éreztem, hogy hat ország nevét már „bemondtam”, megszüntettem az „adáshibát” és mivel a Szovjetunió és hazánk részvételében biztos voltam, most már hangosan fejeztem be a felsorolást. Így „...és a Szovjetunió, valamint Magyarország.”

Sikerült tehát baj nélkül megúsznom a konferálást, csak az ügyeletes hangmérnök idegeit tettem tönkre, mert amíg én ravaszul tátogtam, ő izgatottan, rémülten kereste a hiba forrását és még az intervíziós adás után is sokáig kutatta a rejtély nyitját — eredménytelenül.

Évekkel később egy szakmai beszélgetésen nevetve mondtam el az esetet. Éppen a történet csattanójához értem, amikor észrevettem, hogy a hangmérnök az ajtóban áll és ő is hallgatja szavaimat.

Ekkor tudta meg, hogy milyen „műszaki hiba” történt azon a bizonyos intervíziós divatrevün.

Takács Mária

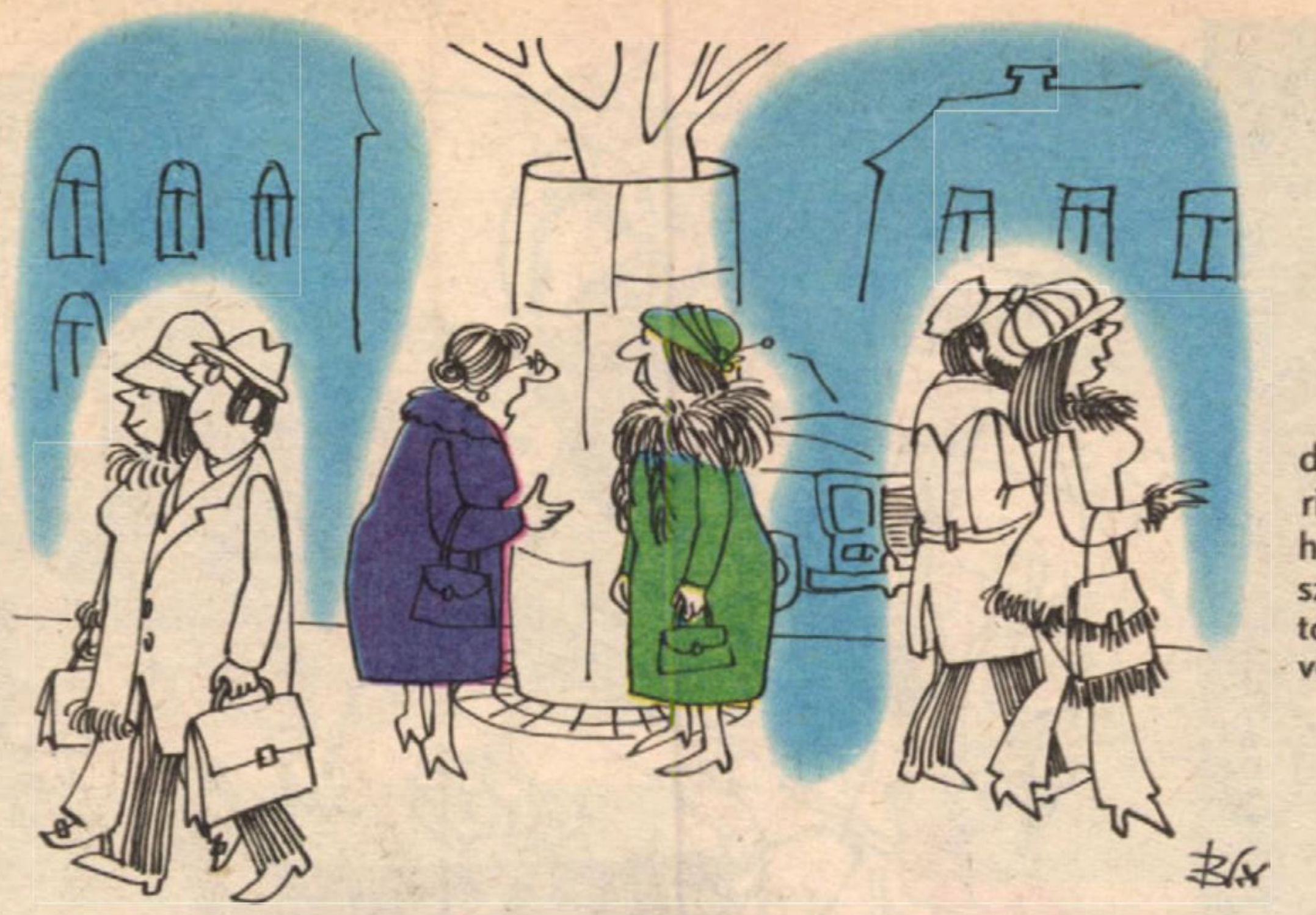

KÜLÖN-VÉLEMÉNY

– Infecundin... Bisecurin... Ahelyett, hogy az érelmeszesedés ellen találnának fel valamit!

A HARMINCADIK SZÁZAD KOCSIJA

Kerékkötő Kolos, a Zseniális Ötletek Hivatalának ügyintézője végre maga elé engedett. Hónom alatt szenzációs csodagépem minden porcikájának hajszálpontos leírásával beléptem hozzá. Hellyel kínált. Körülnéztem. Sehol egy szék. Hova üljek? — kérdeztem bambán. Kacagott. „Ön zseniális ötletekre képes és nem tud megoldani egy ilyen egyszerű dolgot?” — kérdezte gúnyosan. Megoldottam. Sikkesen feltottyantam íróasztala sarkára — lábaimat magam alá húztam, mint egy tojós galamb, és szememben a zsenikre jellemző lobogó lánggal, a tárgyra tértem.

— Megszűnik a karambol ... a koccanás ... az utak túlzsúfoltsága ... az előzés veszélye ... a parkírozási gond ... az autólopás ... kocsifeltörés ...

— Csak sorjában, kérem! — simított végig gondterhelt homlokán Kerékkötő kartárs.

— Feltaláltam a karambolmentes közlekedést, a vezető nélküli járművet ... egyszóval megoldottam mindent!

— Miről van szó? — lohasztott le blazírt képpel Kerékkötő.

— Az én kocsim a harmincadik század járműve. Egy kocsi, amely négy-, hat-, huszonöt személyes, mivel utastere tetszés szerint bővíthető.

— Bővíthető? — kérdezte gyanúsan Kerékkötő.

— Igen ... és karambolmentes. Nem lehet vele még koccanni sem, mert érzékeny radarberendezése egy fél méteren belül megállítja, ha akadályt érez maga előtt. Ön csak annyit mond: „Érted küldöm a kocsit!”

— Értem. Vezető sem kell hozzá! No, jó, de mi van, ha dugóba kerül?

— Levegőbe emelkedik és simán előz!

— És ha a levegőben ütközik össze egy másik ilyen csodabogárral?

— A radar ott is működik és megakadályozza a koccanást ...

— És mitől emelkedik fel a masinája, ha szabad kérdeznem?!

— Egy — pillanatokon belül fejlődő — és a levegőnél, pontosan a kocsi súlyával könnyebb — gáztól. Itt a gáz leírása is a tervrajzokban. A kocsi három méter magasan megy mindaddig, amíg akadályt érez maga alatt, aztán leszáll és fut tovább az úton. Parkírozni lehet vele a levegőben! Tudja mit jelent ez?! Az utcák tisztán tarthatók, egyetlen kocsi sem gátolja a sepregetőgépet ...

— És maga kötélhágcsón jön le fentről?

— Dehogy! Kiszállok és úgy eresztem fel a járművet.

— És ha áll már a feje felett egy másik csodagép?

— Az enyém kikerüli és vagy mellette, vagy fölötte áll le.

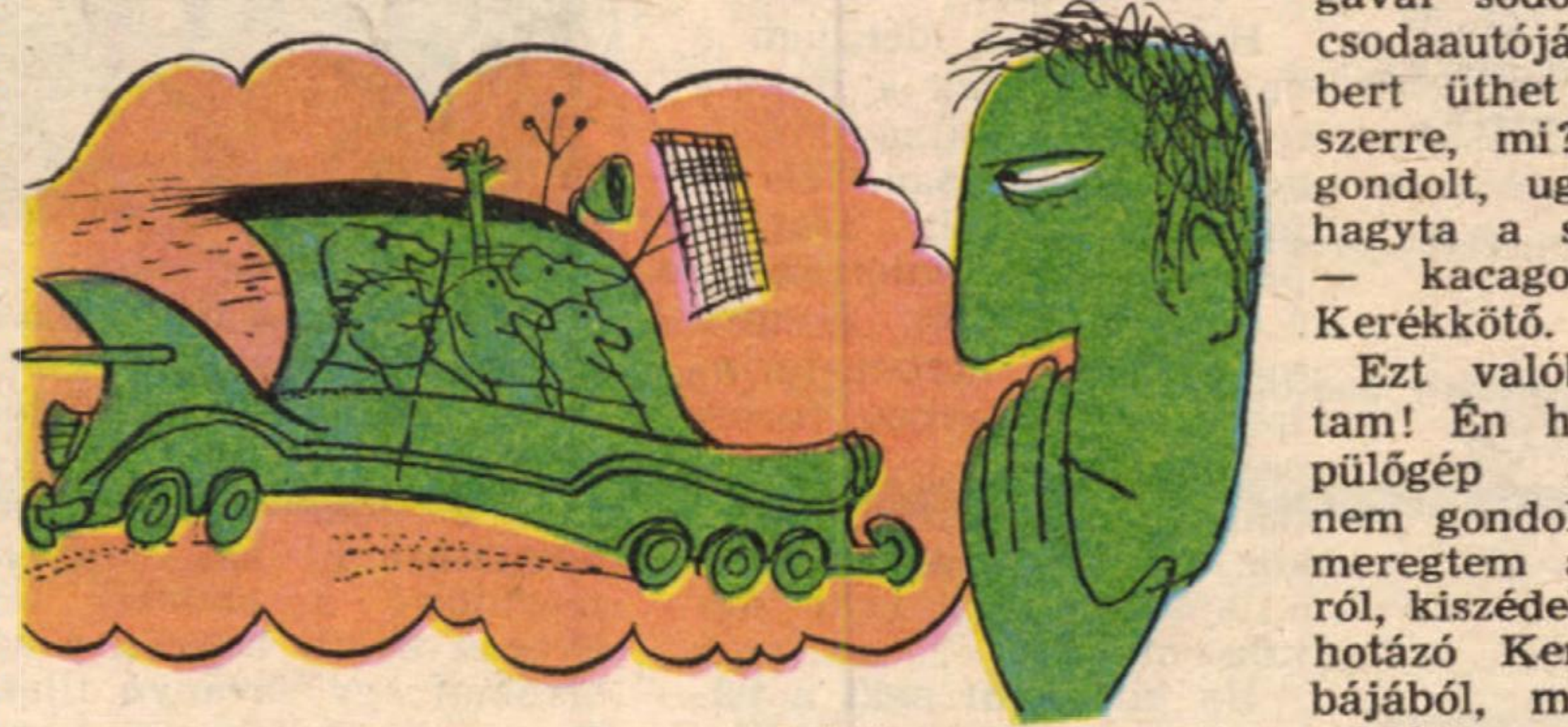

— S hogy jön vissza a földre?

— Lehívom! Olyan parányi radar hívó berendezést szerkesztettem hozzá, mint egy slusszkulcs. A gáz visszasűrűsödik az ökölnyi tartályba, miközben a kocsi lassan leereszkedik a földre ... elém! Gondolja el! Ezzel a találmánnyal megszűnik az autólopás, a fosztogatás ...

— Parkírozás a levegőben?! Luftballon autó ... ugyan kérem!!!! Ilyesmi csak a mesében van! És mi történik, ha egy kocsi lezuhan? — kérdezte ördögi mosolygással Kerékkötő.

— Lehetetlen kérem! A gáz a levegőben tartja!

— És ... és ... ha mondjuk — derült fel az arca — egy repülőgép lezuhan ... és magával sodorja a maga csodaautóját, hány embert üthet agyon egyszerre, mi?! Erre nem gondolt, ugye? Ezt kihagyta a számításból?! — kacagott ördögien Kerékkötő.

Ezt valóban kihagytam! Én hülye! A repülőgép lezuhanására nem gondoltam. Lekecmeregtem az íróasztalról, kiszédelegtem a határozó Kerékkötő szobájából, miközben darabokra szaggattam életművemet. Mire az utcára értem, utamat gombostűfejnyi papírdarabkák jelezték. Másnap délután ezt olvastam az újságban:

„Fejére esett egy tégla Kerékkötő Kolos hivatali ügyintézőnek. A szerencsétlen ember a helyszínen meghalt.”

— Látod ... látod Kolos — suttogtam döbbenten —, amilyen pechéd volt, zuhanó repülőgép, meg levegőben parkírozó járgány sem kellett ahhoz, hogy beadd a kulcsot! A téglát te is kihagytad a számításból!!!

Iván Rozália

Megkérdeztük rajzolóinkat:

KIT PROTEZSÁLNÁNAK?

Erdei Sándor:

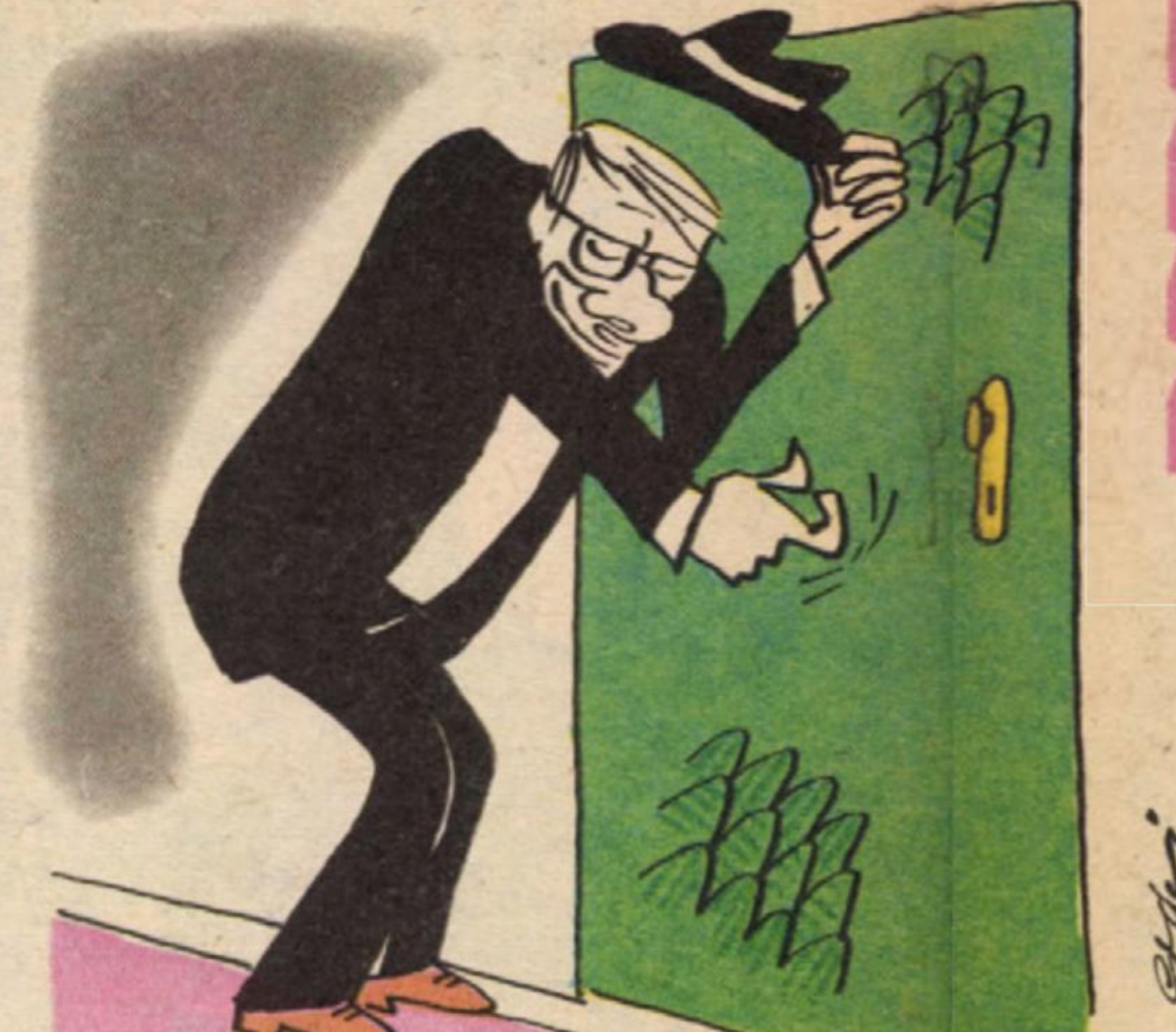

– Önmagamat!

Lehoczki István:

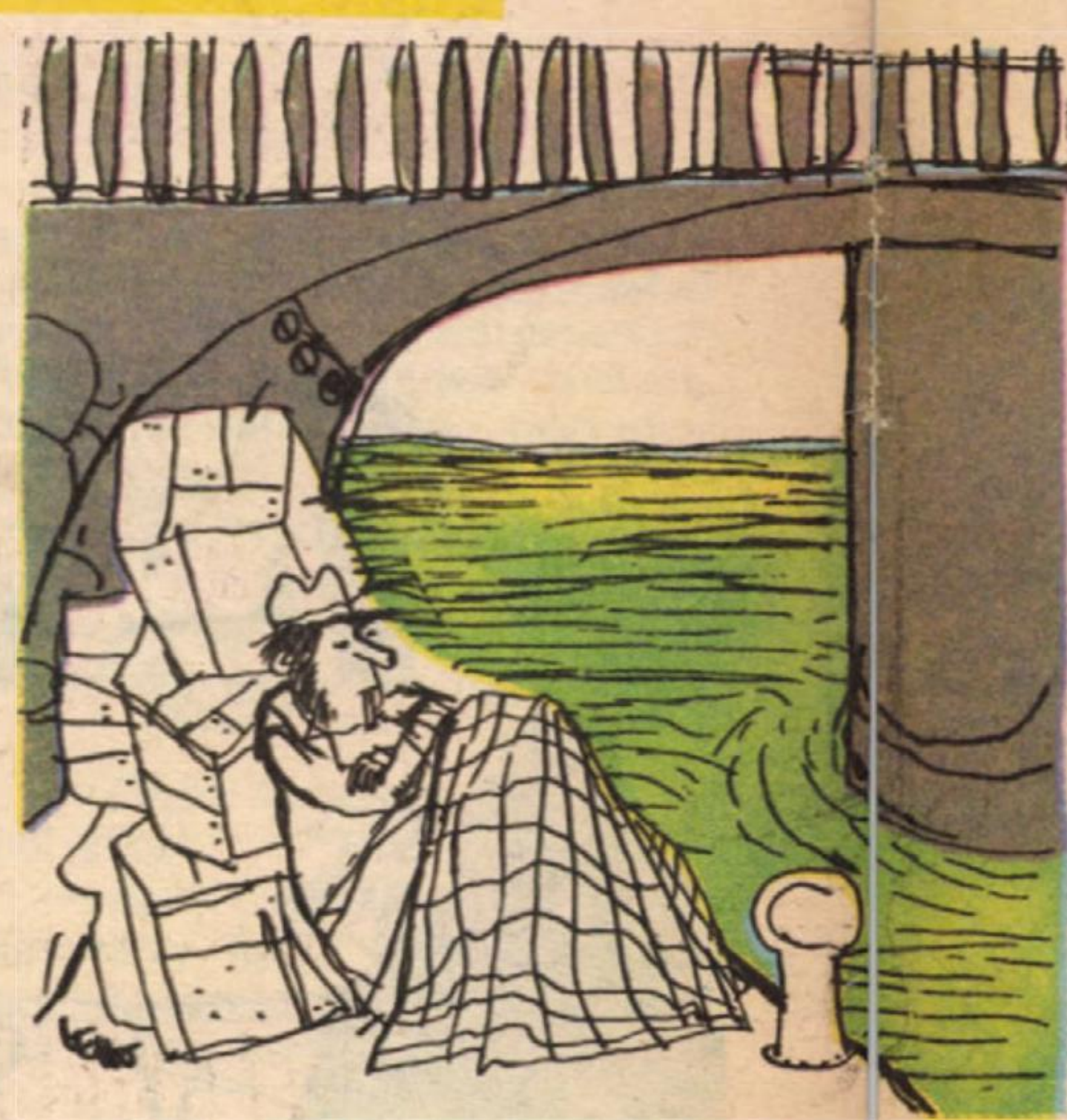

– Csak azokat, akik engem is már segítettek.

Tót Gyula:

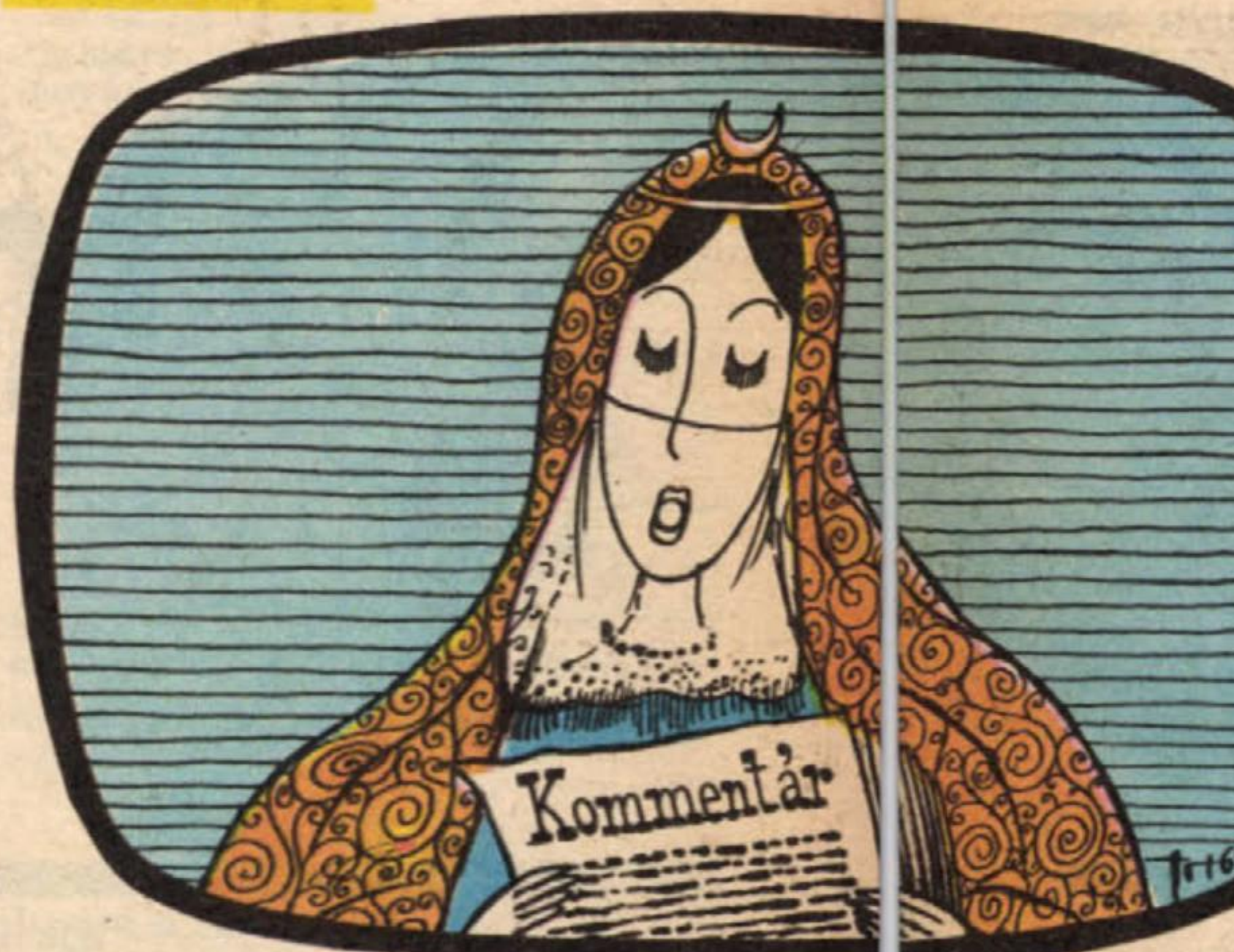

– Seherezádét, tévé-bemondónőnek ...

Fülöp György:

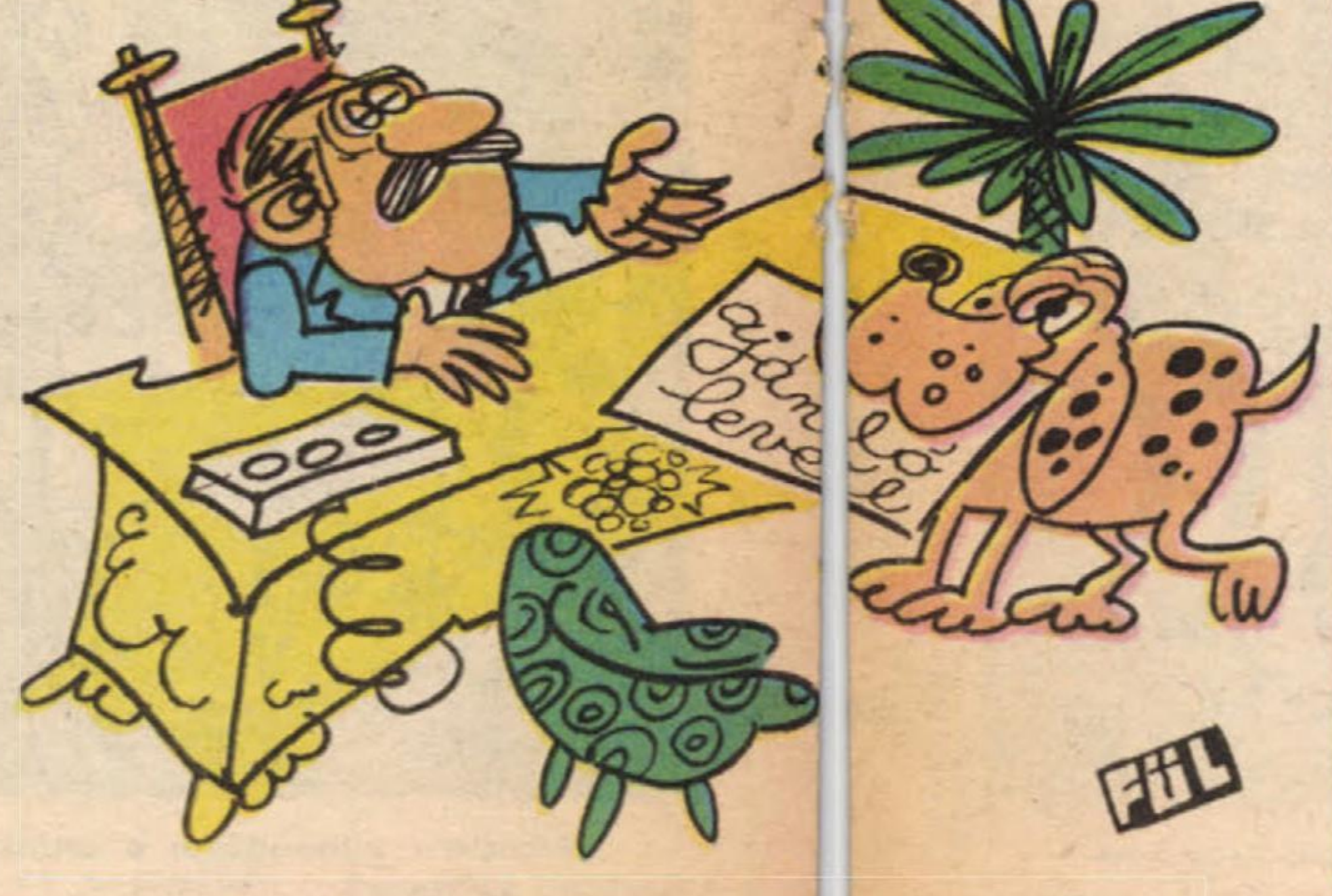

– A kutyámat, mert az legalább nem hálátlan.

Takács Imre:

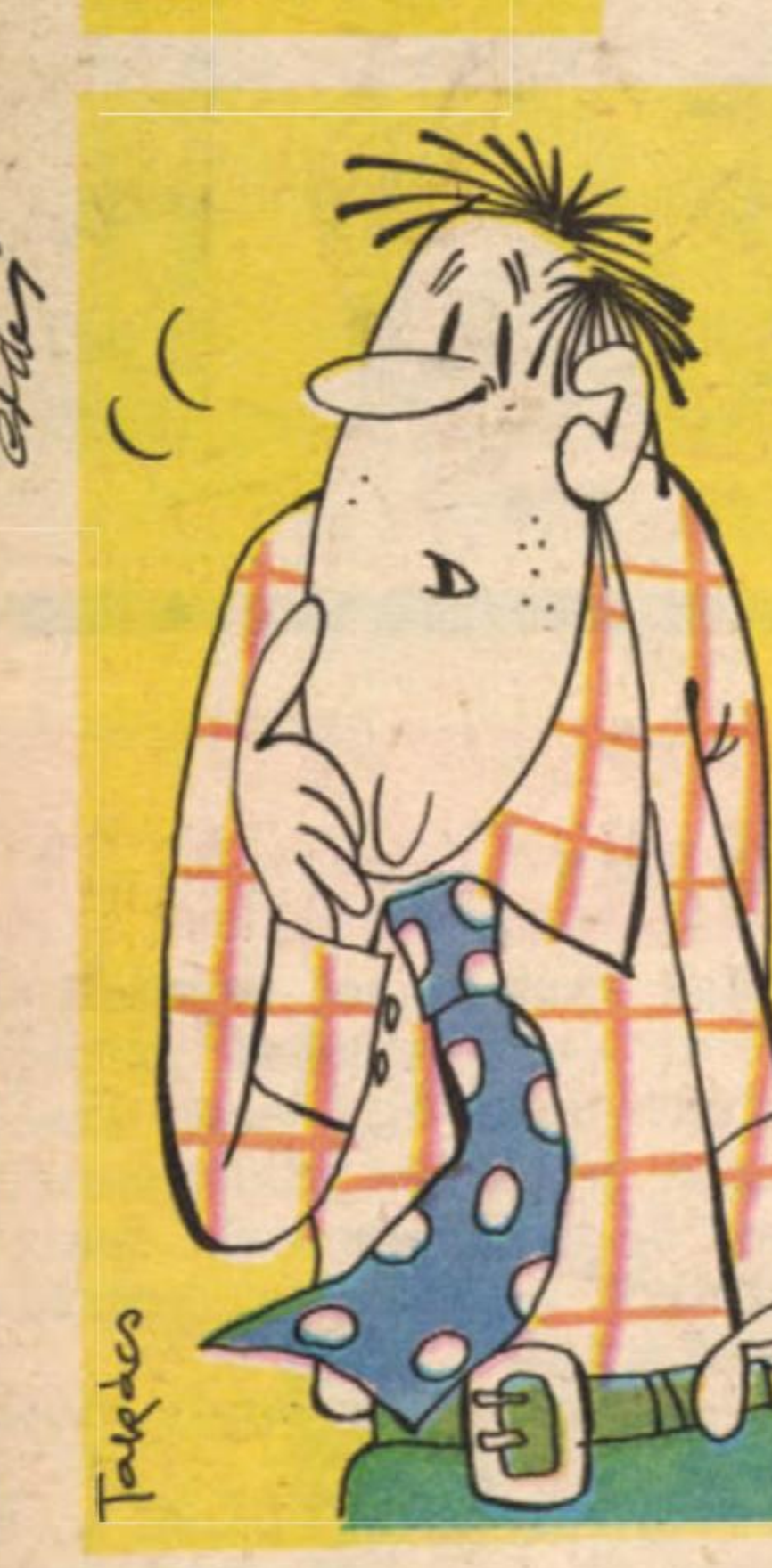

– Mi az, hogy protezsálni?

Hegedűs István:

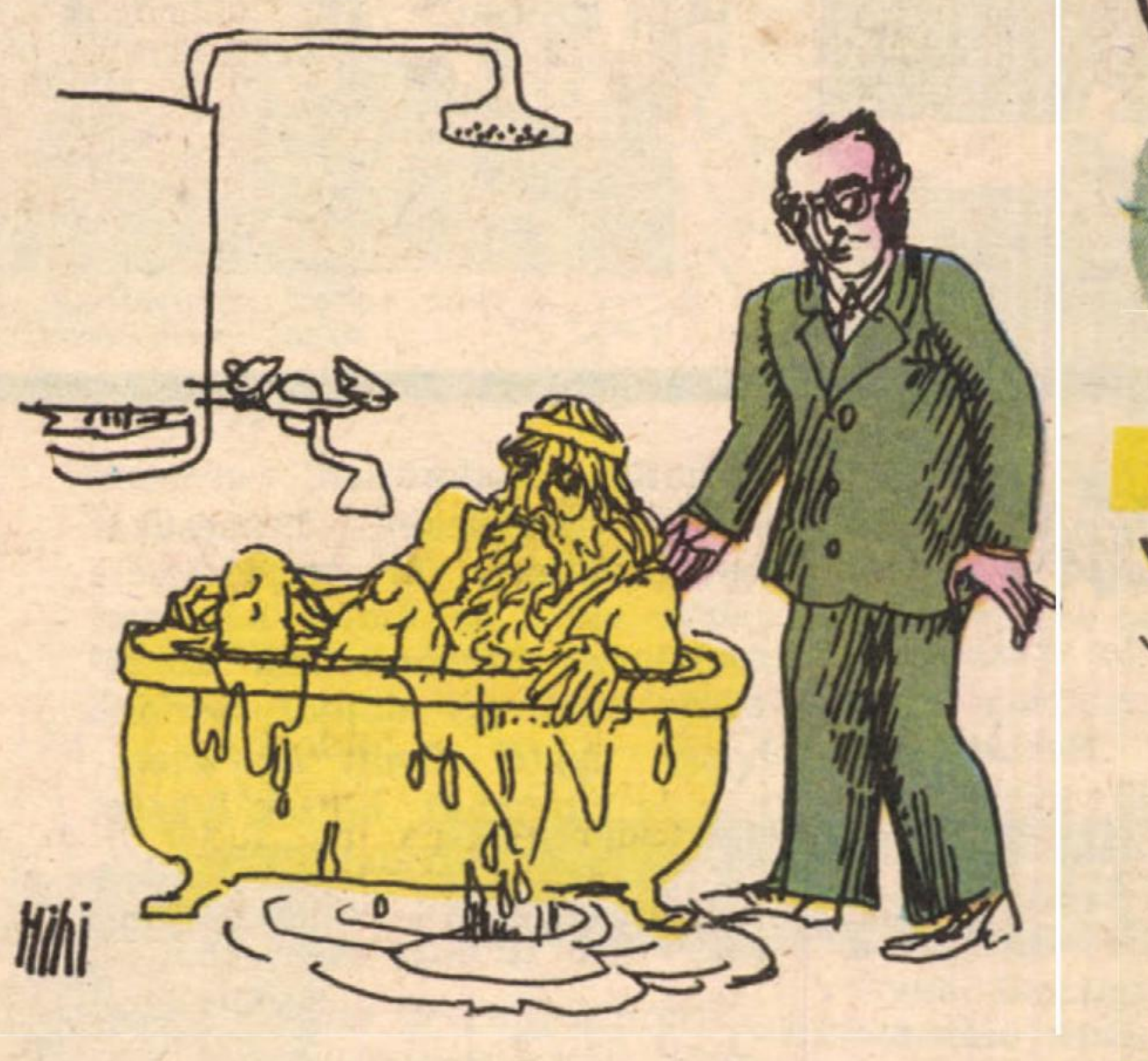

– Arhimedészt, meósnak a fürdőkádgyárba

Sajdik Ferenc:

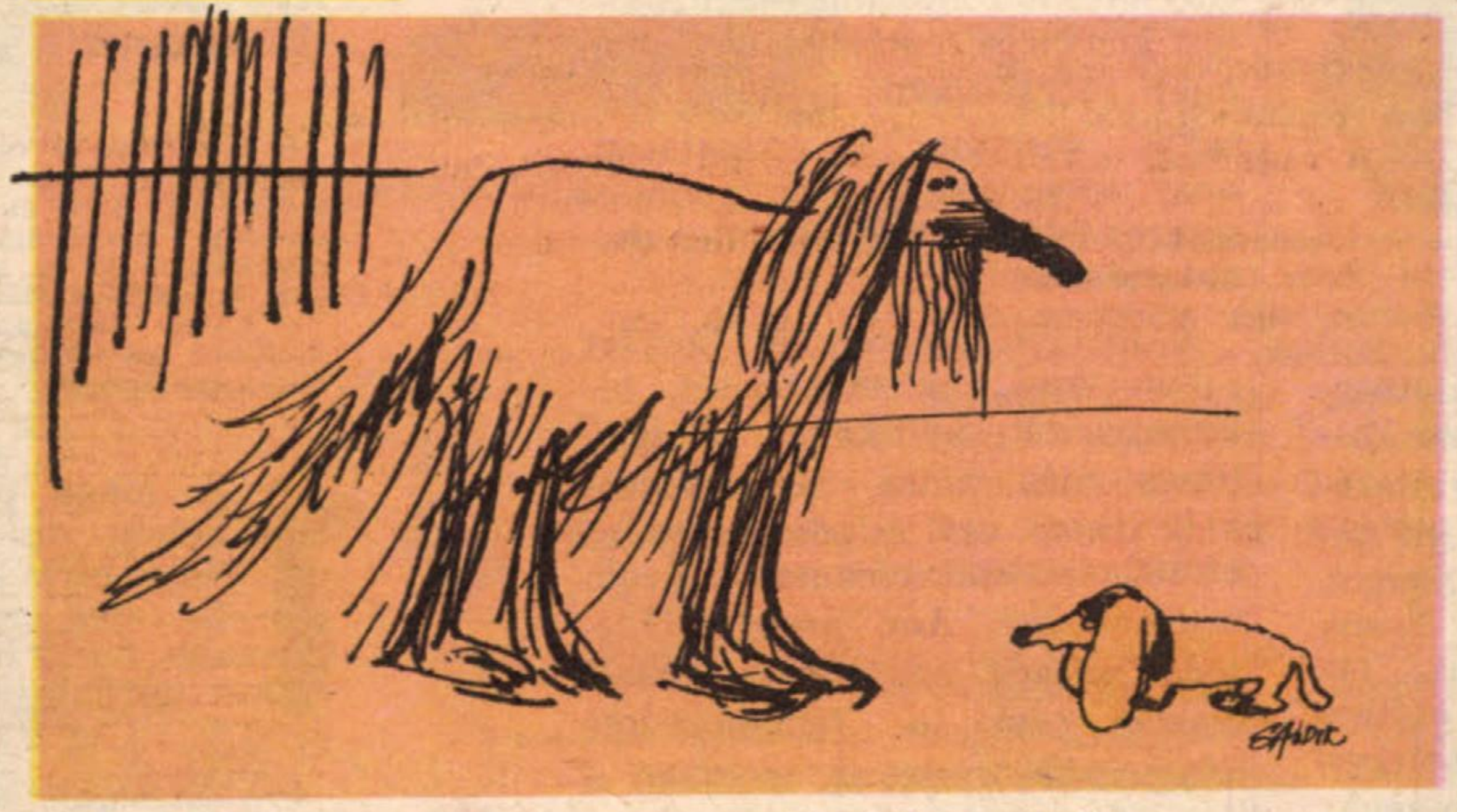

– A kis dakszlinkat, a szomszéd afgán agárnál.

Dallos Jenő:

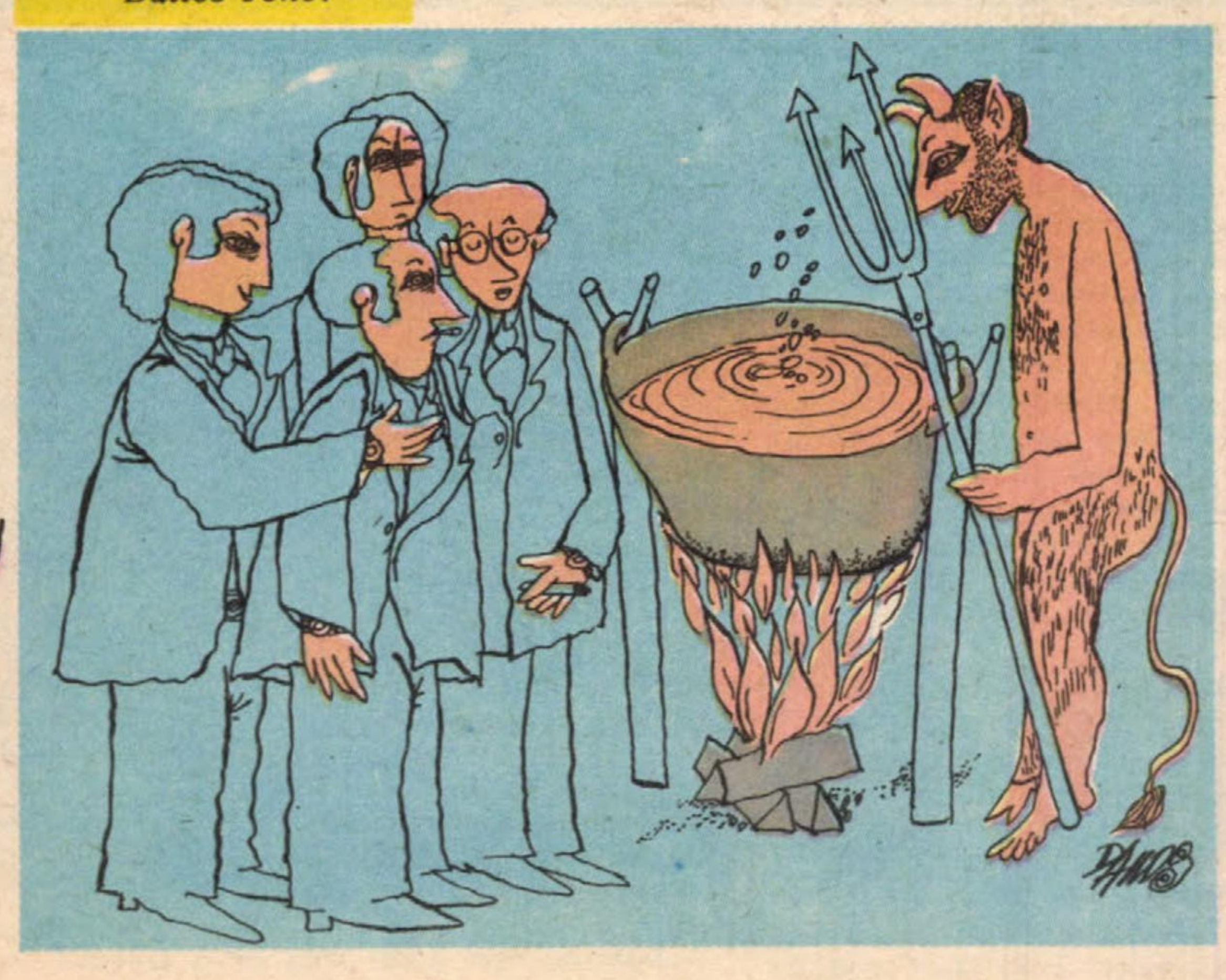

– Néhány ellenségemet készséggel ...

Vasvári Anna:

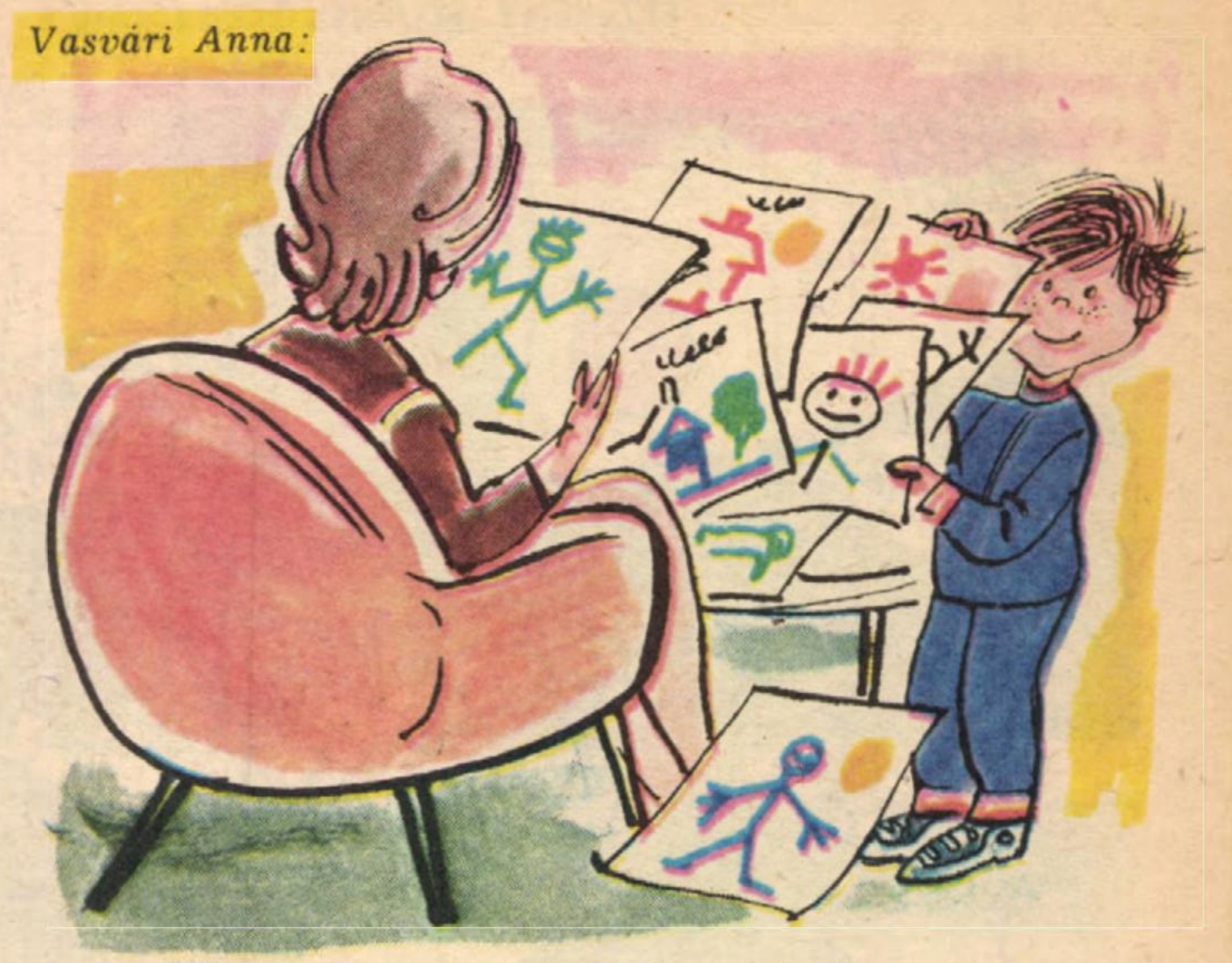

– Kovács Pistikét, a kerületi aszfaltrajzversenyre ...

Balázs-Piri Balázs:

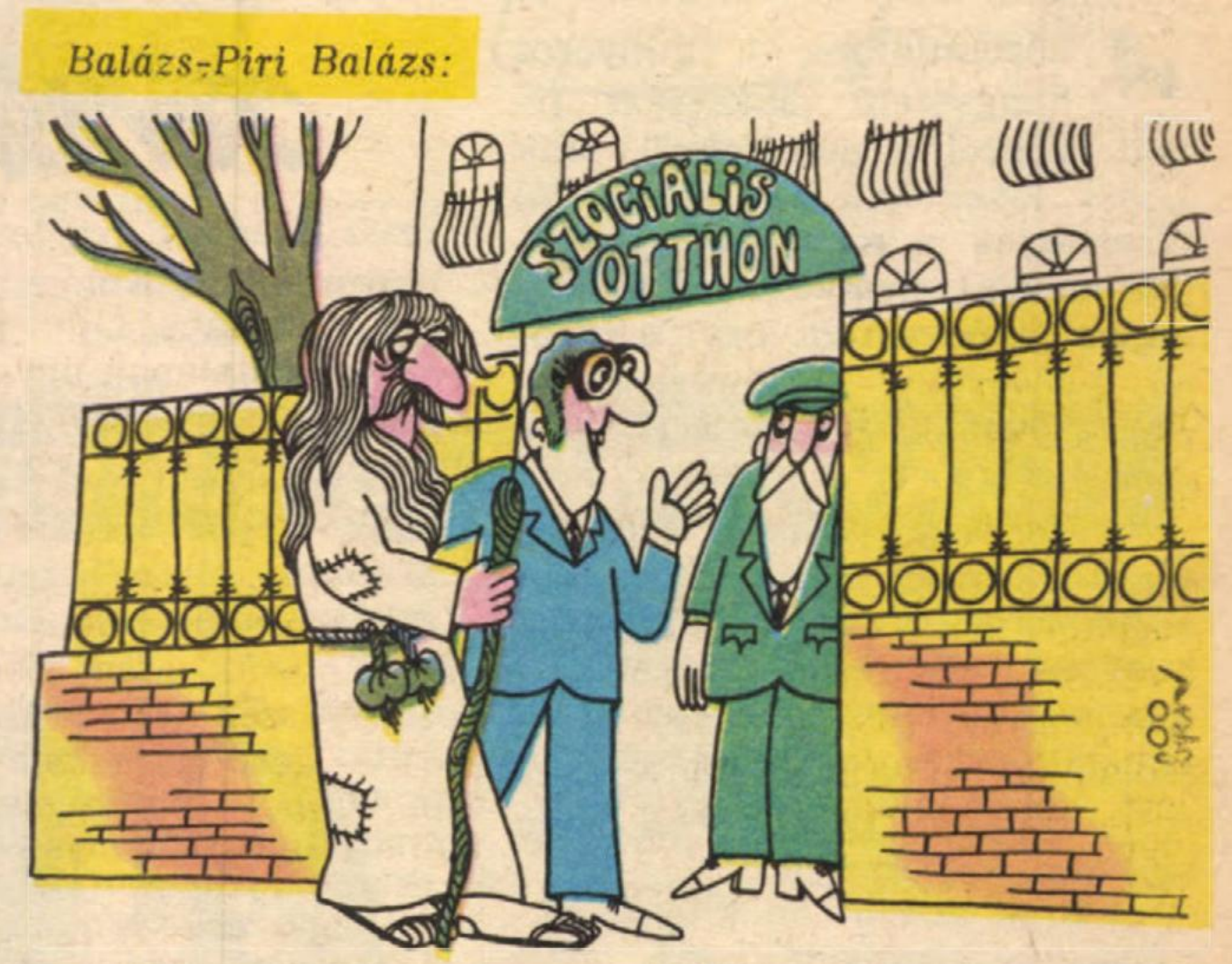

– Lear királyt.

Szűr-Szabó József:

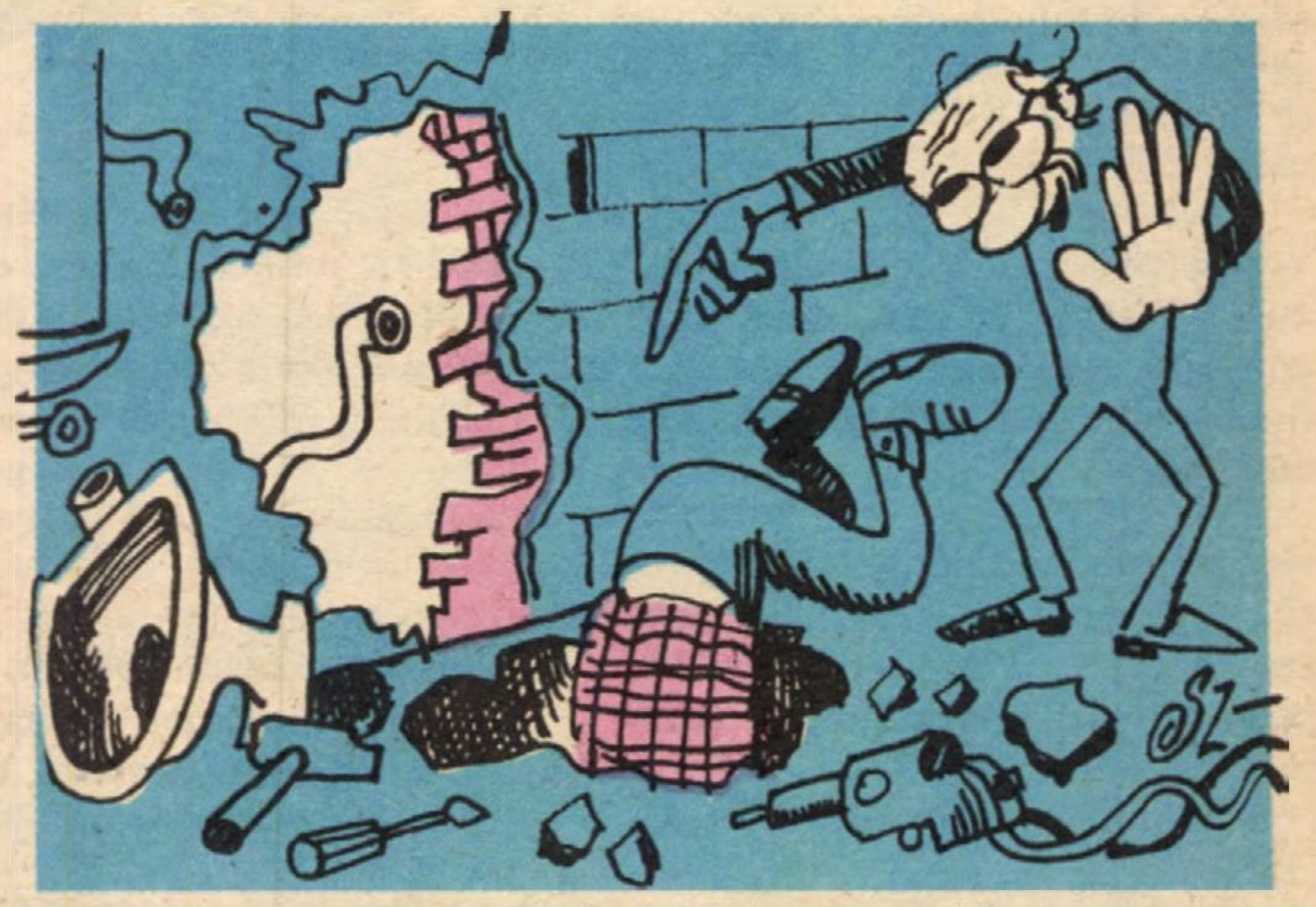

– A szerelőmet ajánlom melegen, csakhogy megszabaduljak tőle!

Mészáros András:

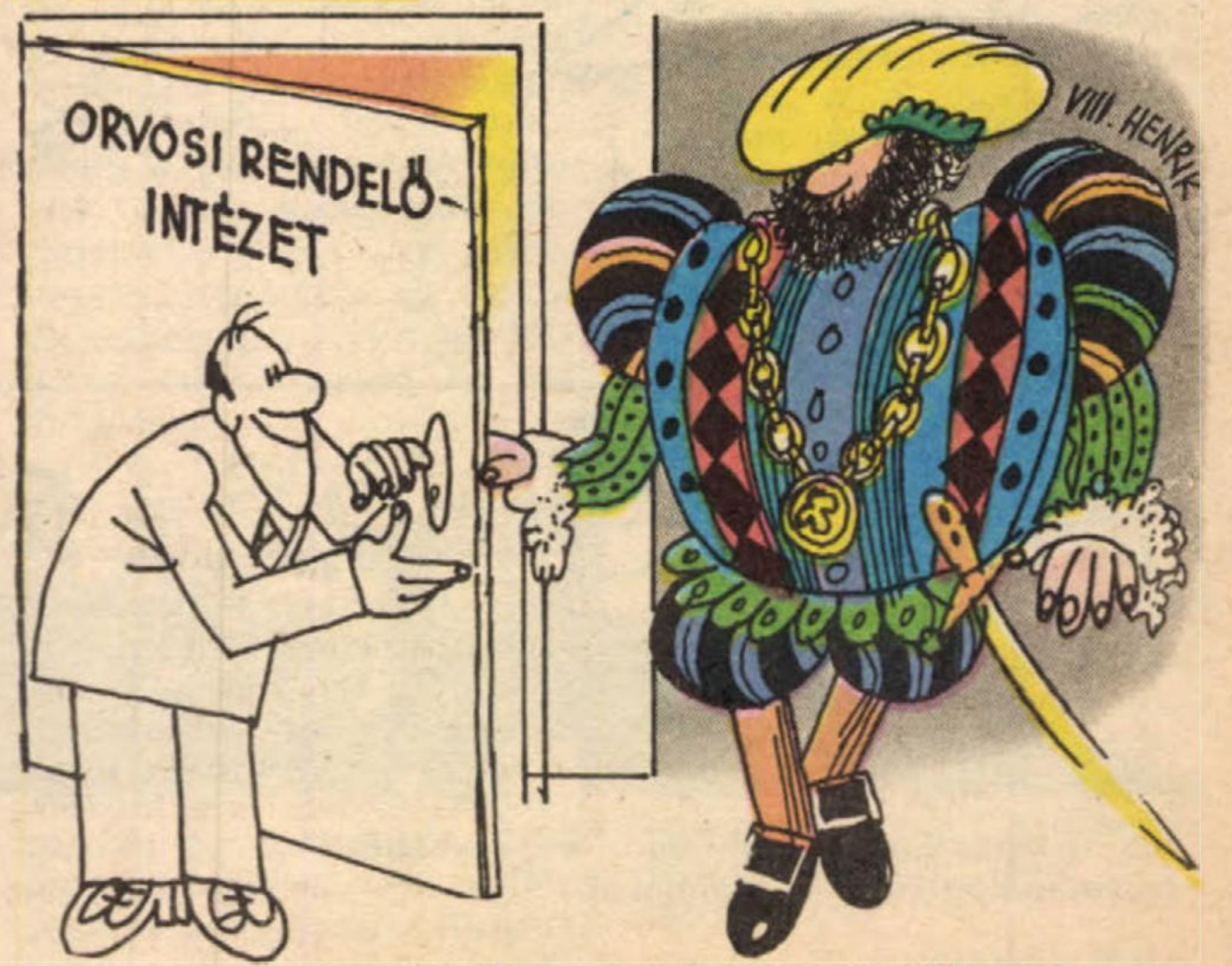

– Őt, házassági tanácsadónak!

ÉRZÉKENY SZURKOLÓ

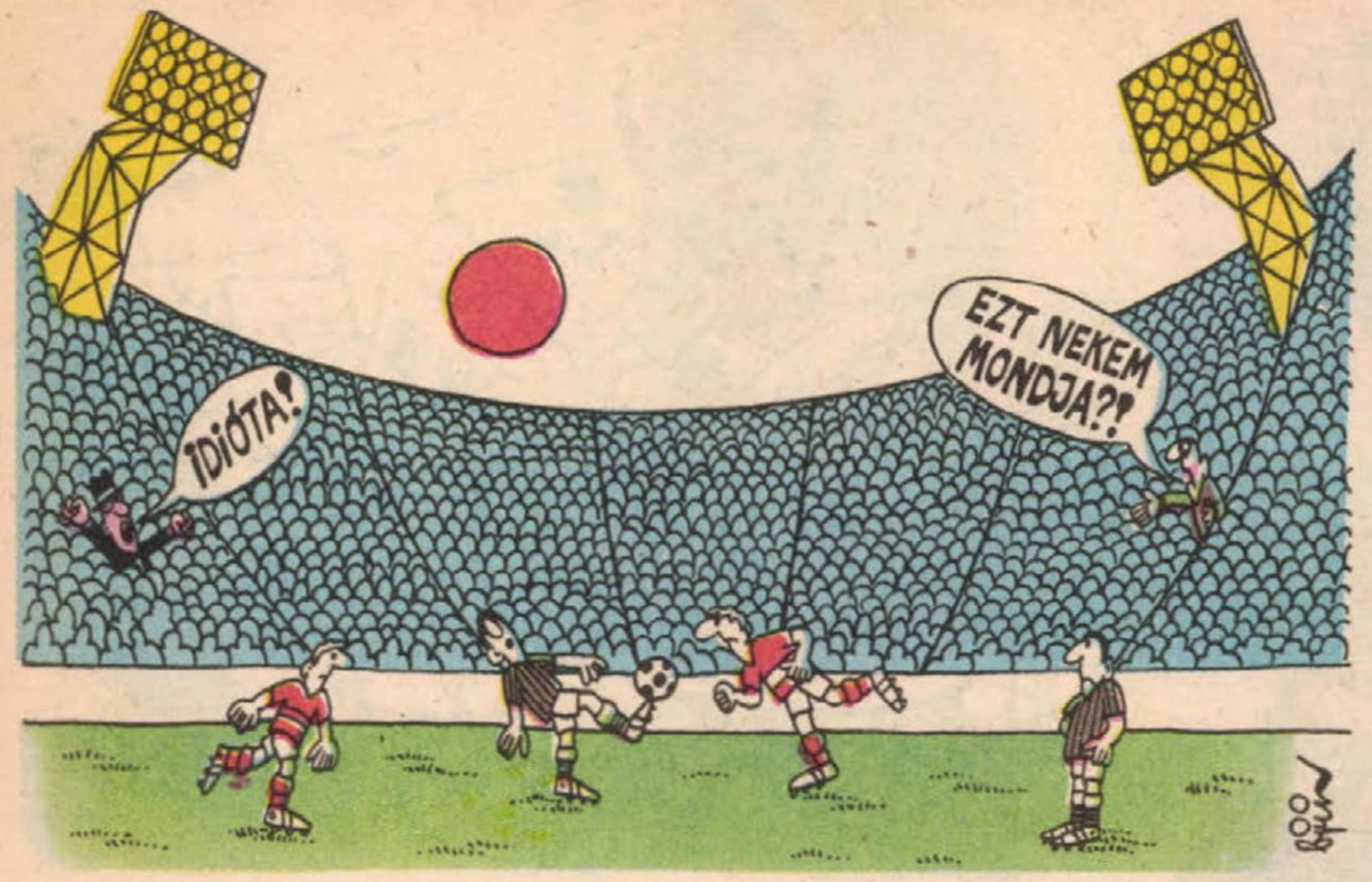
IDIÓTA!
EZT NEKEM MONDJA?!

KIRÁNDULÓHELY

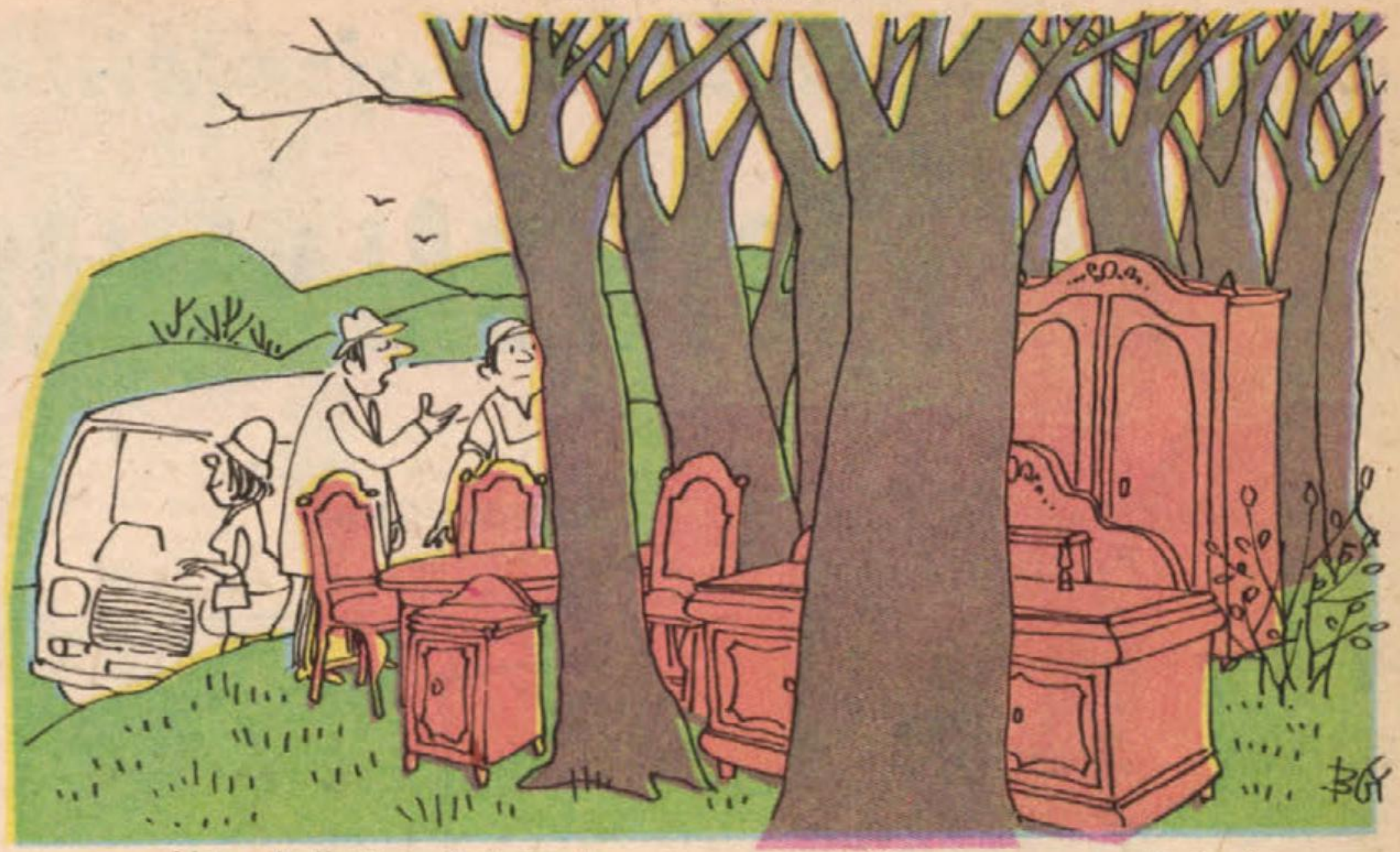

– Nem kellett a kutyának sem, a szemetes meg nem viszi el . . .

Témák

A közelmúltban gunyoros hangvételű cikkecskét írtam azokról a pincérekről, akik a kis jövedelmű nyugdíjasoktól is elvárják a magas borravalót. Írásom megjelenése után néhány nappal betévedtem egy bisztróba. Szélesvállú, pirospozsgás képű, csokornyakkendős felszolgáló ragadta meg a galléromat:

— Jó, hogy látom. Mondja, magának nincs más témája, csak a pincérek? Vegye tudomásul, hogy én már reggel hatkor talpon vagyok, és a dolgozó népet szolgálom a hajnali féldecikkel. A borravalót pedig soha nem szoktam kierőszakolni.

— Ezek szerint ön kitűnő, becsületes felszolgáló, aki előtt tisztelettel hajolok meg. A cikket tehát nem önről írtam. Fogadja baráti jobbomat! — nyújtottam felé a kezemet. Úgy tett, mintha nem vette volna észre, és a hangja hűvös volt és kimért.

— Jobban tenné, ha inkább a vendégekről írná meg az igazságot. Ha egy percre nem nézek oda, ellopják az abroszt, és a fizetésnél képesek két nagyfröccsöt letagadni.

Megfogadtam a tanácsát és leleplező cikksorozatot írtam azokról a vendégekről, akik elorozzák a társadalmi tulajdont képező abroszt, és csalnak a számla kiegyenlítésénél.

Huszonnégy óra múltán expressz ajánlott levelet kézbesített címemre a posta, melyben bizonyos Mladonácz Herbert, a „Kávézacc" presszó törzsvendége, kikérte magának, hogy őt abroszlopással gyanúsítom. Javasolta, írjak inkább egyszer a pincérek elviselhetetlenül anyagias szemléletéről. Ezek után hátat fordítottam a vendéglátóiparnak és szóvá tettem egyes hivatalok bürokratikus ügyintézését, az ügyfelekkel szemben tanúsított, minősíthetetlen hangot. Tiltakozott a Tájjellegű Borok Elosztását Végző Hivatal. 147 tisztviselő írta alá az erélyes hangú memorandumot, melyben felháborodottan kikérik maguknak az inzultust, s javasolják: mutassam be egyszer a szatíra görbe tükrében a tolakodó, udvariatlan, modortalan, fenyegető hangú ügyfeleket. Tanácsukat megfogadtam. A terjedelmére nézve apró, de fontos kérdéssel foglalkozó humoreszkem közzététele után egy dühtől reszkető hangú ügyfél hívott fel telefonon és kioktatott: nézzek inkább körül egyes hivatalokban, például a Tájjellegű Borok Elosztását Végző Hivatal portáján.

Írtam a fiatalok türelmetlenségéről, tiszteletlenségéről, az öregekről miért nem írok? Írtam az öregekről, tiltakoztak az öregek, mondván, hogy és amikor a fiatalok . . .

A javítások körüli huzavonákról, határidő eltolódásokról alkotott gunyoros hangú kiáltványom miatt megsértődött a javító ipar egyik vezetője, és kioktatott, hogy ideje lenne már írnom a megrendelők minősíthetetlen magatartásáról . . .

A legtöbb személy és közület zokon veszi, ha működését, tevékenységét kritikával illetem. Nincs más hátra, önmagamról kell írnom egy csípős, hibáimra kérlelhetetlenül rámutató, bíráló humoreszket. Ám, amilyen sértődős vagyok, egyúttal megfogalmazom azt a felháborodott hangvételű levelet is, melyben a leghatározottabban kikérem magamnak . . .

Galambos Szilveszter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Egy öreg angol ezredes köszönti az újoncokat és közli velük: most egy nagy család tagjai lettek és valamennyiüket a gyermekeinek tekinti. Miután befejezi a beszédet, megkérdezi:

— Megértették, amit mondtam?

— Megértettük, papa! — felelték kórusban az újoncok.

*

— Önök boldog családi életet élnek?

— Igen. Annyira szeretjük egymást, hogy már harmadszor halasztottuk el a válóperes tárgyalást.

*

A tóparton ül egy művész és a naplementét festi. A háta mögött megáll egy férfi és egy kisfiú. Egy darabig kíváncsian figyelik a munkát, majd az apa oktató hangon így szól a fiához:

— Látod fiacskám mennyit kell kínlódni az embernek, ha nincs fényképezőgépe!

*

— A maga felesége egész nap dohog, dúl-fúl, szitkozódik. Hogy bírja ezt?

— Ez még semmi. Sokkal rosszabb, ha jó hangulata van. Akkor ugyanis énekel.

*

— Te olyan sokat dolgozol drágám — mondja a feleség a férjének —, hogy még éjszakánként is a titkárnődet hívod . . .

EDZŐFELESÉG

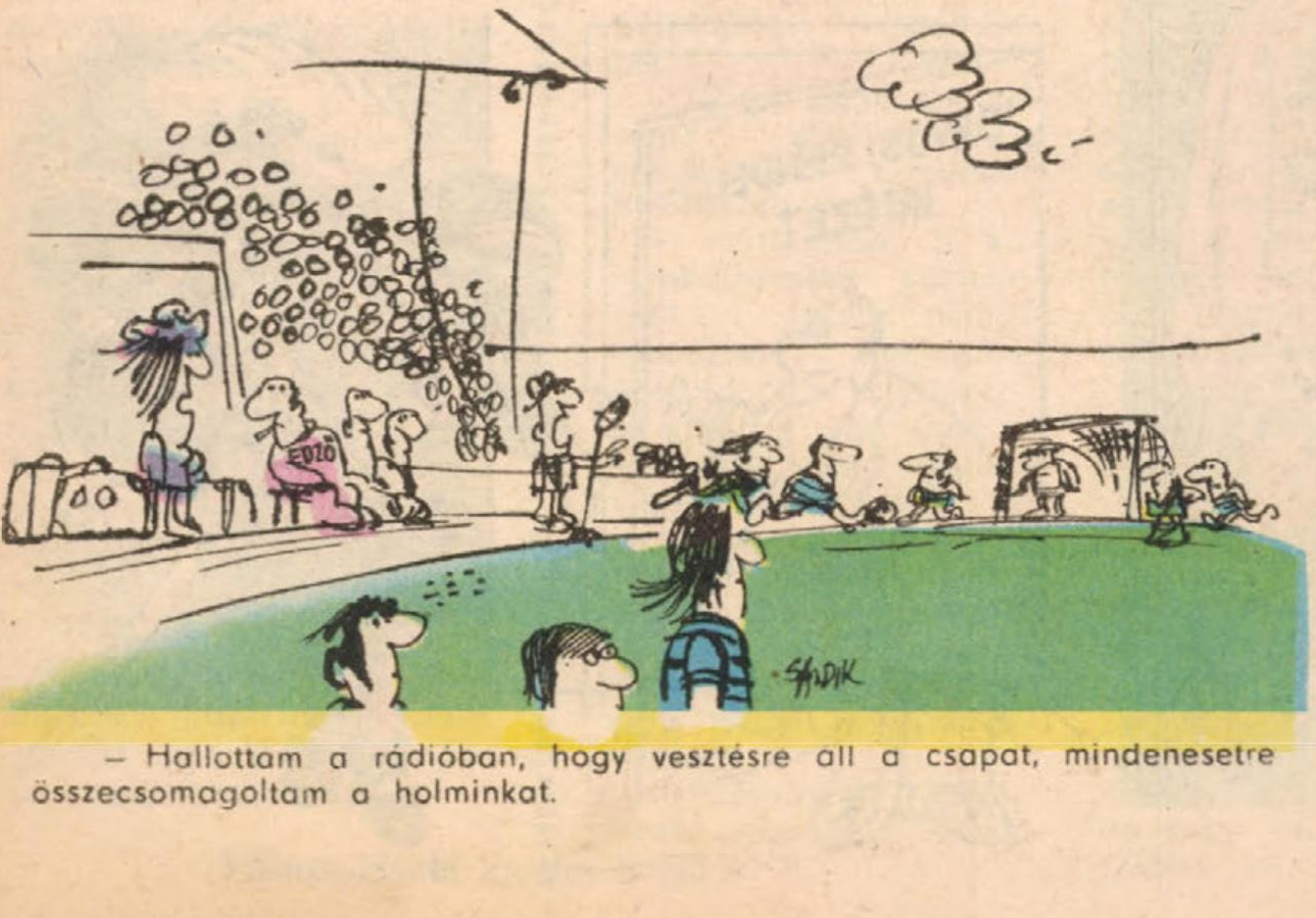

– Hallottam a rádióban, hogy vesztésre áll a csapat, mindenesetre összecsomagoltam a holminkat.

AGGÓDÓ SZÜLŐK

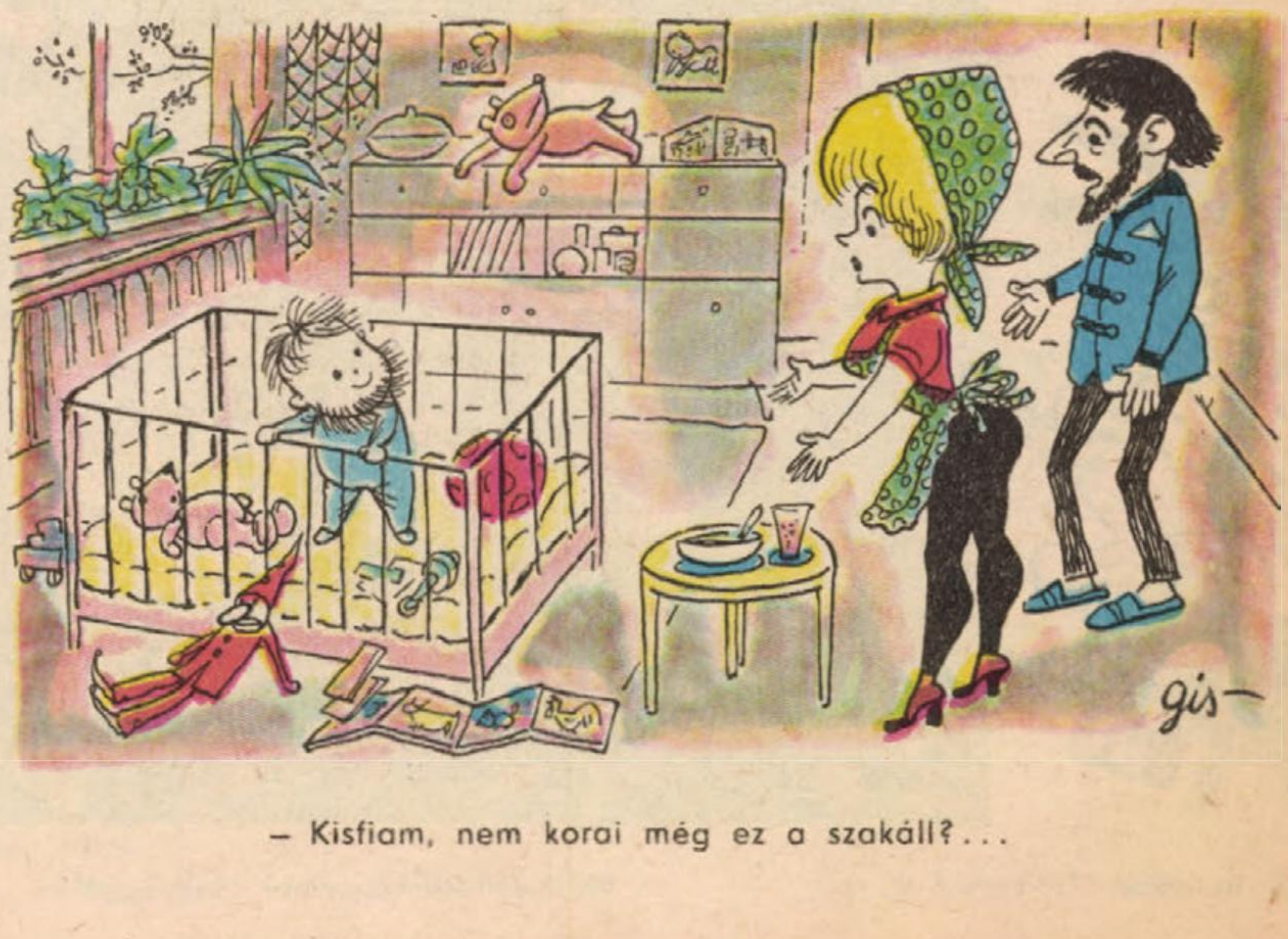

– Kisfiam, nem korai még ez a szakáll? . . .

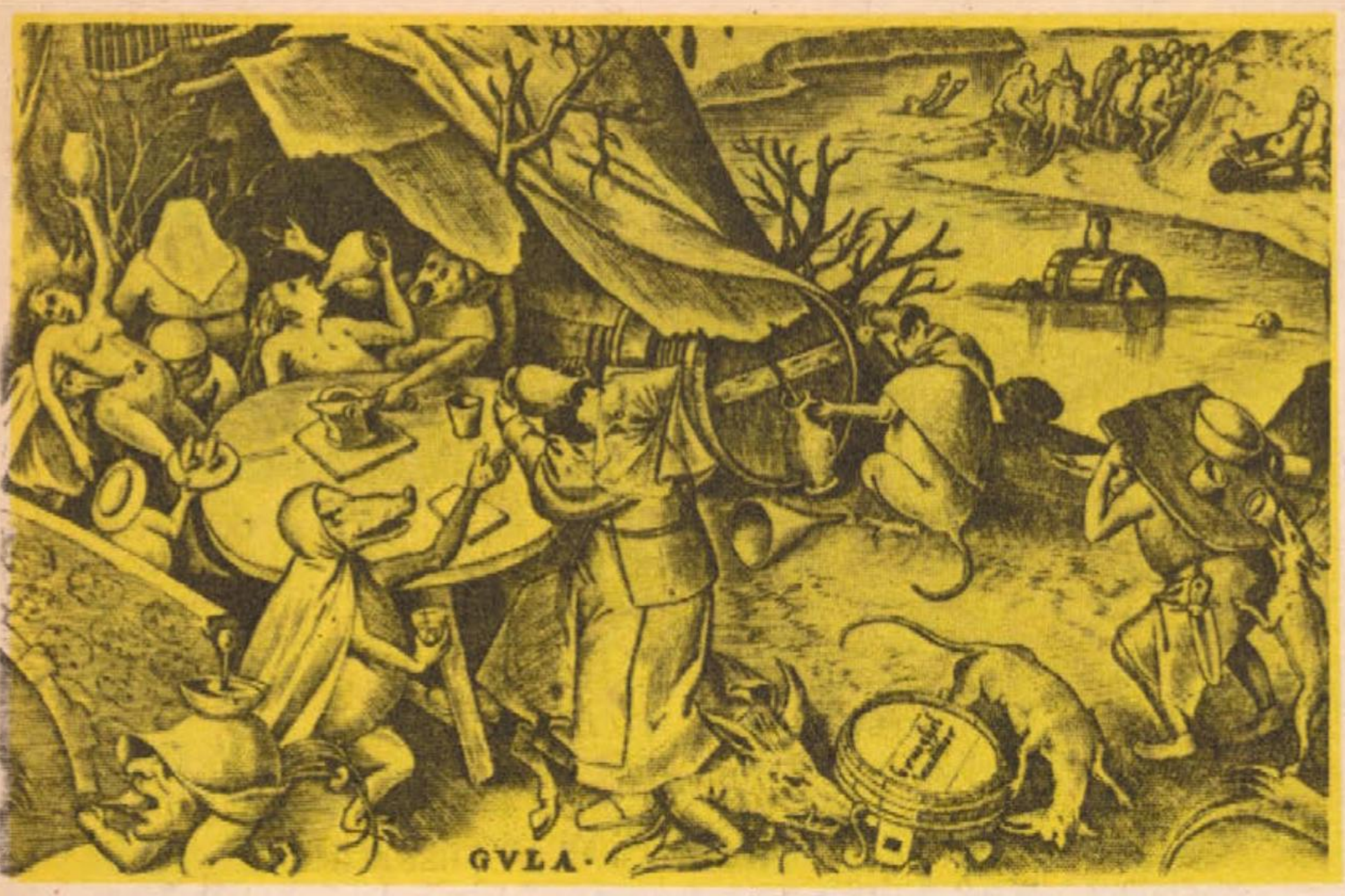

Részlet Brueghel metszetéből

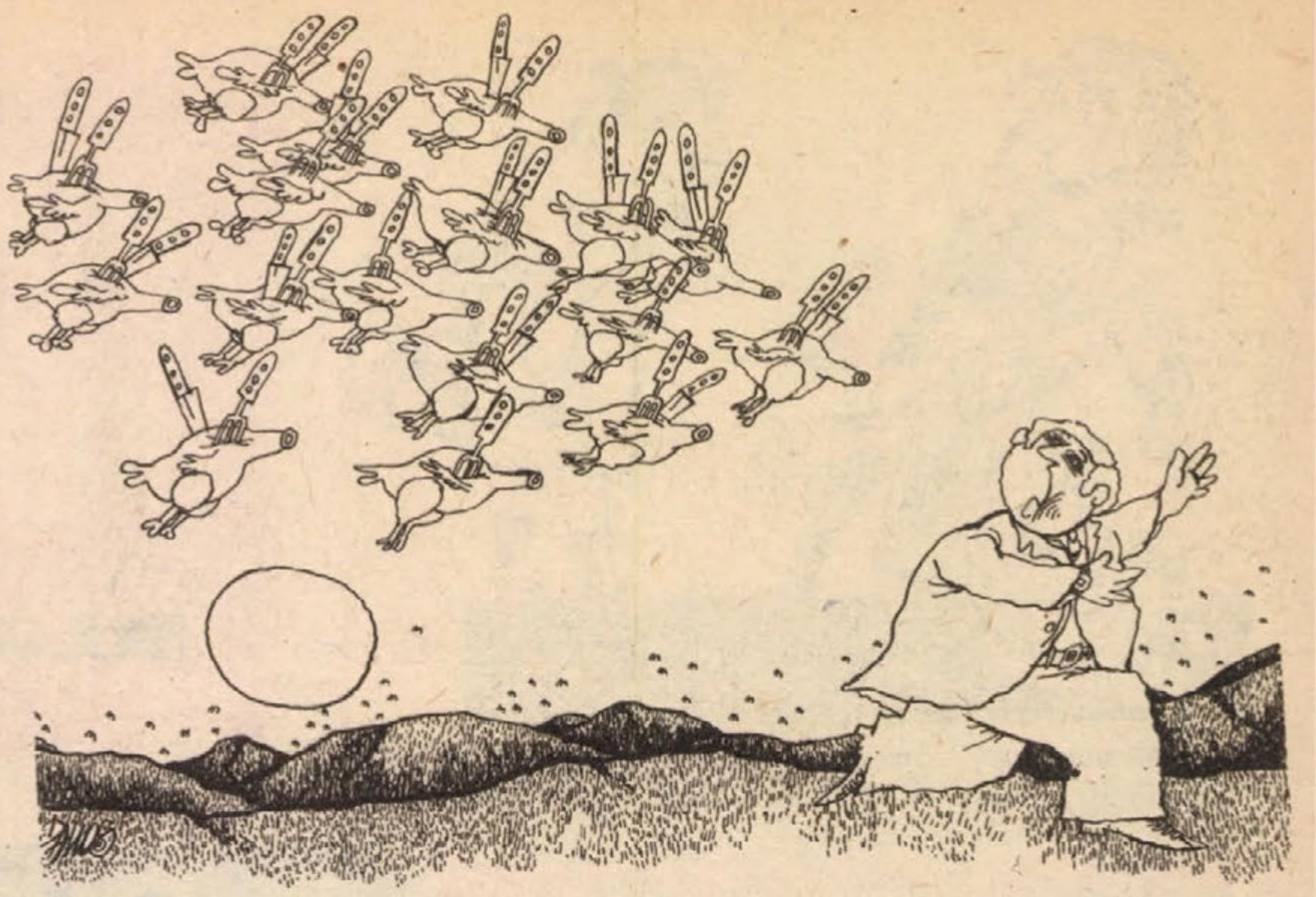

eldorádó

DALLOS,
BALÁZS-PIRI,
SZŰR-SZABÓ,
FÜLÖP,
SAJDIK

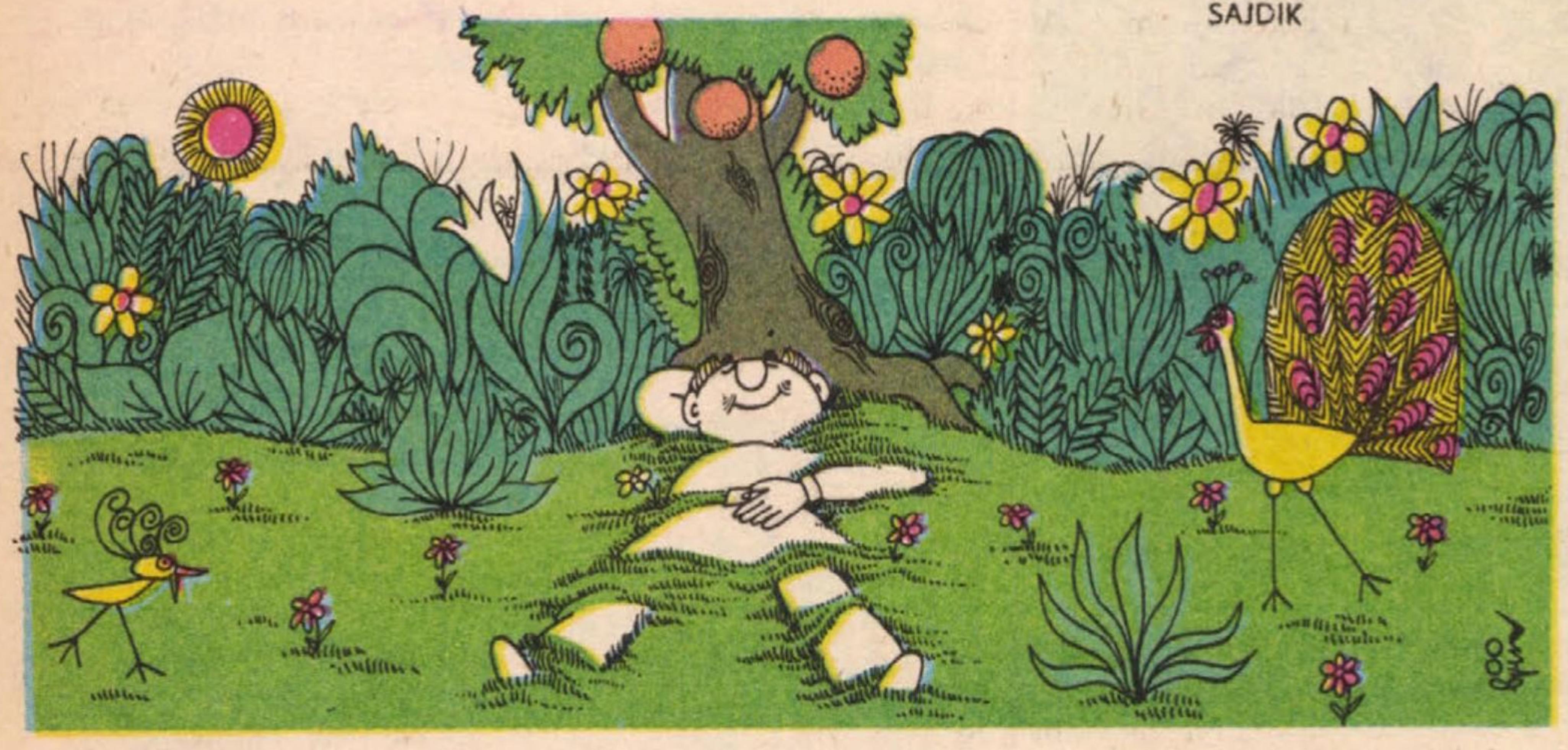

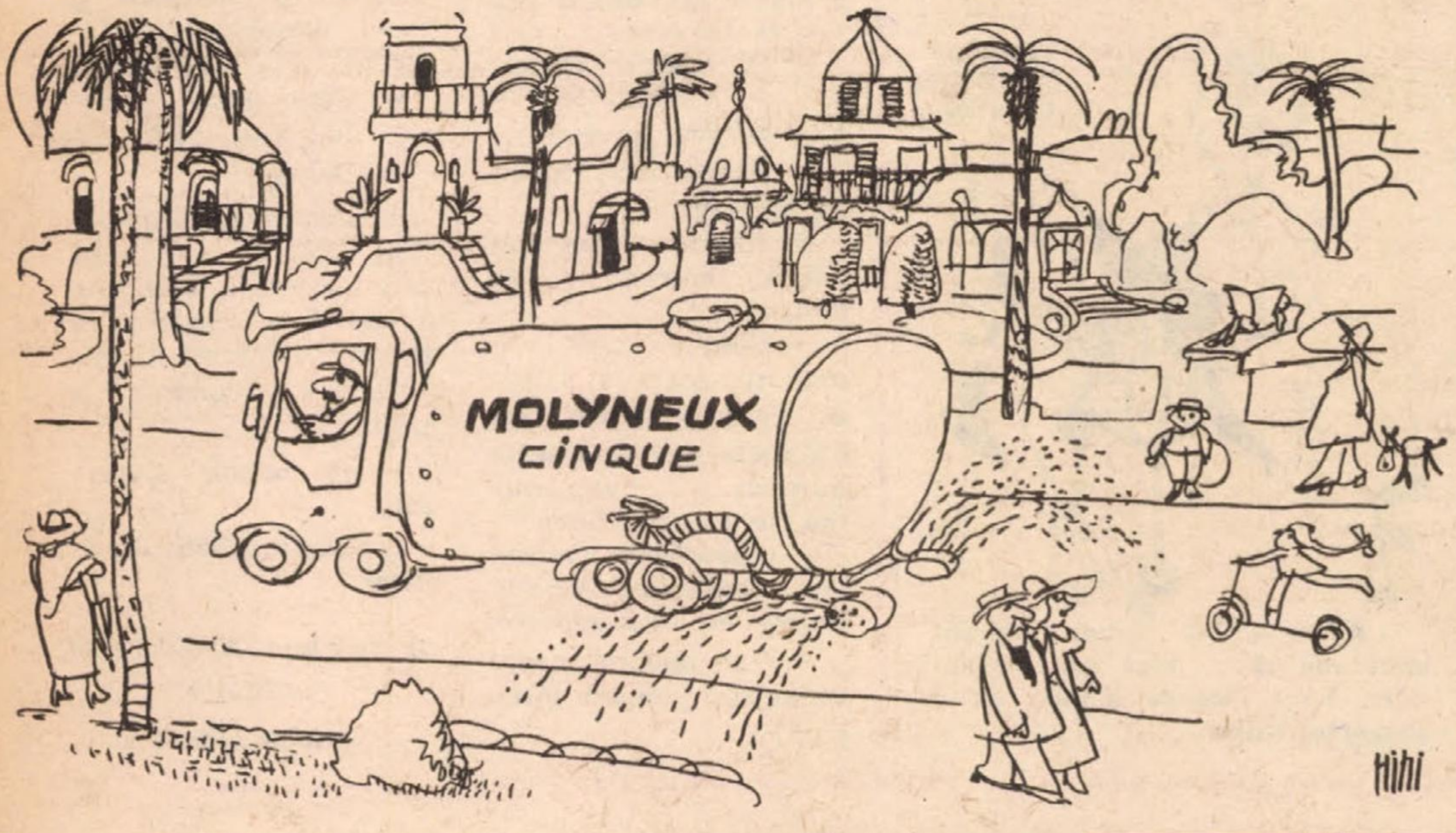
MOLYNEUX
CINQUE

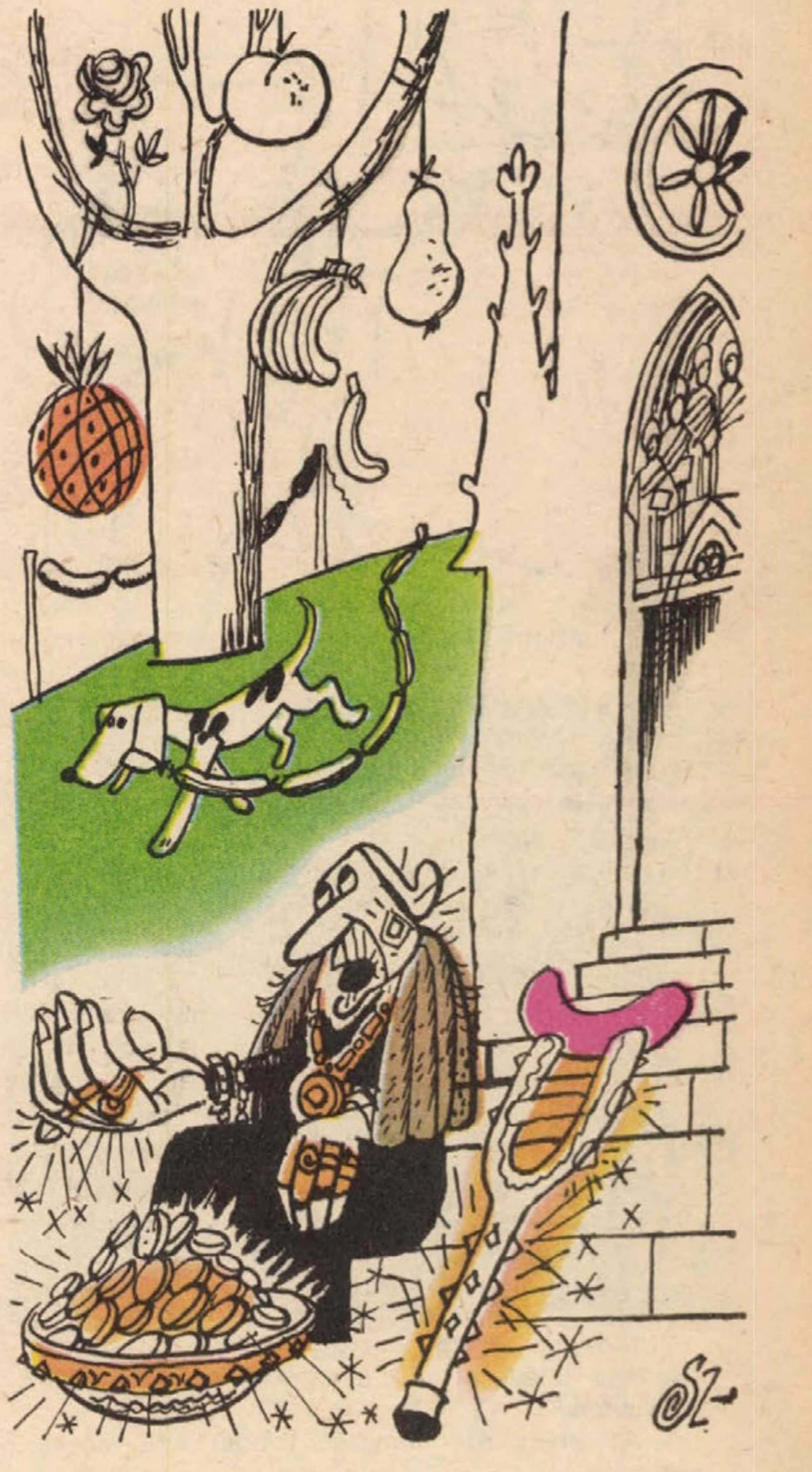

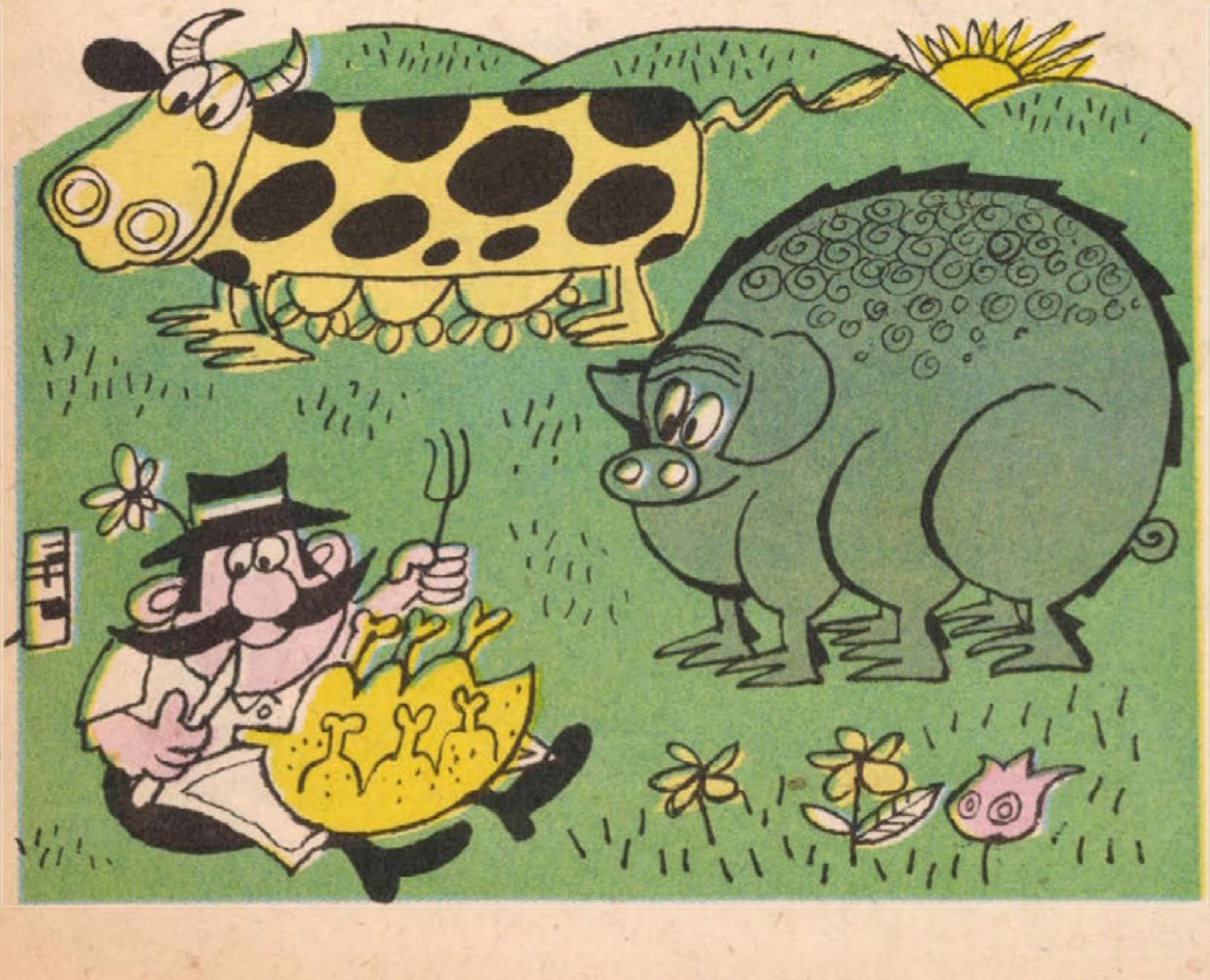

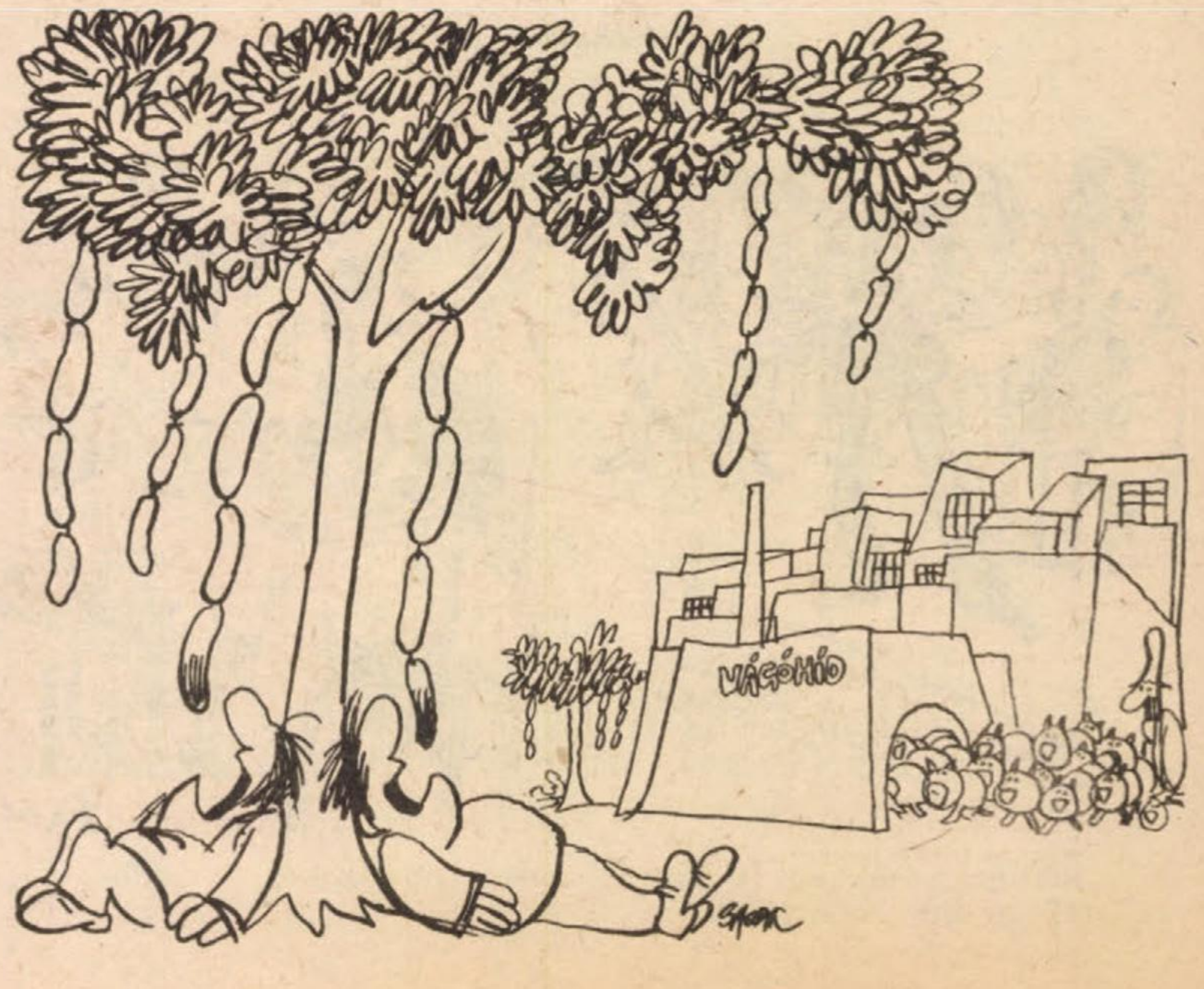

IMPORT HUMOR

(BULGÁRIA)

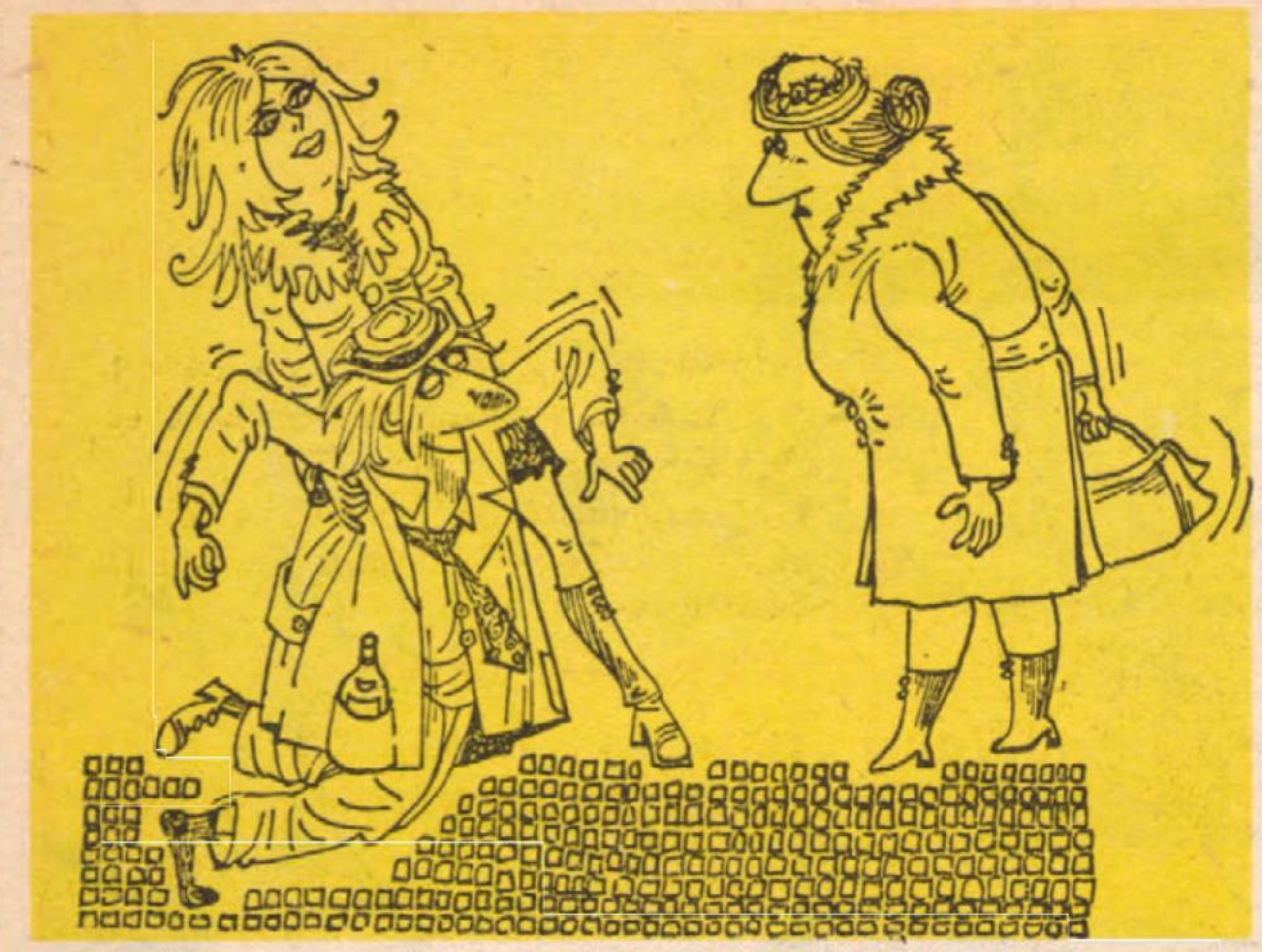

– Ne haragudj, anyukám, de megígertem a kolléganőmnek, hogy a hivatali muri után hazakísérem . . .

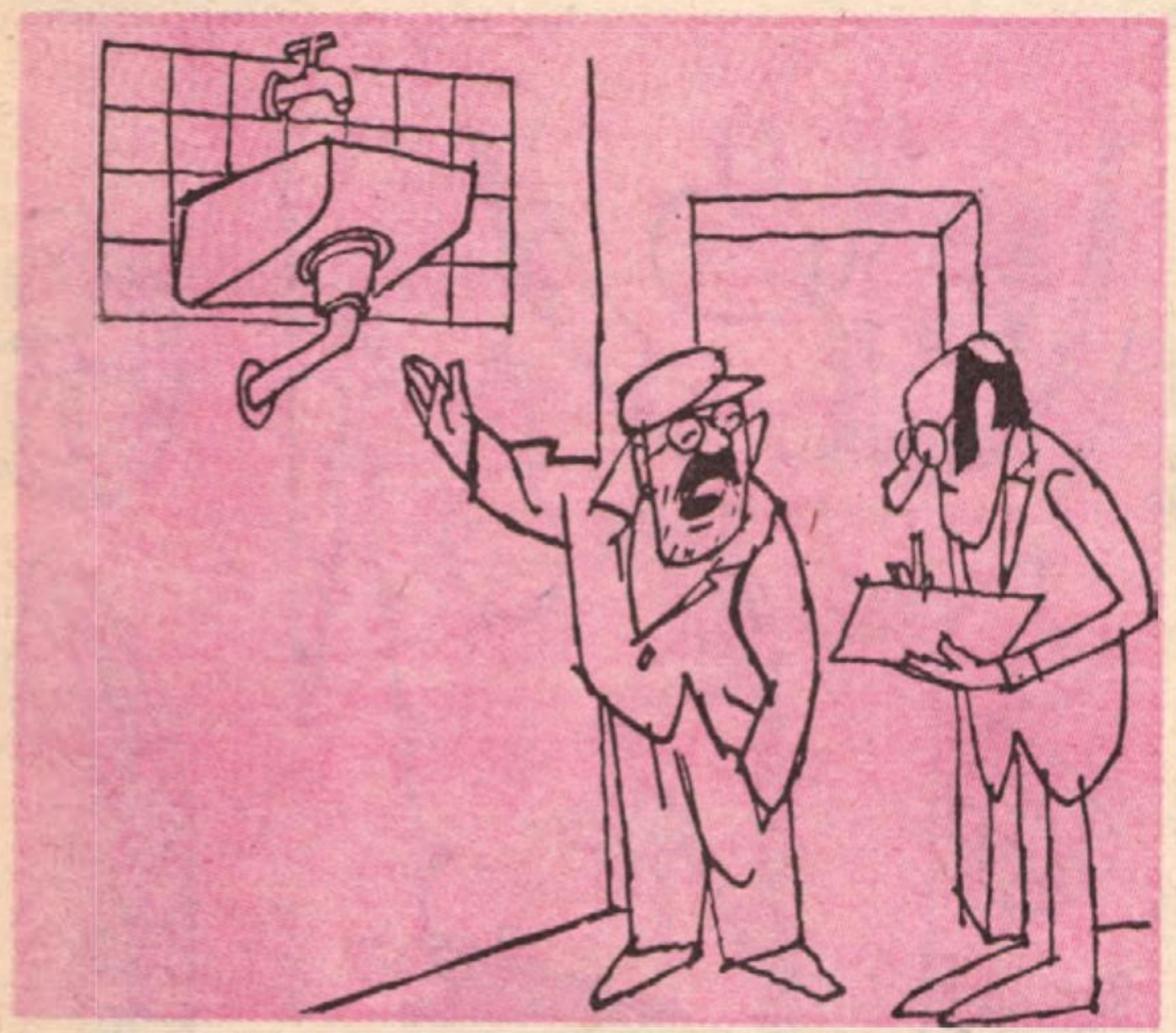

– Írja be a jegyzőkönyvbe, hogy a munkát magas technikai színvonalon végeztük el . . .

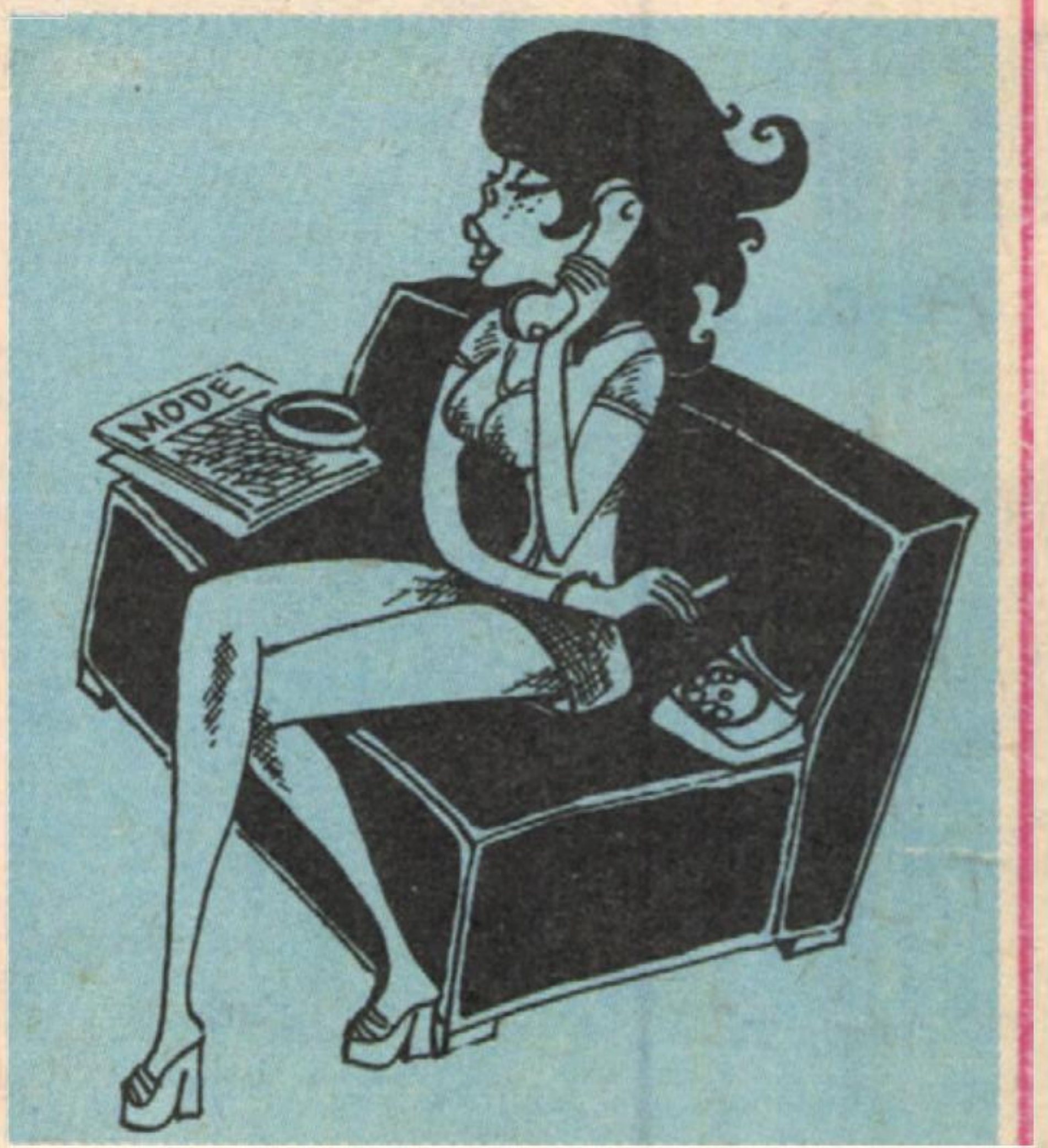

– Rendben van. Ötkor a presszóban. Most már csak azt mondja meg, hogy kivel beszélek . . .

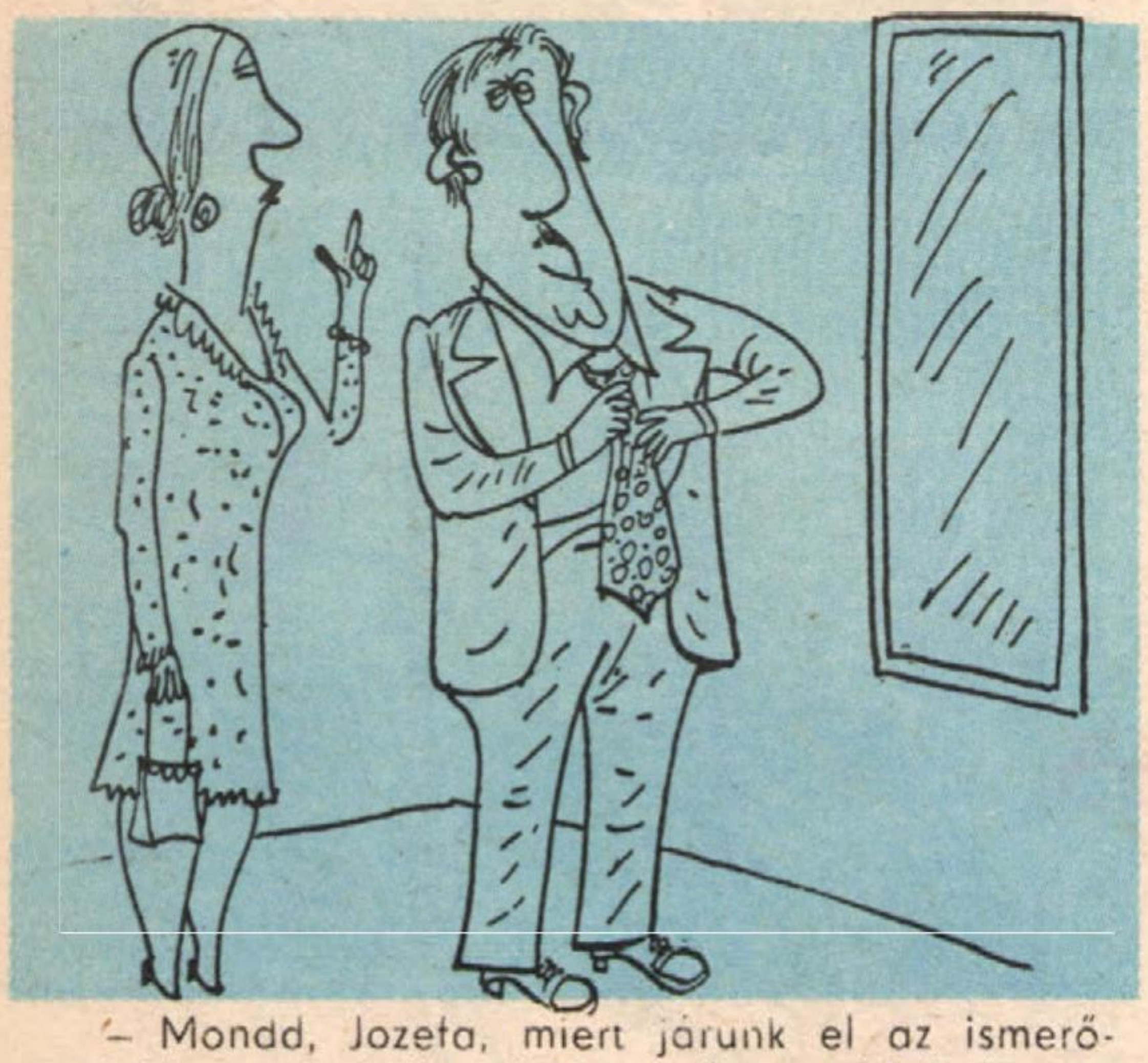

– Mondd, Jozeta, miert járunk el az ismerőseinkhez televíziót nézni, amikor nekünk is van televíziónk?

– Az orvos azt mondta: többet kell mozognod . . .

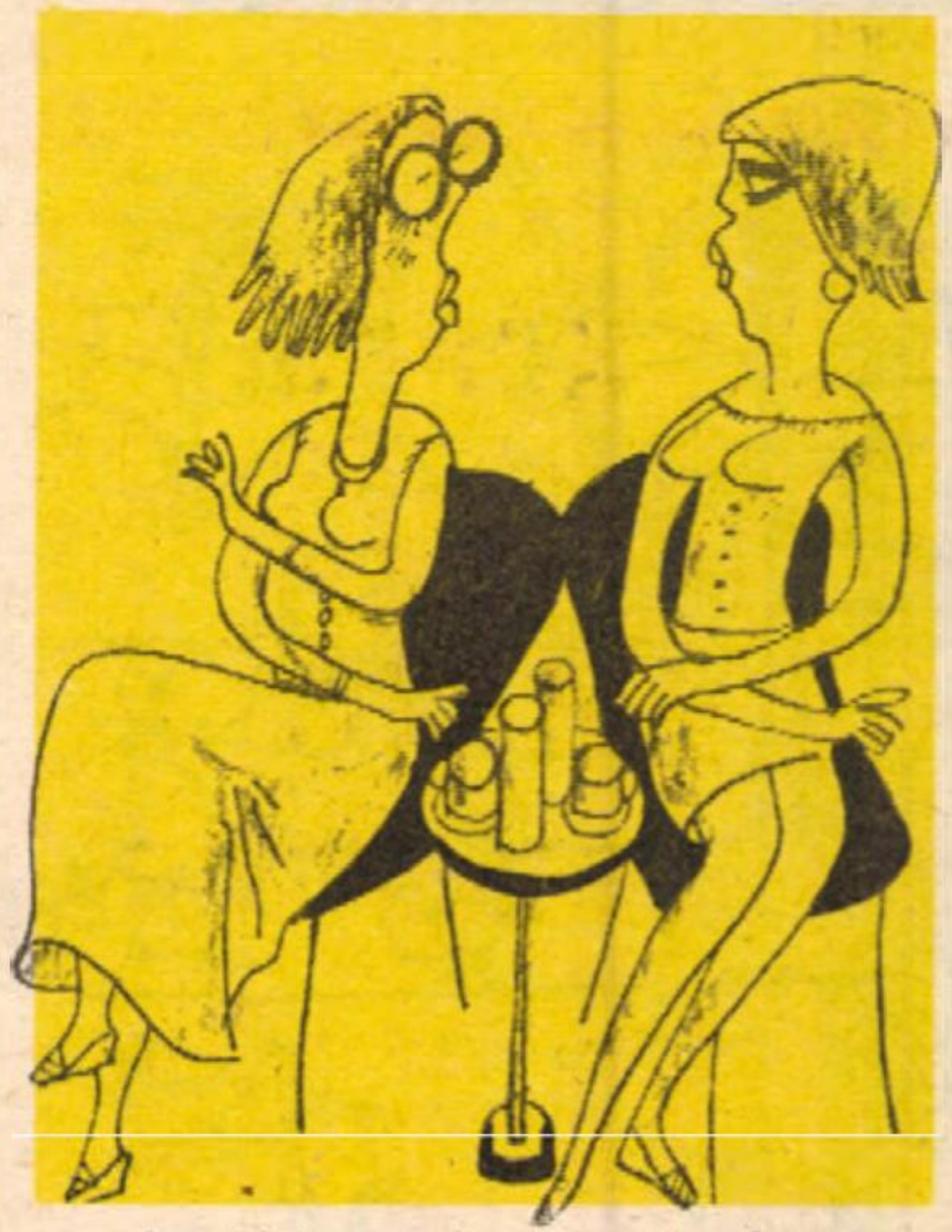

– A férjemnek remek kapcsolatai vannak . . . Már azt is elintézte, hogy elsőnek lépjünk át a kommunizmusba . . .

VLAGYIMIR POLJAKOV

Különös egyéniség

Talán el sem hiszik, pedig a saját szememmel láttam őt. Becsületszavamra. Olyan negyven, negyvenöt évesnek látszott, középtermetű, kissé hajlott hátú, haja deresedő, arca átlagarc, egyszerű drapp öltönyben és szandálban volt. Felszállt a trolira, amelyen számára teljesen ismeretlen emberek ültek, és feléjük fordulva hangosan így szólt:

— Jó napot, elvtársak!

Az egész kocsi úgy nézett rá, mint egy őrültre.

Ugyanaznap este a mozi bejáratánál találkoztam vele. Véletlenül alig észrevehetően meglökött egy nőt, és mentegetőzni kezdett:

— Bocsásson meg, kérem . . .

A nő csodálkozva nézett rá, semmit sem értett.

Másnap az áruházban találkoztunk. Ismeretlen ismerősöm elém került a sorban a tejtermékek osztályán. Az eladónő levágott egy darab sajtot, és lemérte:

— Ó, rosszul vágtam le! — kiáltott fel. — Egy dekával kevesebb.

— Annyi baj legyen, — szólt ő.

— Akkor visszajár önnek három kopejka . . .

— Hagyja csak, — mondta, fogta a sajtot, és valamennyünk legnagyobb csodálkozására teljesen nyugodtan hagyta el az üzletet.

A cipőboltban valóságos szenzációt keltett. Bejött és megkérdezte:

— Van önöknél negyvenkettes könnyű férficipő?

Az eladónő így felelt:

— Nincs.

És erre ez az ember (valamennyien jól hallottuk) ezt mondta:

— Köszönöm szépen. Bámulatos!

Később a postán találkoztam vele. Valami ajánlott levelet adott fel.

— Messzire küldi? — kíváncsiskodtam.

— Az Uralba. Anyámnak.

— Szokott írni az anyjának?

— Elég gyakran.

— Mi az, csak nem jótékonysági hetek vannak?

— Nem.

Kijöttünk a postahivatalból. Át akartam menni az úton, de ő megállított.

— Úgy látszik nem nézett szét, hiszen a piros lámpa ég.

— Csak nem közlekedési hetek vannak?

— Nem.

Cigarettát vett elő, sercent a gyufa, rágyújtott. Majd így szólván „Bocsánat, egy pillanat” és az elhasznált gyufát elvitte és bedobta a sarki szemétgyűjtő ládába.

— Csak nem tisztasági hét van ma?

— Dehogy.

Többet nem találkoztam vele, de még most is a fülemben cseng az a mondata, amelyet a teljesen ismeretlen embereknek mondott a trolin:

— Jó napot, elvtársak!

Nagyon különös egyéniség.

A moszkvai Krokodilból fordította:

Juhász László

GAVALLER

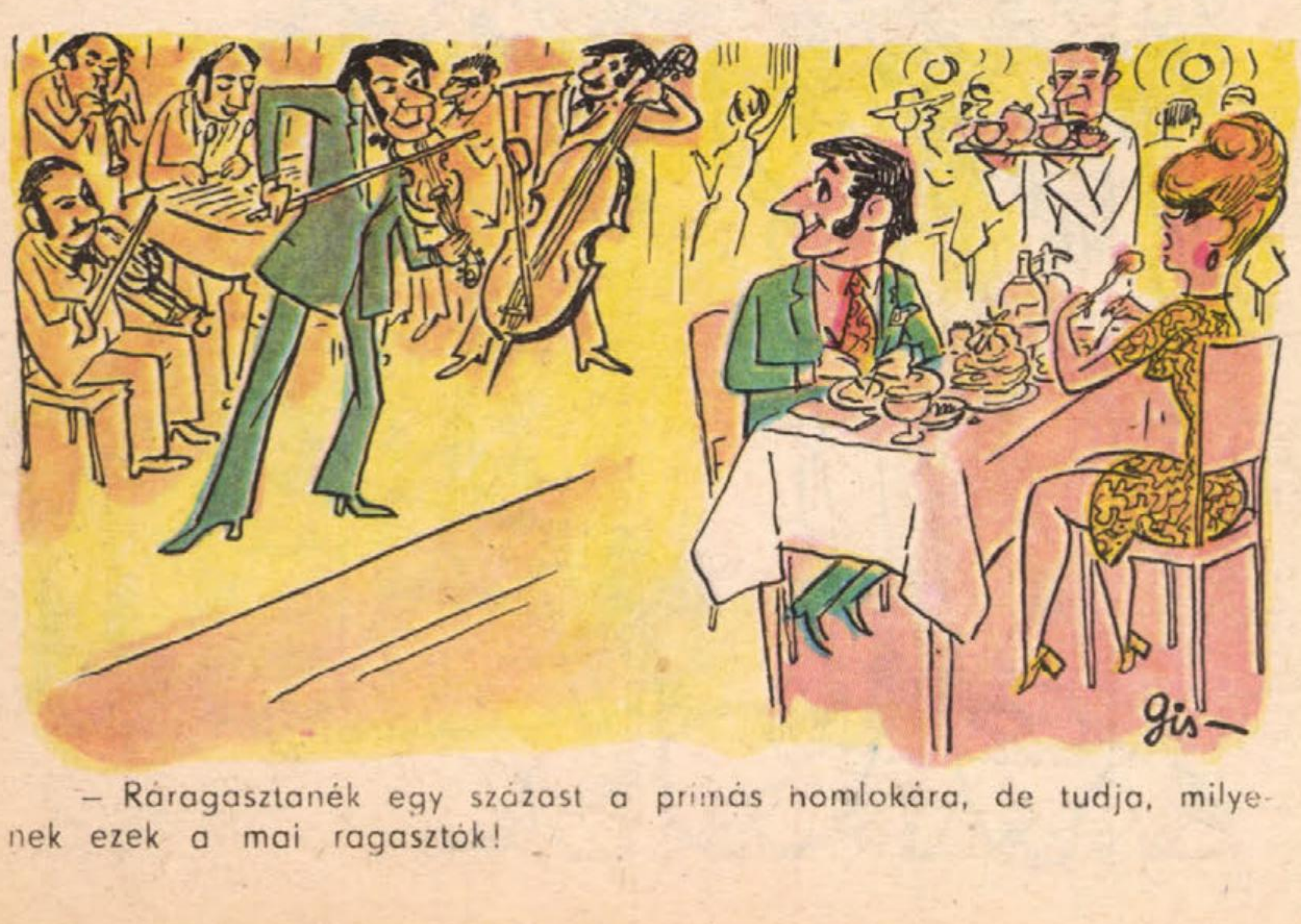

– Ráragasztanék egy százast a prímás homlokára, de tudja, milyenek ezek a mai ragasztók!

A MUZSIKA GYÓGYIT

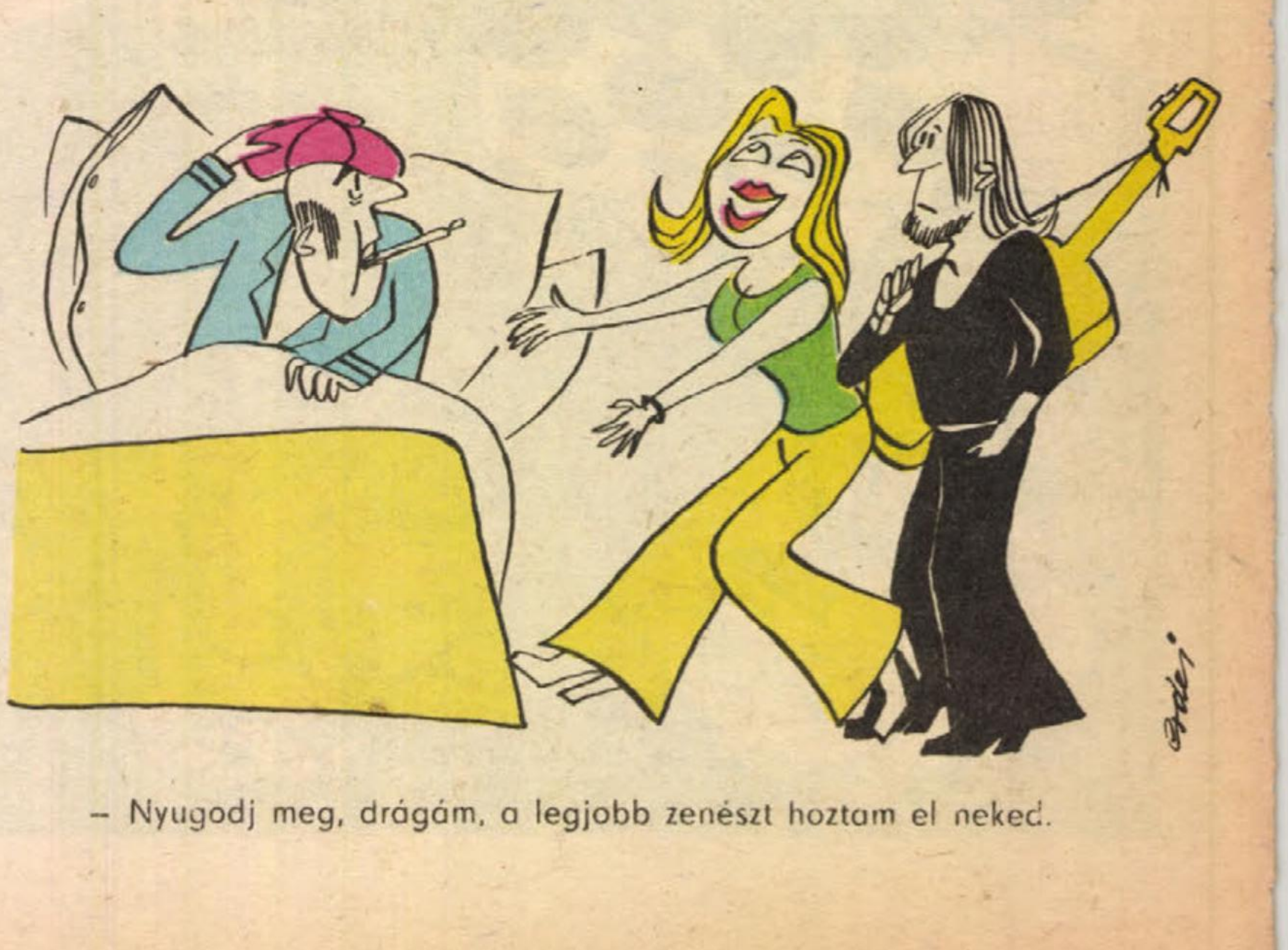

– Nyugodj meg, drágám, a legjobb zenészt hoztam el neked.

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

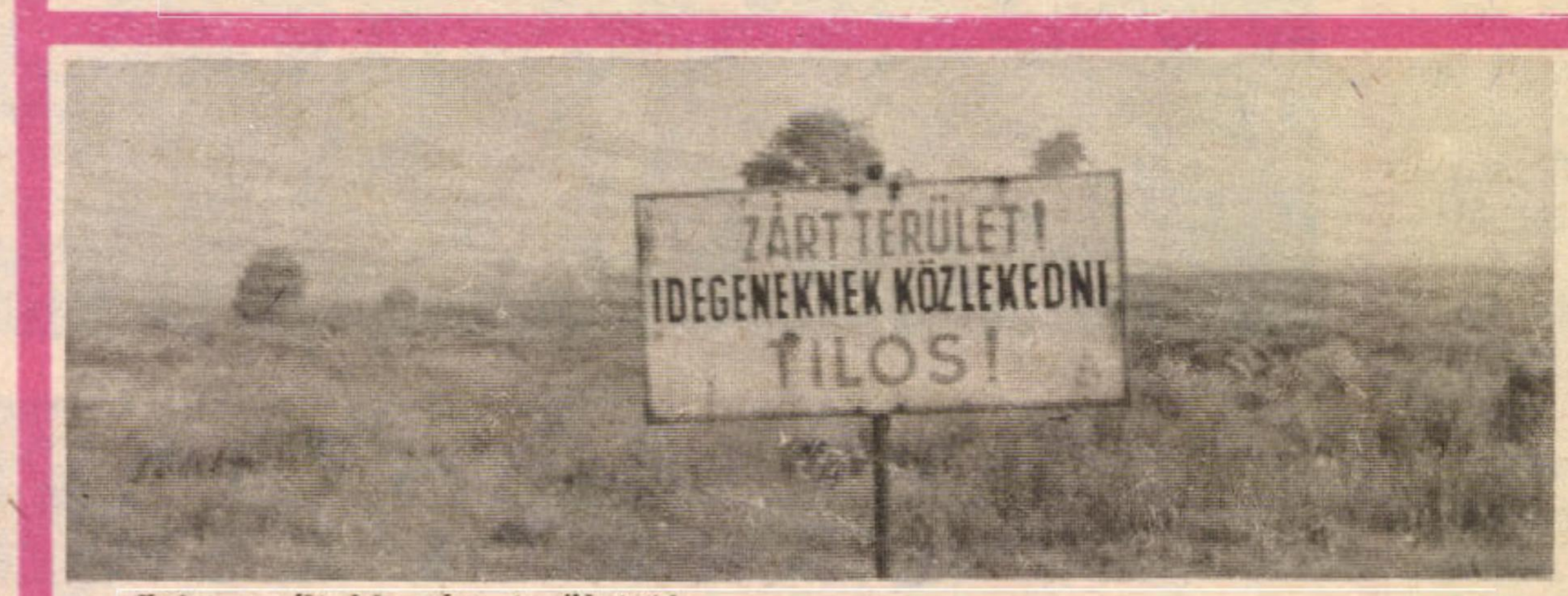
ZÁRT TERÜLET!
IDEGENEKNEK KÖZLEKEDNI
TILOS!

Soha nyíltabb zárt területet!

(A Mezőföldön fényképezte Kalamár Mária, pusztavámi olvasónk)

TÉLIKABÁT AJÁNLATOS.

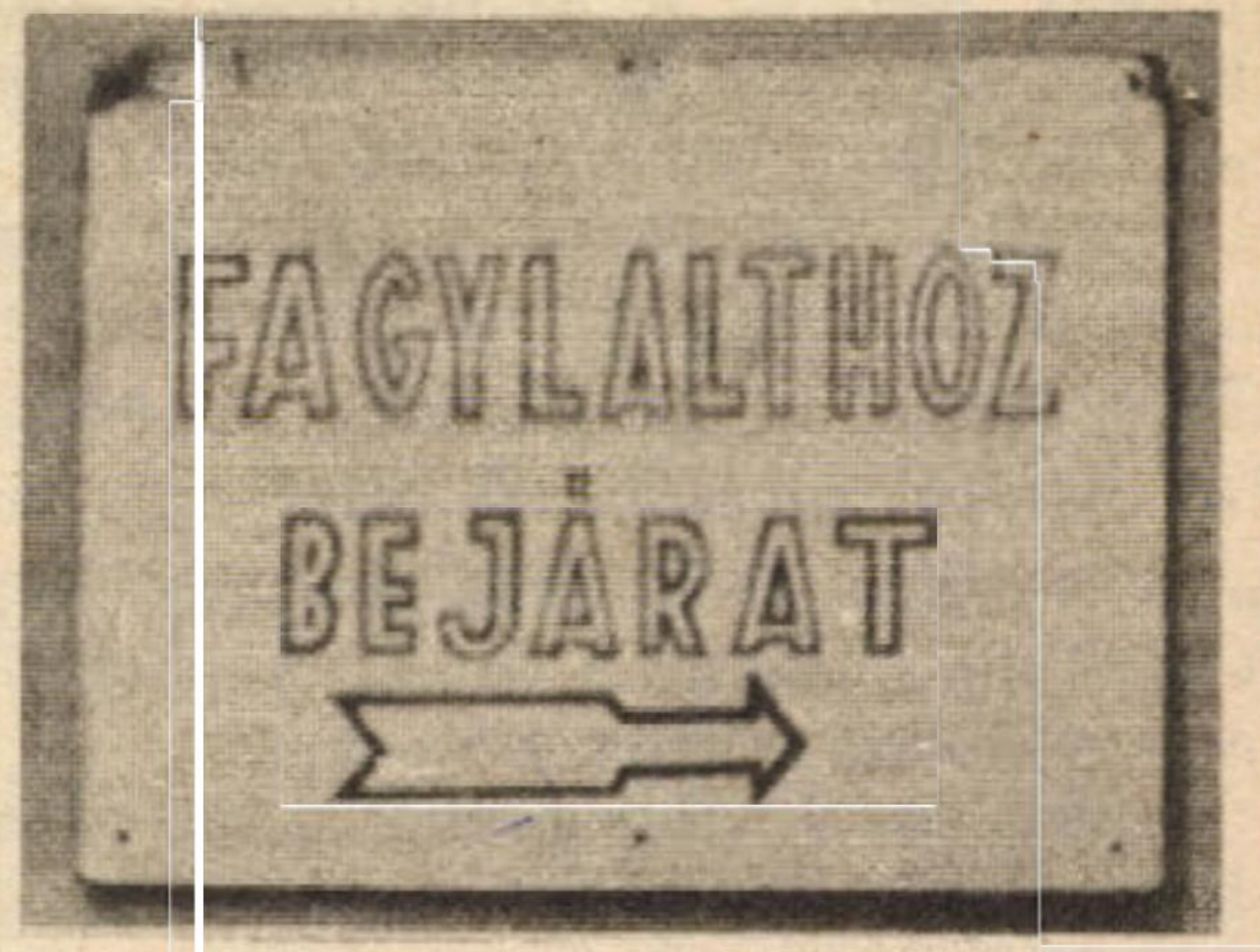
FAGYLALTHOZ
BEJÁRAT

(Vácrátóti emlék)

FELEDI SANDOR, BUDAPESTI OLVASÓNK GYŰJTEMÉNYÉBŐL:

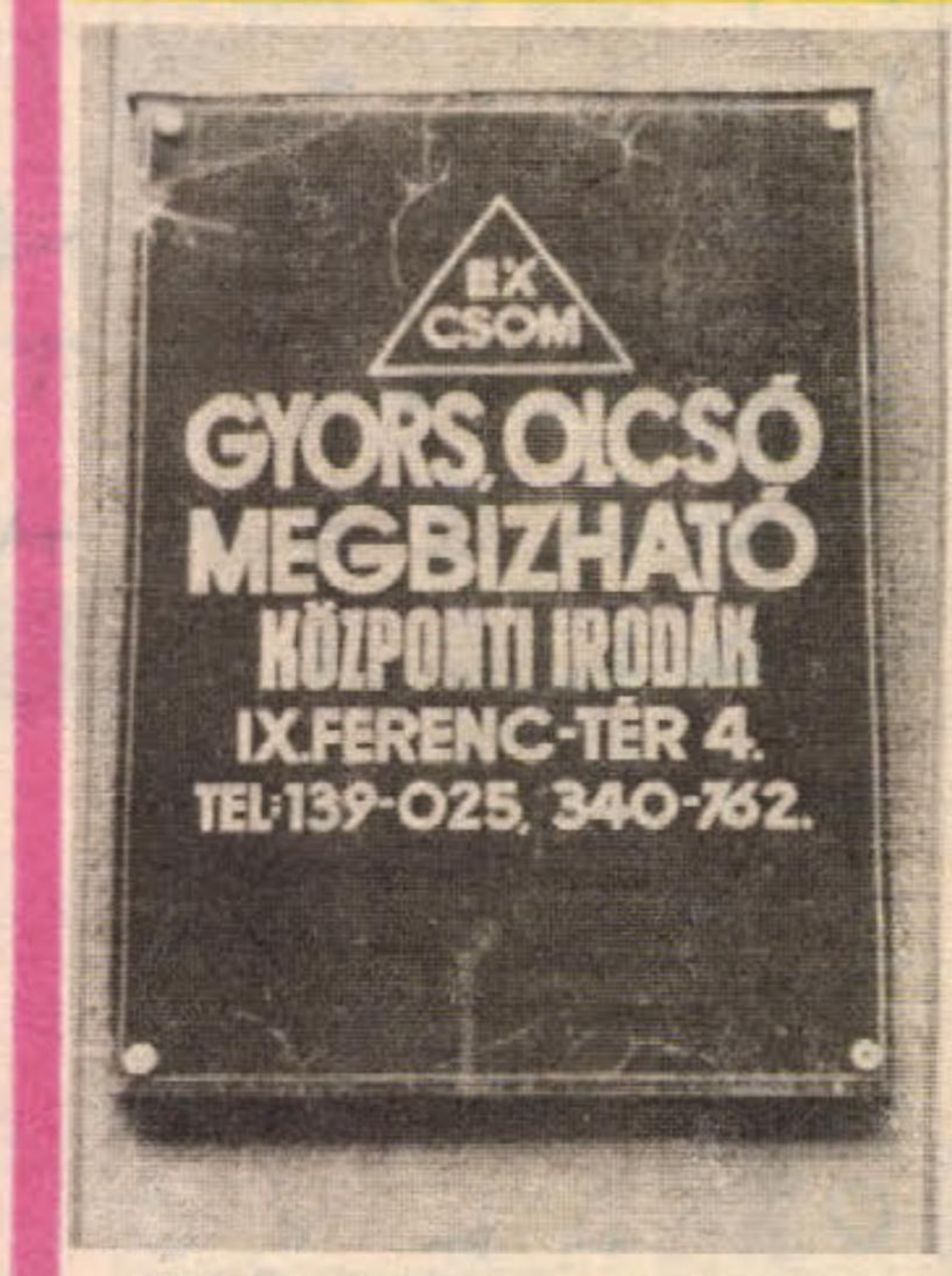
EX CSOM
GYORS, OLCSÓ
MEGBIZHATÓ
KÖZPONTI IRODÁK
IX.FERENC-TÉR 4.
TEL:139-025, 340-762.

Főnyeremény, ha a központi irodák gyorsak, olcsóak és megbízhatók!

(Tábla a Ferencvárosból)

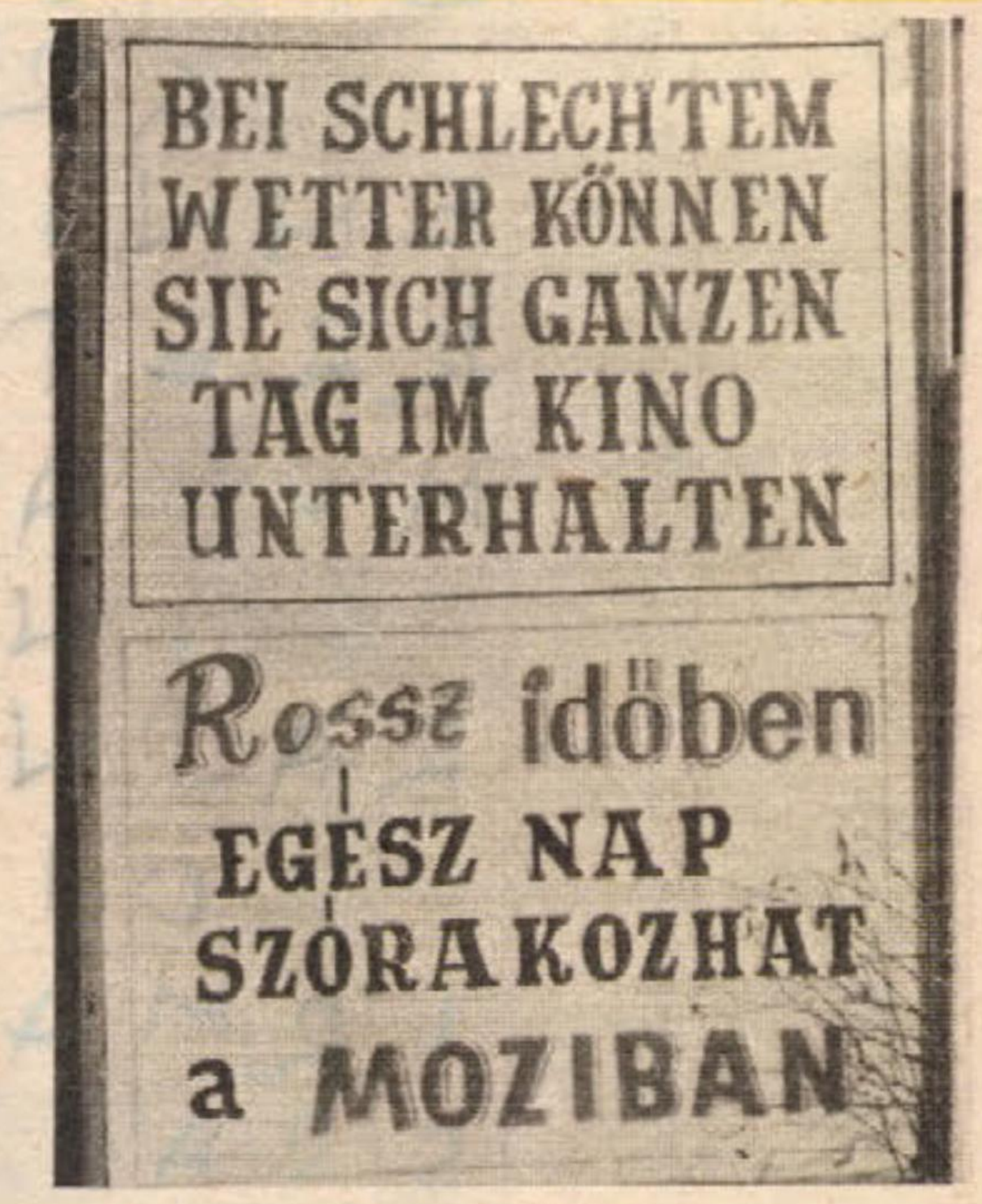
BEI SCHLECHTEM
WETTER KÖNNEN
SIE SICH GANZEN
TAG IM KINO
UNTERHALTEN
Rossz időben
EGÉSZ NAP
SZÓRAKOZHAT
a MOZIBAN

Van, amikor két óra is sok belőle!

(Balatonfüredi plakát)

HÁT ÉRDEMES?

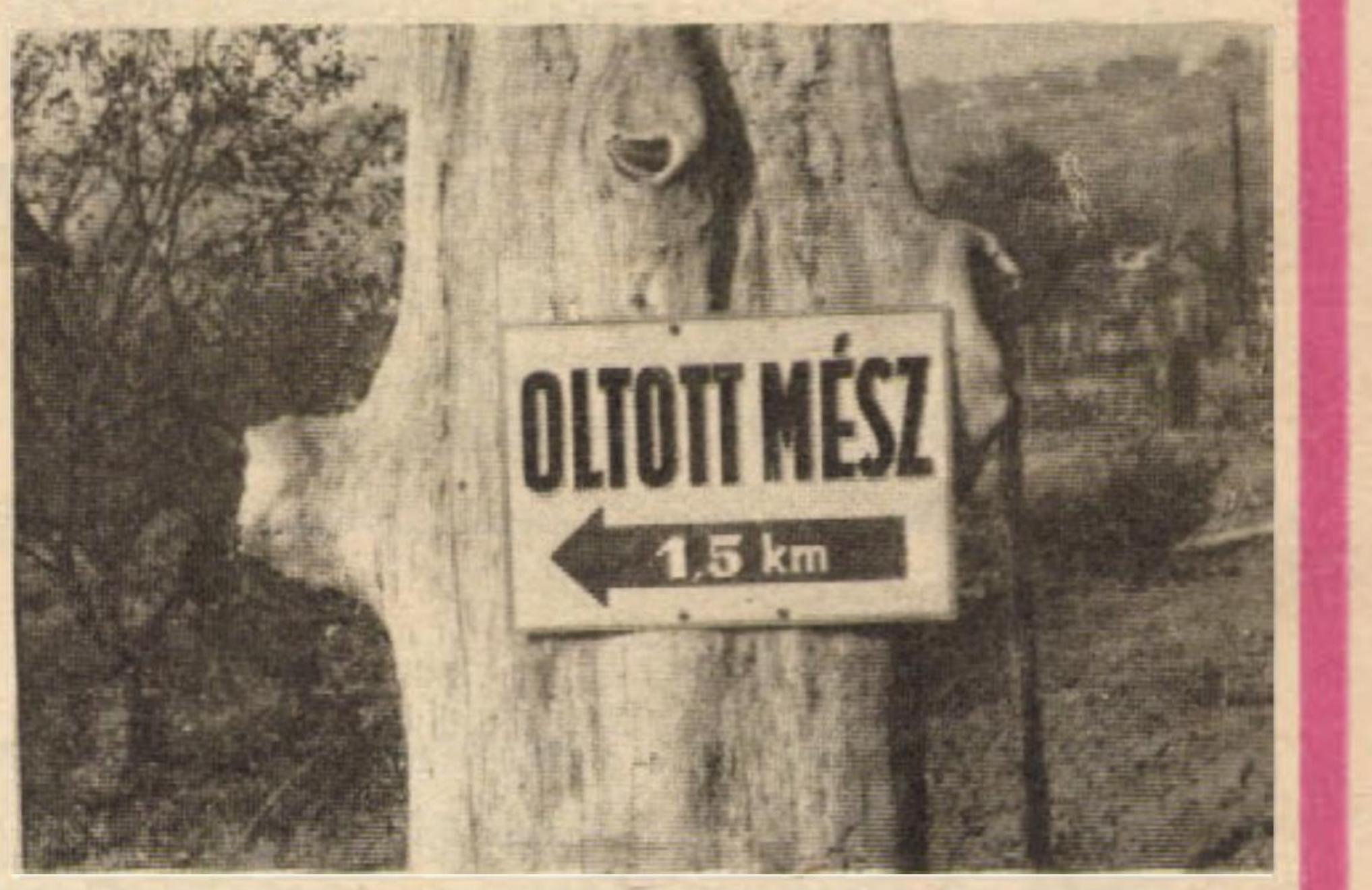
OLTOTT MÉSZ
1,5 km

(Budaörsi lelet)

KÉPES ÉRTELMEZŐ SZÓTÁR

I

Lehoczki István rajzai

IRÁNY

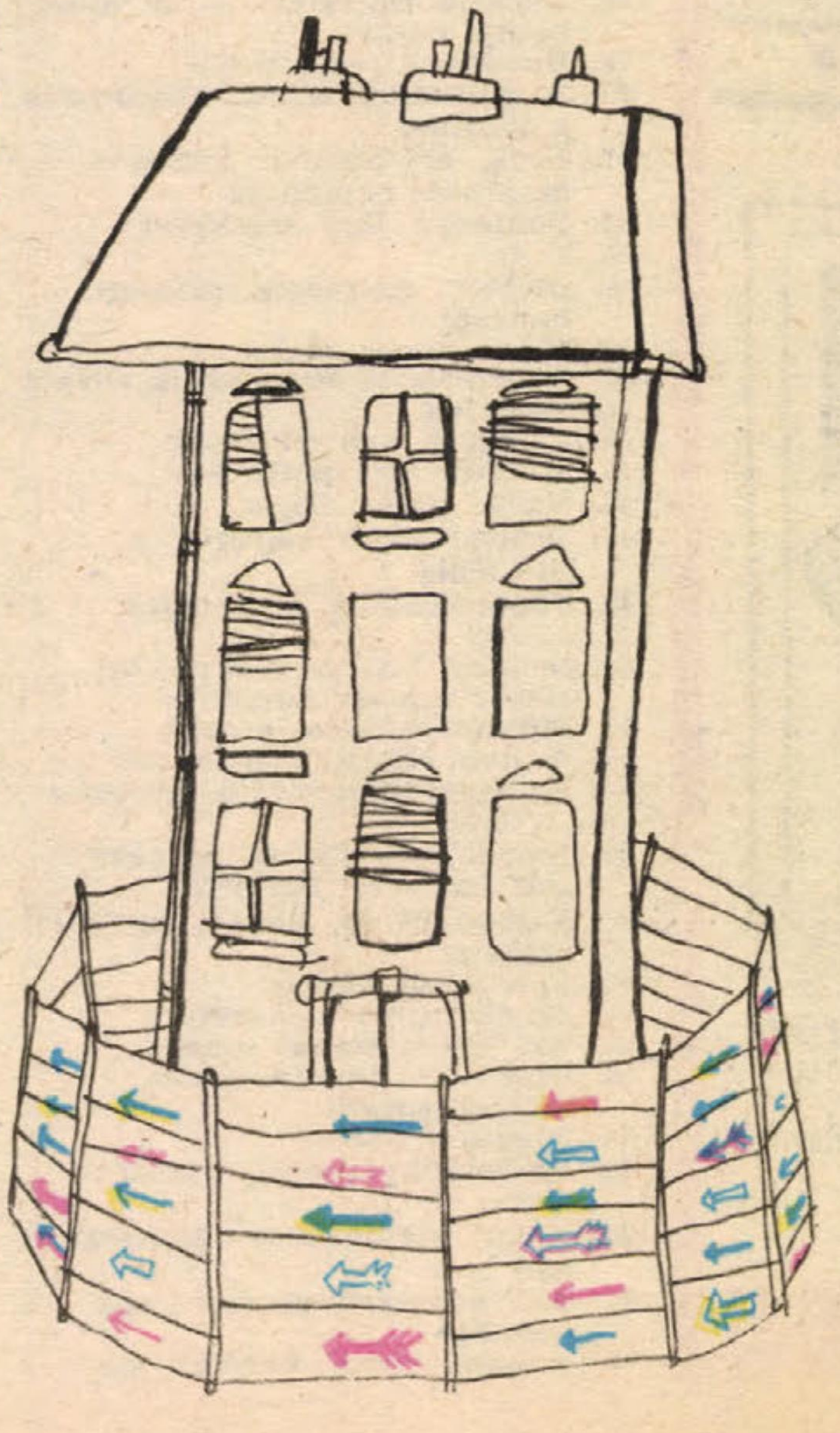

IDŐ

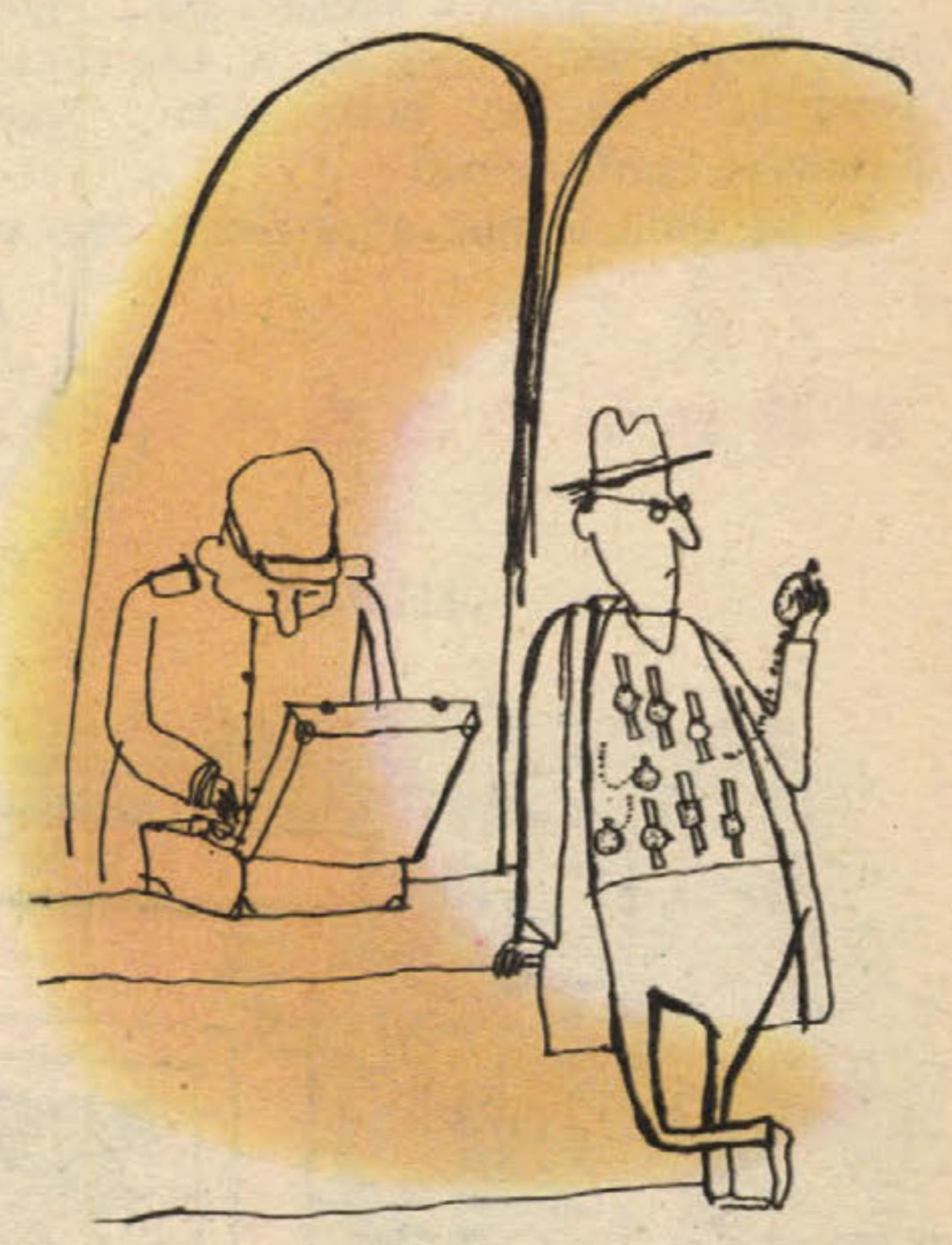

ÍRÓGÉP

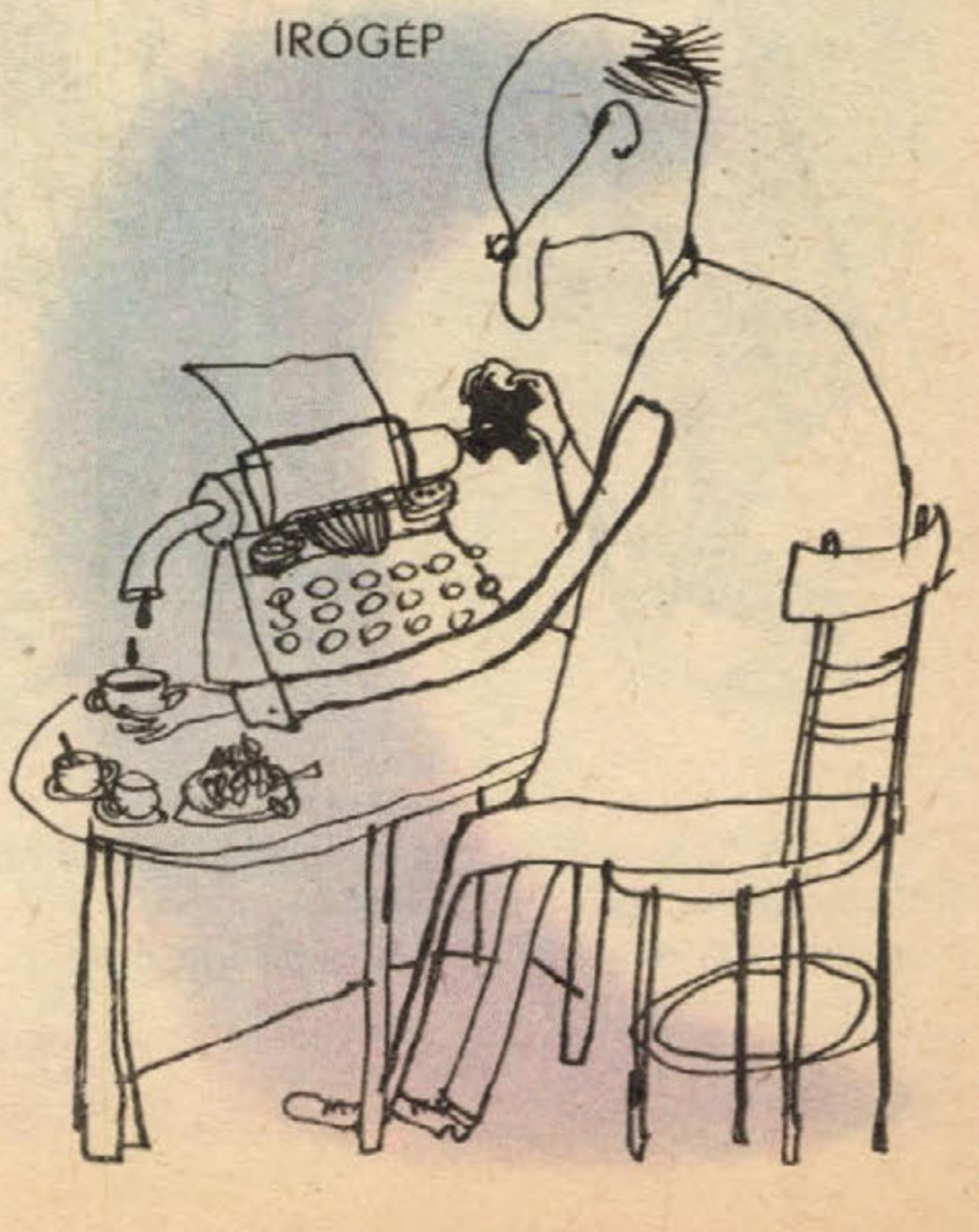

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

HA ESTE ELJÖN HOZZÁM...

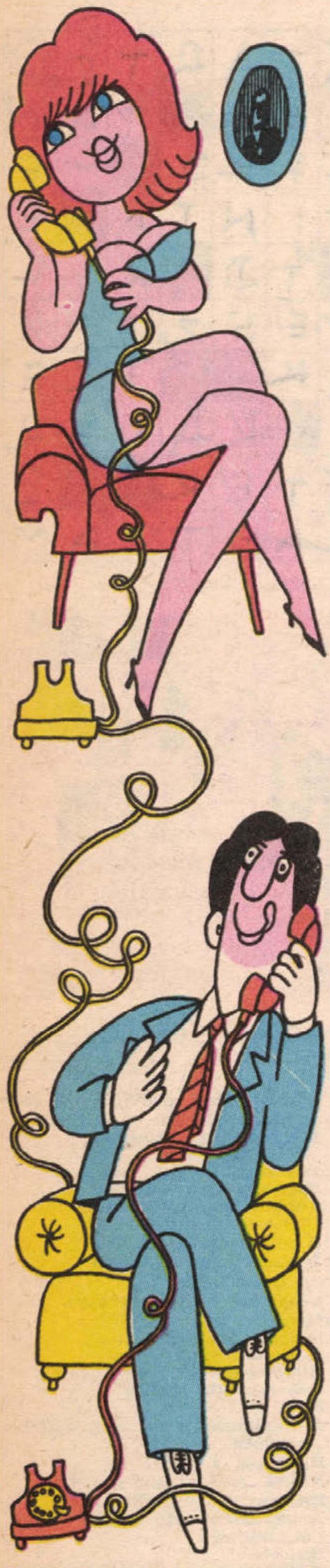

CAMPING

TEJSZÍNES KRÉMSAJTOT KAP VACSORÁRA!

BUDAPESTI TEJIPARI VÁLLALAT
BTV

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

A HÉT HAT NAPJÁN SZIVÁRVÁNY!
Szivárvány ÁRUHÁZ

OTT VAGYUNK A VÁROS MINDEN PONTJÁN!

SOS

Hát tessék, fásultak és cinikusak, akik unottan mondogatjátok, hogy nincsen új a nap alatt, nem fordulhat elő olyasmi, ami valaha már meg nem esett volna. Tessék, itt a felrázó örömhír, a halleluja: hittel állítjuk, hogy ilyen még nem volt.

Az ügy előzménye, hogy Amerikában bemutatták az „Exorcist" című filmet. Ez az alkotás műfajára nézve afféle különös keverék, horror-pornó. Vaskos és bővérű trágárságokat vegyít a rémfilmek idegnyúvasztó elemeivel, vagy megfordítva, teljesen mindegy. A filmet nem láttuk, nem is próbáljuk elképzelni. Ehhez — megítélés dolga, hogy sajnálatos módon-e, vagy szerencsére — nem elég beteges a fantáziánk. A szándék minden esetre kézenfekvő: kell egy kis izgalom az amerikai embernek, nehogy végképp eltespedjék. Volt már ilyen, meg lesz is. Ebben még nincsen semmi szenzáció.

Csakhogy a film bemutatóját követőleg az alábbi hirdetés jelent meg az egyik magyar nyelvű amerikai lapban.

> NAGYON KÉREM MAGYAR HONFITÁRSAIMAT,
> HOGY AZ **EXORCIST** CÍMŰ FILMET A SAJÁT
> ÉRDEKÜKBEN NE NÉZZÉK MEG!
> AZOK RÉSZÉRE KIKNEK FIGYELMEZTETÉSEM
> KÉSŐN ÉRKEZETT ÉS SZÜKSÉG VAN SEGÍTSÉGRE,
> ÍRJON AZ ALÁBBI CÍMRE:
> Éva Turmezei
> 1223 Kirkwall Rd. San Dimas, Calif. 91773.

A nagybetűs sorok olvastán kétféle érzelem kezd csatázni az itthonmaradt hónfiú kebelében. Az egyik jóleső és meleg: él még nemzetem őrlelke, legalább mi, maroknyi magyarok segítsük egymást a világóceán összes partján.

A másik érzelem a kíváncsiság: ugyan mifajta segítséget nyújthat a tiszteletreméltó Turmezei Éva egy horror-pornó izgalmain felhevült honfitársnak?

Ez az, amit a magyarok istene sem tudhat.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

JELLEM

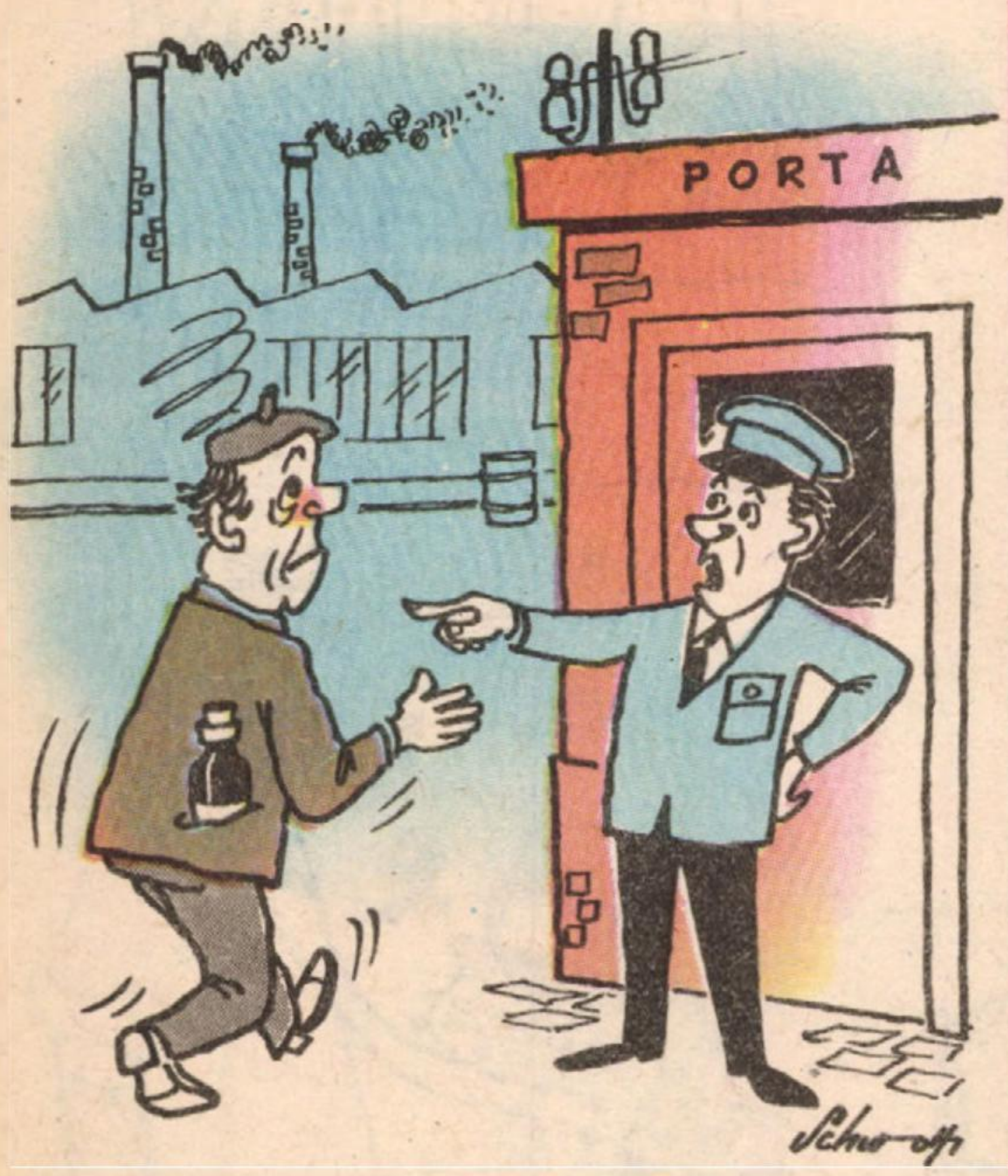

– Ilyen állapotban én a maga helyében nem jöttem volna be az üzembe.
– De bennem él a kötelességtudás!

AUTÓS VICC

Kemecsei kissé italosan vezeti a kocsiját és az egyirányú utcába azon a végén akar behajtani, ahonnan tilos. Amikor emiatt a rendőr megállítja, méltatlankodva szól ki a kormány mellől: *Vízszintes 11 — függőleges 1.* Megfejtésként Kemecsei válaszát kell beküldeni kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A határidő: április 1. — Borítékban küldött megfejtéseket nem veszünk figyelembe. A megfejtők közt háromszor száz forintot sorsolunk ki.

1 A	2 M	3 B	4 U	5 L	6 A	7 N	8 C	9 I	10 A	■	11 N	12 E	13 T	14 A	R	15 T	16 S	O
17 T	O	R	N	A	T	E	R	E	M	■	18 I	S	E	R	■	19 T	A	N
20 Ö	R	E	G	■	21 A	J	■	■	22 É	V	E	Z	R	E	23 D	■	24 M	F
25 B	A	T	■	26 O	C	E	27 L	28 O	T	■	■	29 T	I	N	T	30 A	■	E
31 B	L	A	32 B	L	A	■	33 O	R	A	34 M	Ü	■	35 T	D	■	36 K	37 V	L
I	■	38 G	R	I	M	39 A	S	Z	■	I	■	40 T	É	S	Z	T	A	K
41 É	42 H	N	I	V	A	L	Ó	■	43 U	N	44 L	A	K	■	■	45 I	Z	É
46 K	R	E	T	A	■	47 K	N	48 I	T	T	E	L	■	49 K	50 A	V	A	R
51 M	O	■	A	■	52 M	A	C	S	K	A	J	A	53 T	É	K	■	■	E
Á	■	54 I	N	55 T	A	R	Z	I	A	■	56 T	R	A	M	T	R	A	M
57 R	A	J	N	A	I	■	58 I	S	P									
V	■	59 O	I	R	T	■	P	■	A									
60 I	61 R	M	A	G	■	62 R	A	63 É	R									
64 S	C	Á	■	O	■	65 A	L	V	Ó									
S	■	66 R	H	67 N	■	M	■	■	■									
68 Z	69 A	■	70 A	C	71 S	A	72 R	O	73 G									
74 A	D	75 E	L	A	I	D	E	■	Y									
76 F	A	L	L	■	77 N	A	G	78 Y	I									
E	L	E	J	Ö	N	N	E	K	■									

AUTÓS VICC

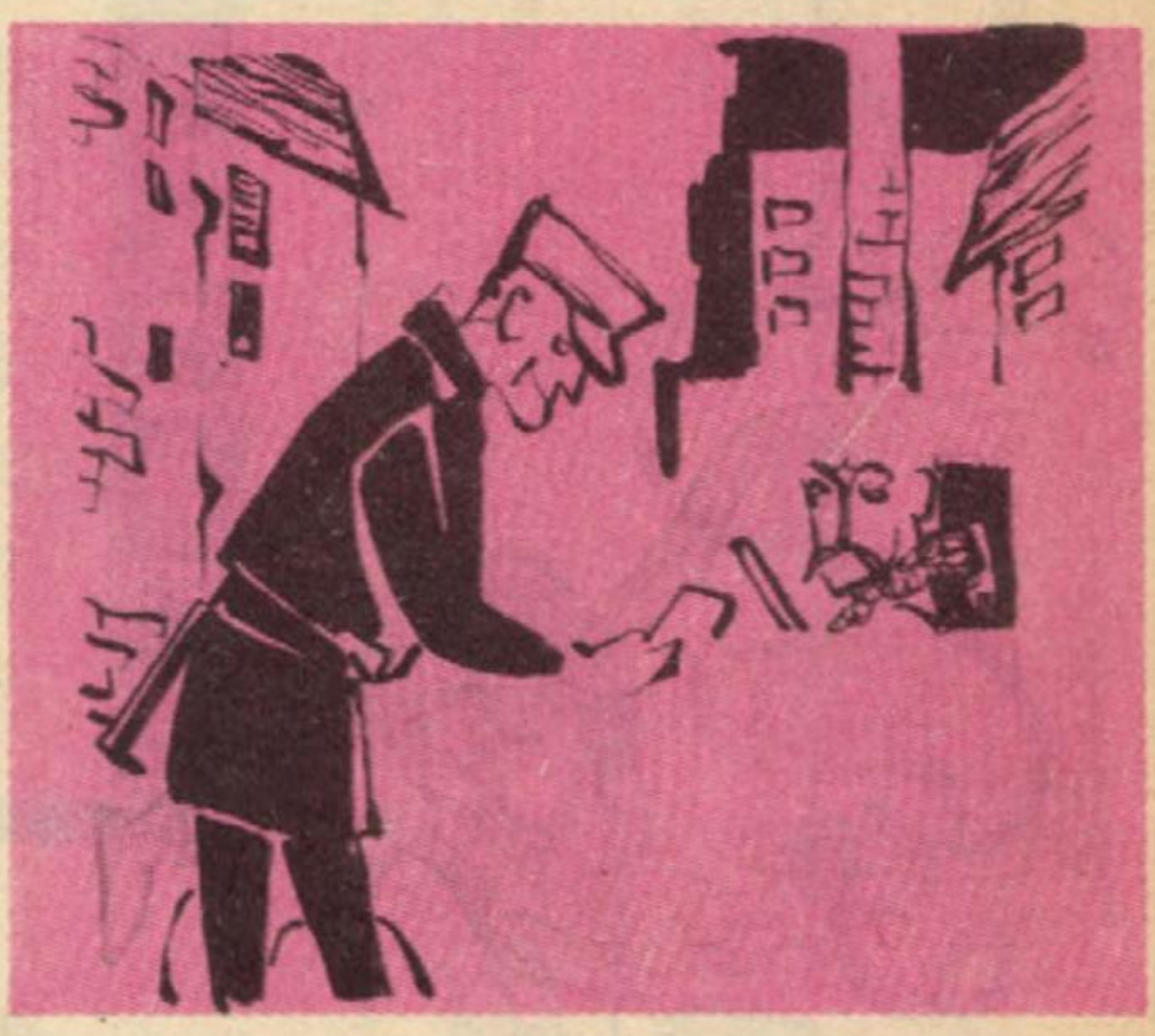

Vízszintes 11 — függőleges 1.

VÍZSZINTES

1. Magyarul: járóbeteg-rendelés
17. Az iskolai testedzés alapvető feltétele
18. Az Elba egyik mellékfolyójának régebbi neve (ma: Jizera)
19. Tudomány
20. Kenyere javát megette
21. . . tonálló
22. Huszonhat év múlva véget ér
24. Az aranykoporsó írójának monogramja
25. Idősebb fiútestvér — az utolsó betűje nélkül
26. Bundának való állat
29. A golyóstoll szinte kiszorította a divatból
31. Üres, értelmetlen locsogás, majdnem halandzsa
33. Pontosan járó szerkezet
35. T. D.
36. „Belül" ellentétek mássalhangzói
38. Más szóval: fintor
40. A vendéglői étlap egyik rovata
41. Táplálék
43. „Elegem van belőled"
45. Minden szót pótló szó
46. Nagy görög sziget
47. Legismertebb regénye a Via Mala
49. Főzés közben a szakács
51. . . soly
52. Örkény István nemzetközi sikert aratott színműve
54. Művészi bútoros-munka
56. A dobpergést utánzó szó
57. Az Operaház kiváló énekese
58. . . . iláng
59. Nemzetközi rádiós és televíziós-szervezet betűjele
60. Valamiből az utolsó, egyetlen példány
62. Van ideje bőven
64. Mesterember — fordítva
65. Az, aki álomba merült
66. Száguld szinonimájának mássalhangzói
68. Fordított névelő
70. Ugyanannyi mint „acsarkodik"
74. Nagy kikötőváros Ausztráliában
76. Sok népszerű operett zeneszerzője
77. A nagymamát becézik így

FÜGGŐLEGES

2. Erkölcs — más szóval
3. Franciaország félszigete
4. Csehszlovákiában ömlik a Laborcba
5. Olasz névelő
6. Sivatag Dél-Amerikában
7. Felesége
8. A króm vegyjele
9. Német kettős magánhangzó
10. Régen divatjamúlt labdajáték (névelővel)
11. Soha — németül
12. A Szovjetunió egyik népe
13. Tányér, evőeszközök, pohár — együtt az asztalon
14. Egy hajdan elterjedt gyorsírási rendszer megalapítója
15. A múlt idő jele
16. Angol Sámuel
23. Diplomáciai Testület
26. Egy olajféle neve
27. Az Elnöki Tanács elnöke
28. B-vel: menyétféle
30. Tevékeny — közkeletű idegen szóval
32. Ókori római provincia a mai Anglia területén
34. Visszatérő díszítő-elem
37. Virág illik bele
39. Egyik végtagunk része
40. Papok, bírák öltözéke
42. Rövidítés számok előtt
43. Útfenntartó munkás
44. A lefelé vezető út
48. Istennő neve az ókori Egyiptomban
49. Veszélyes mesterséget űz
50. Meztelen test
52. Nem „tegnapit"
53. A tantal jele
54. Állatszelídítő
55. Teherszállító eszköz
61. R. C.
62. A mohamedánok böjt-ünnepe
63. Időegység
67. Használd a füled!
69. Költői műfaj (névelővel)
71. Értelem — németül
72. A nép ajkán élő mese
73. Lóhajtó-szó
75. Igekötő
78. Y. K.

A GONDOLATOLVASÓ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Jó, de csak azzal a feltétellel, ha elveszel feleségül."

100—100 forintot nyert:

Cseh Lajosné, 1035 Bp., Szentendrei út 4.

Németh Béla, 2040 Budaörs, Budafoki út 33.

Dévay György, 2315 Szigethalom, Rákóczi F. u. 22.

A díjakat postán küldjük el.

```
jodecsakazzalafelté
ozora bejö darabont
ro imposztor  rut e
dnyeper oy imperial
áde op ö ö aroma  l
nu öfelsége  kifele
ise oceán rezeda el
a birsalma parokia
 tamerlan éh  ordo
hue il aggtelek tok
a neon tao
etye if ml
liége éh s
vas g kész
erzsébet á
satiroz ns
z öm t mez
ei utovéd
lfeleségül
```

KÖZÚTI MORÁL

Tavasz jön az M 7-esre,
télvége van
végre,
keresztbefut az úton egy
életvidám
jérce.
Nem látja, hogy jön egy
Trabant,
hipp-hopp, máris
itt van:
ráfut a kis jércére, mely
nyomban ki is
nyiffan.

Téesz-tag ül a volánnál,
szép nagy darab
ember,
mellette kis öreg mama,
szólni szinte
nem mer:
– Álljunk már meg, édes fiam,
kiszállnék egy
percre... –
Visszamegy a volt jércéért
s odahozza
persze.

– Ejnye-ejnye, édesanyám, –
korholja az
ember –
nem kell nékünk gázolt jószág,
idegené
sem kell!
Van bőven mit ennünk, hiszen... –
Ráreccsent a néne:
– Hajts csak tovább! Tán otthagyjam?
Na, még csak az
kéne!

Haragosan rezg a mama
kontya, amíg
mondja:
– Leveskébe jó lesz még az
aprólékja,
csontja:
egyébként is a sajtóban
olvashatnád,
lelkem,
erről írnak mind a lapok:
országúton áldozatot
sose hagyjunk
cserben!

Bedő István

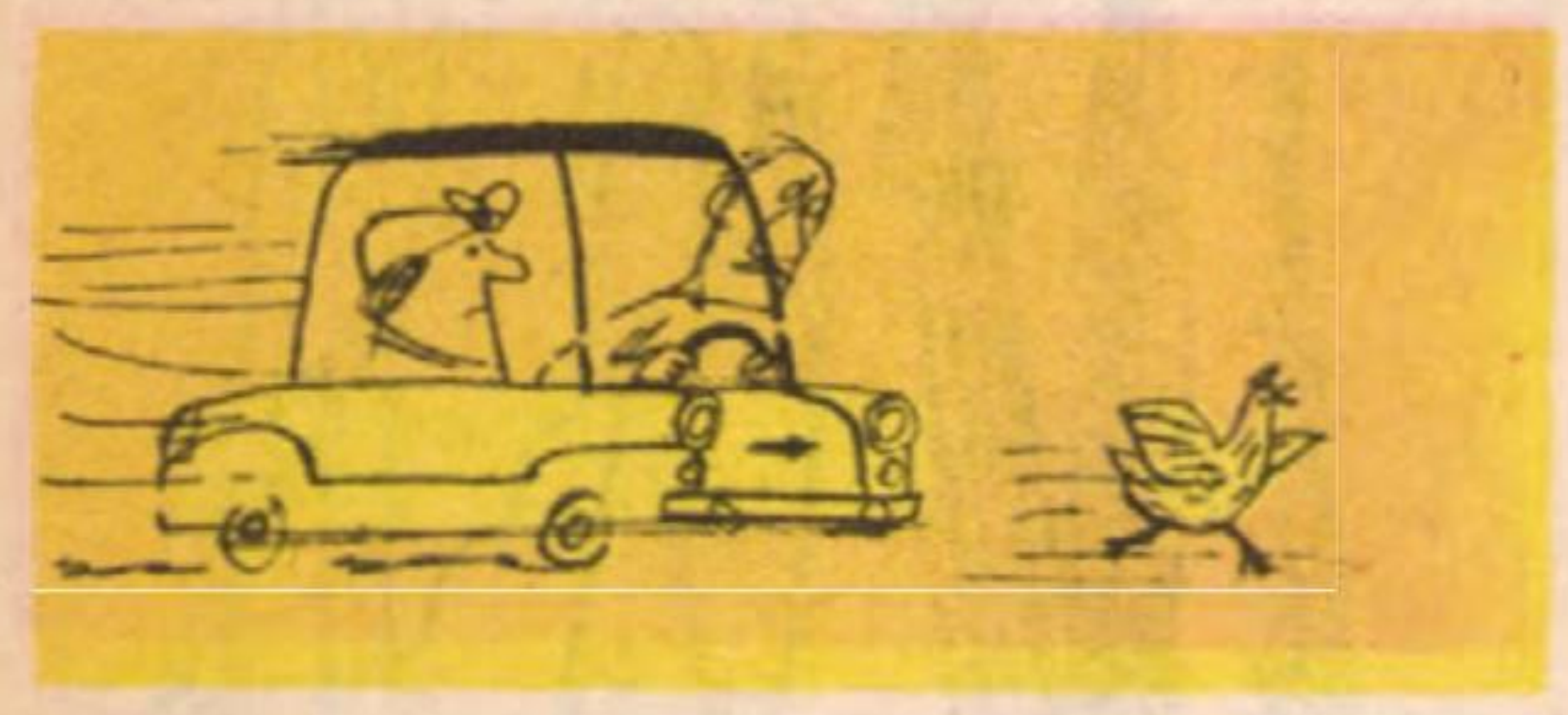

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozunk.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100,
*142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-12 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25.504

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

A SZERELŐ ÁRA

San Francisco városában egy Tilmon Rochelle nevű vízvezeték-szerelő fizetésemelést kért és kapott. Havi 359 dolláros fizetését 389 dollárra emelték. A World Airways repülőgéptröszt, amelynek szolgálatában Mr. Rochelle a lökhajtásos repülőgépek mosdóit tartotta rendben, természetesen komputerekkel végzi könyvelését. S a komputer utasítást adott, hogy ne havonta, hanem óránként fizessenek a szerelőnek 389 dollárt. Amikor a szerelő villát vásárolt és méregdrága luxuskocsit, a dolog kezdett gyanús lenni. A komputerkönyvelőt kétlábú könyvelők vizsgálták felül és megállapították, hogy a vízvezeték-szerelőnek tízszer annyi fizetése van, mint a vállalat elnökének. A World Airways bíróság elé licitálta Rochellet, visszakövetelvén tőle a pénzt. A bíróság a keresetet elutasította, mondván, hogy a komputer működéséért a vállalat felelős. „Végre rájöttek, mennyit ér Amerikában egy vízvezeték-szerelő." — mondta Rochelle a tárgyalás után.

NEHÉZ FELADAT

New Yorkban a torontói egyetem teológia professzorának, Gregory Baumnak vezetésével hattagú bizottság tanácskozott arról, hogy isten férfi-e vagy nő.

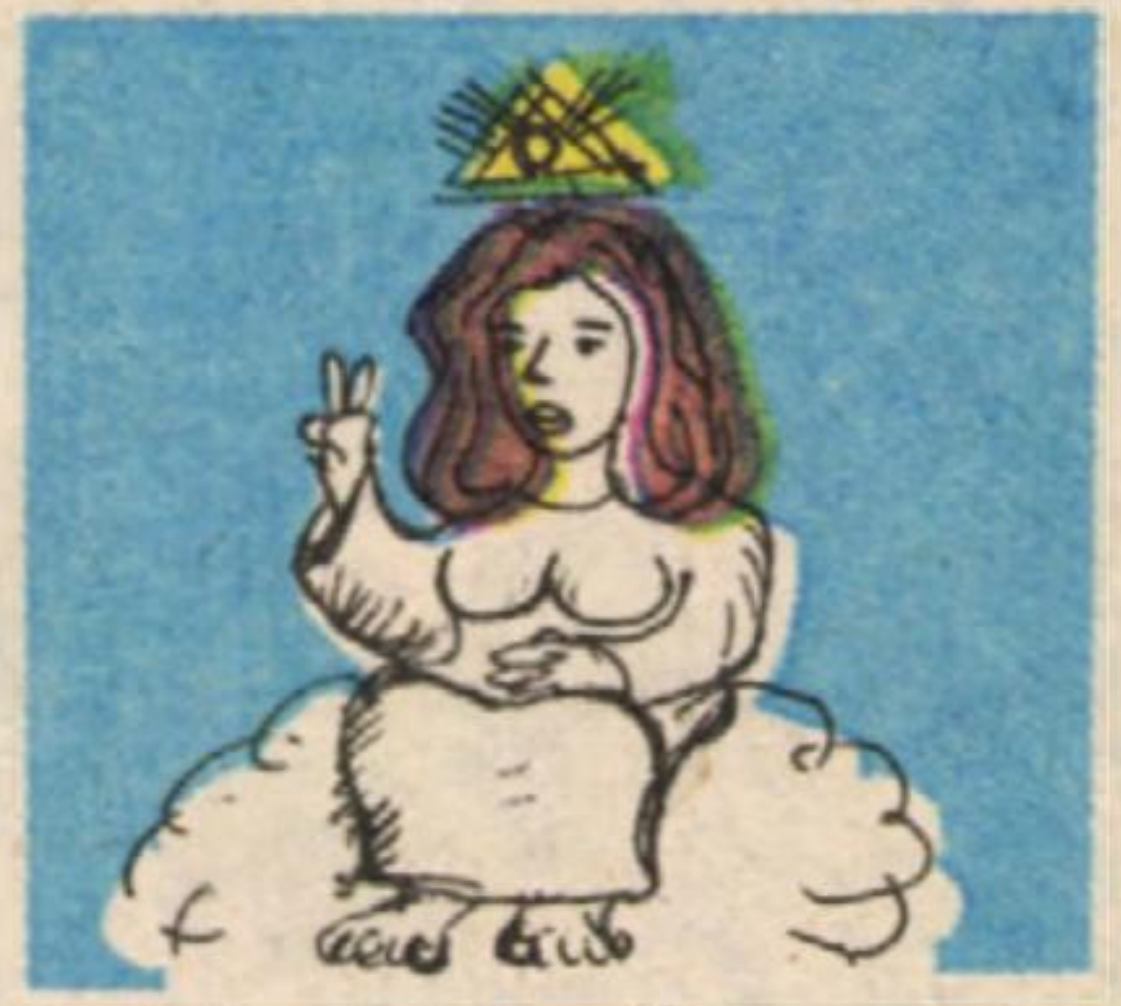

A tanácskozást azért kellett összehívni, mert az Egyesült Államokban egyre terjedő harcos „nőegyenjogusítási szervezetek" szerint a Biblia önkényesen ruházta fel az Urat férfiúi tulajdonságokkal. Egyebek között támadta a szentírást Margaret Trexler nővér, az „Amerikai apácák nemzeti szervezete" című tömörülés vezetője is.

A tanácskozás bizottságot küldött ki a kérdés eldöntésére.

PÁSZTORLÁNY-ÁRFOLYAM

Az olajválság érdekes „mellékzöngéjéről" adott hírt az amerikai műkereskedők egyesülete. Az egyesület elnöke, Jacques Kaplan nyilatkozott a sajtónak. Elmondotta: az utóbbi hónapban Szaúd-Arábiából és a Perzsa-öböl menti sejkségekből 500 millió dollár „új pénz" áramlott az amerikai műkereskedőkhöz! Mr. Kaplan nyilatkozatából: „Tapasztalataink szerint az új vevőket sem a klasszikus, sem a modern festmények nem érdeklik. Mindenekelőtt pásztorjeleneteket ábrázoló régi francia és német porcelánokat kutatnak. Így ezeknek az ára az utóbbi hetekben csillagászati magasságokba emelkedett. Az 500 millió dollár jórészét már elköltötték." Ugyanakkor vált ismertté egy másik adat: az Arab-öböl menti olajexportőrök 150 millió dollárt szavaztak meg a harmadik világ éhező országainak megsegítésére.

Az árfolyam világos: a pásztorlánykák több mint háromszor annyiba kerülnek.

ORGONASZÓ

„Kísértet-orgonistát" keres a rendőrség az egyesült államokbeli Virginia államban. Múlt év októbere óta a tettes tizenegy templomba tört be. Nem visz el semmit, de feltöri a papi ornátusokat rejtő szekrényeket, kiválaszt egy öltözetet, majd átöltözvén, az orgona elé ül és órákig játszik. Részlet a virginiai ügyész nyilatkozatából: „Nem tudunk a tettes nyomára jutni. A környező házak lakói ugyanis mindig azt hiszik, hogy a templom új orgonistát kapott, aki ráadásul sokkal szebben játszik, mint a régi. Így csak a templom padlóján elszórt ruhákból tudjuk meg másnap reggel, hogy mi is történt."

URAK ÉS KUTYÁK

Részlet hat svájci képviselőnek a parlament elnökségéhez intézett hivatalos feliratából: „A svájci szövetségi alkotmány állatvédelemmel kapcsolatos cikkeire hivatkozva kérjük a magas elnökséget, hogy a törvényhozás esti üléseit legkésőbb 22 óráig fejezzék be, hogy kutyáink esti sétáltatását zavartalanul el tudjuk végezni." Mégiscsak béke van.

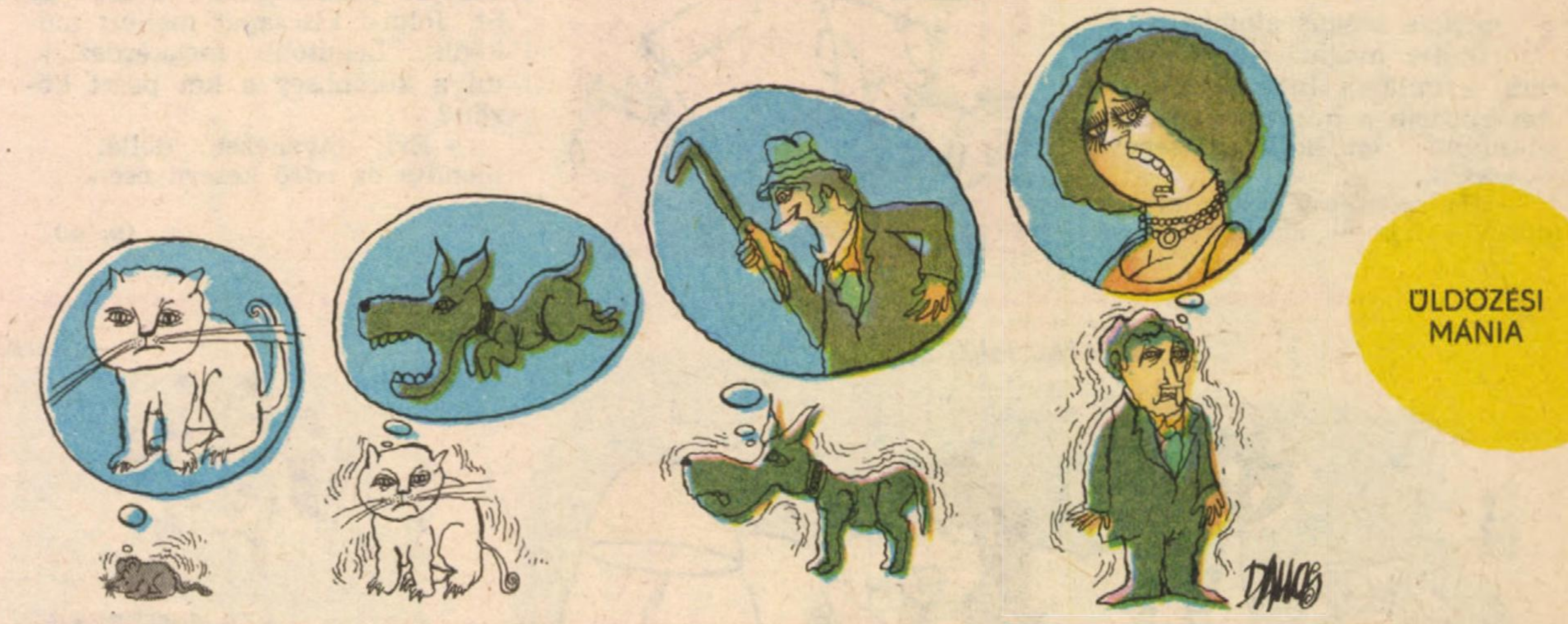

ÜLDÖZÉSI MÁNIA

SZILÁNKOK

SZÜLŐI BÜSZKESÉG

— Az én fiam már kétszer leszokott a dohányzásról, pedig csak a hetedik általánosba jár.

HIRTELEN HARAGÚ EMBER

— Uram, ha engem egyszer elkap az indulat, ha elönt a forróság, két-három éven belül odacsapok az asztalra!

AUTÓSOK FIGYELMÉBE!

— Ne feledje, hogy Ön is gyalog jött a világra!

TURISZTIKA

— Én soha nem kérek útlevelet. Megelégszem azzal, ha idehaza néznek külföldinek.

SZENNYEZETT LEGKÖR

*MOST VEGYEN LEVEGŐT,
AMÍG NEM KÉSŐ*

TV-SZAKÜZLETBEN

— Két hete vettem önöknél ezt a készüléket és máris milyen unalmas benne a műsor!

ÜZLETBEN

— Kartársak, sorsoljuk ki, hogy ma melyikünk lesz udvarias!

PÁLYAVÁLASZTÁS

— Kisfiam, valami olyan állást keresünk neked, ahol magas lesz a nyugdíj.

G. Sz.

A KÖZLEKEDÉSRENDÉSZET JÖVŐJE

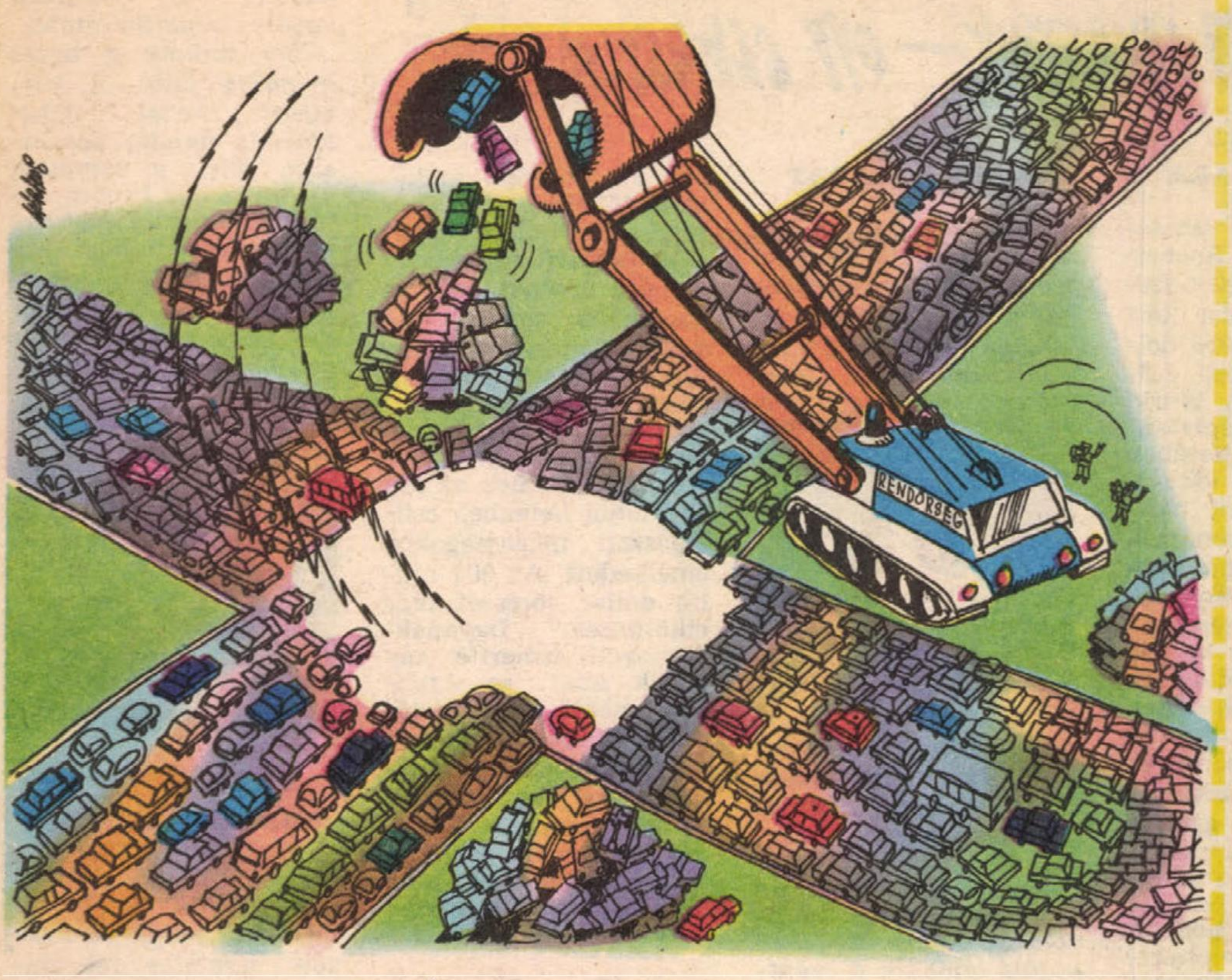

KÜLFÖLDI VÁSÁRON

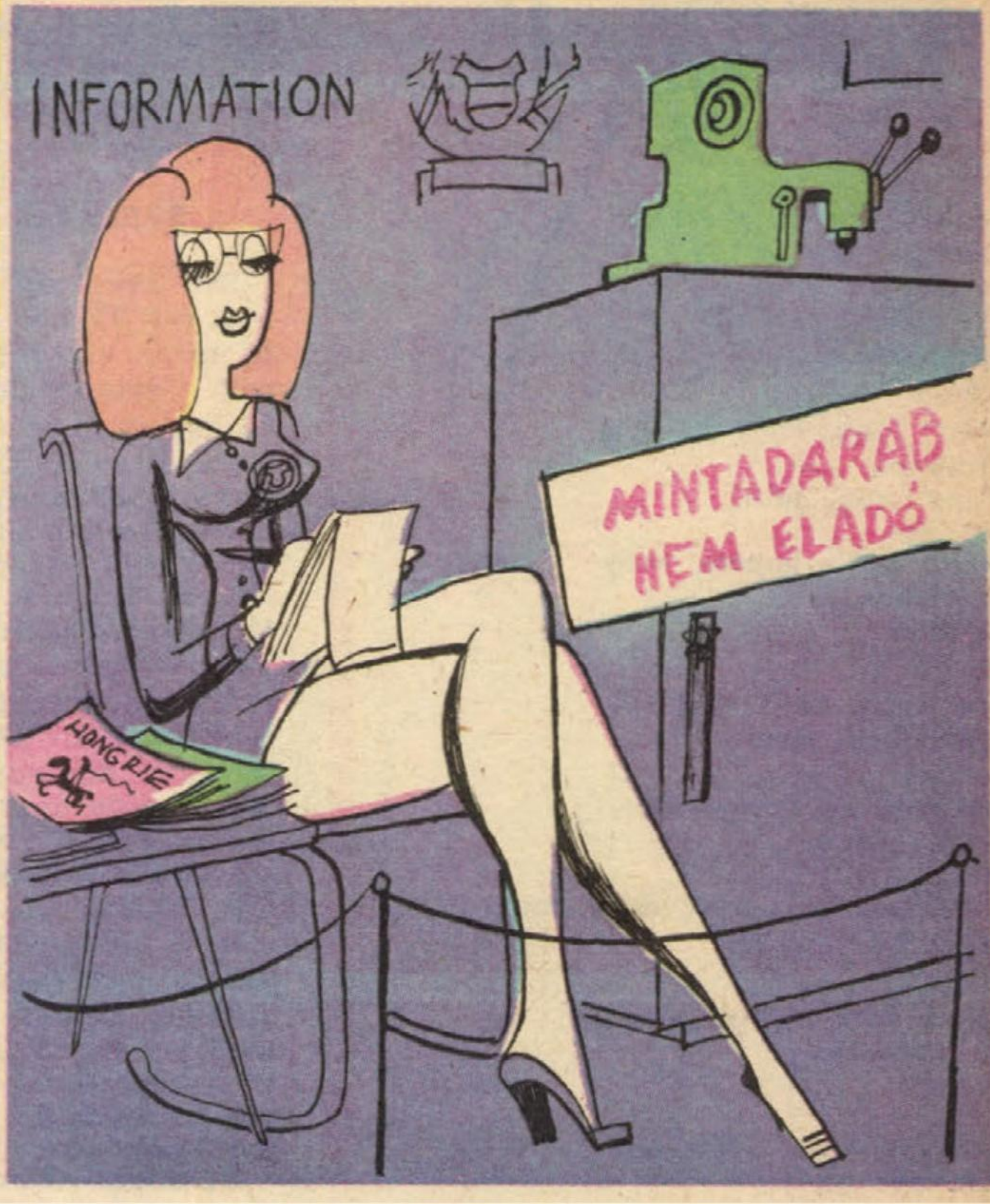

tribün

Casey Stengel hatvan esztendőt töltött a baseball-sportban, mint a legnagyobb proficsapatok menedzsere.

— Ha meg akarod őrízni az állásodat — mondja — akkor a legfontosabb szabály, hogy igyekezz megosztani a klub vezetőségét. Azt az öt embert, aki már utál, a világért se engedd találkozni azzal az öttel, aki még nem döntött.

Öngól, a mágus alighanem kiütötte magát. Helenio Herrera, a milánói Inter edzője önéletrajzában a minden képzeletet felülmúló emlékezőtehetségével dicsekszik.

— Én még emlékszem arra az időre — írja — amikor a casablancai kikötőt építették. Pedig akkor még csak három éves voltam.

Egy szemfüles riporter utánanézett és kihírdette; hogy a casablancai kikötő 1911-ben készült el, tehát Helenio Herrera ma nem 58 éves, amint hírdeti, hanem — legalább 66.

Az olasz szabályok szerint a nagycsapatok edzői hatvanéves korukban kötelesek nyugdíjba vonulni.

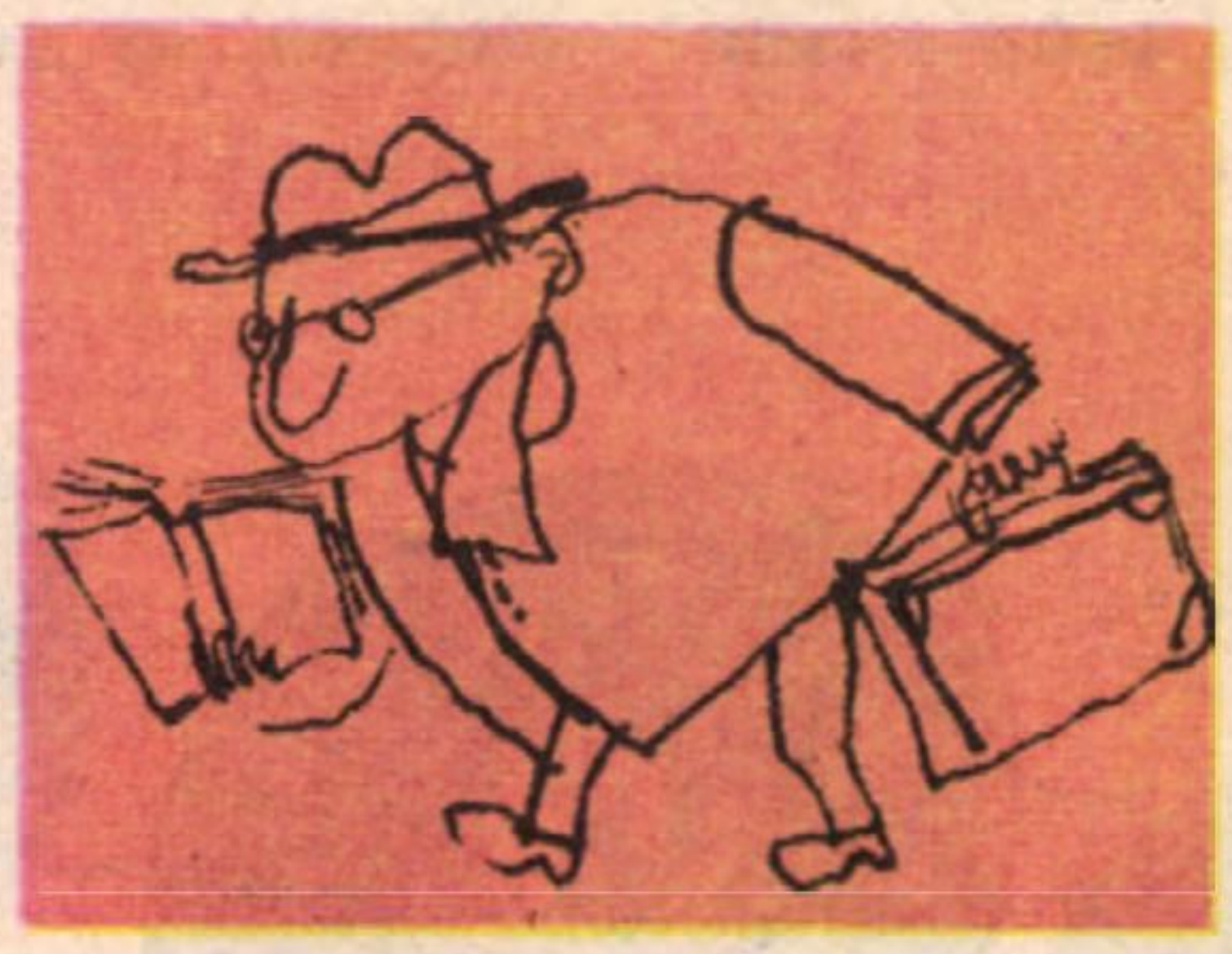

Cassius Clay (Muhammad Ali) filmajánlatot kapott.

— Majd gondolkodom az ügyön — mondta. — Tulajdonképpen mit kéne eljátszanom?

— Újra megfilmesítjük a Robinsont — volt a válasz. — Péntek szerepét szántuk önnek.

— Szó sem lehet róla — húzta ki magát a jóképű fekete ember. — Vagy Othello, vagy semmi.

Lou Caressecát, a New York Nets kosárlabdacsapatának edzőjét menesztették. Most egy St. John-i kiscsapat mellett működik. Legutóbb megkérdezték: mi a különbség a két poszt között?

— Évi ötvenezer dollár — mondta az edző keserényesen.

(p. p.)

ELSŐ HÁZASSÁG

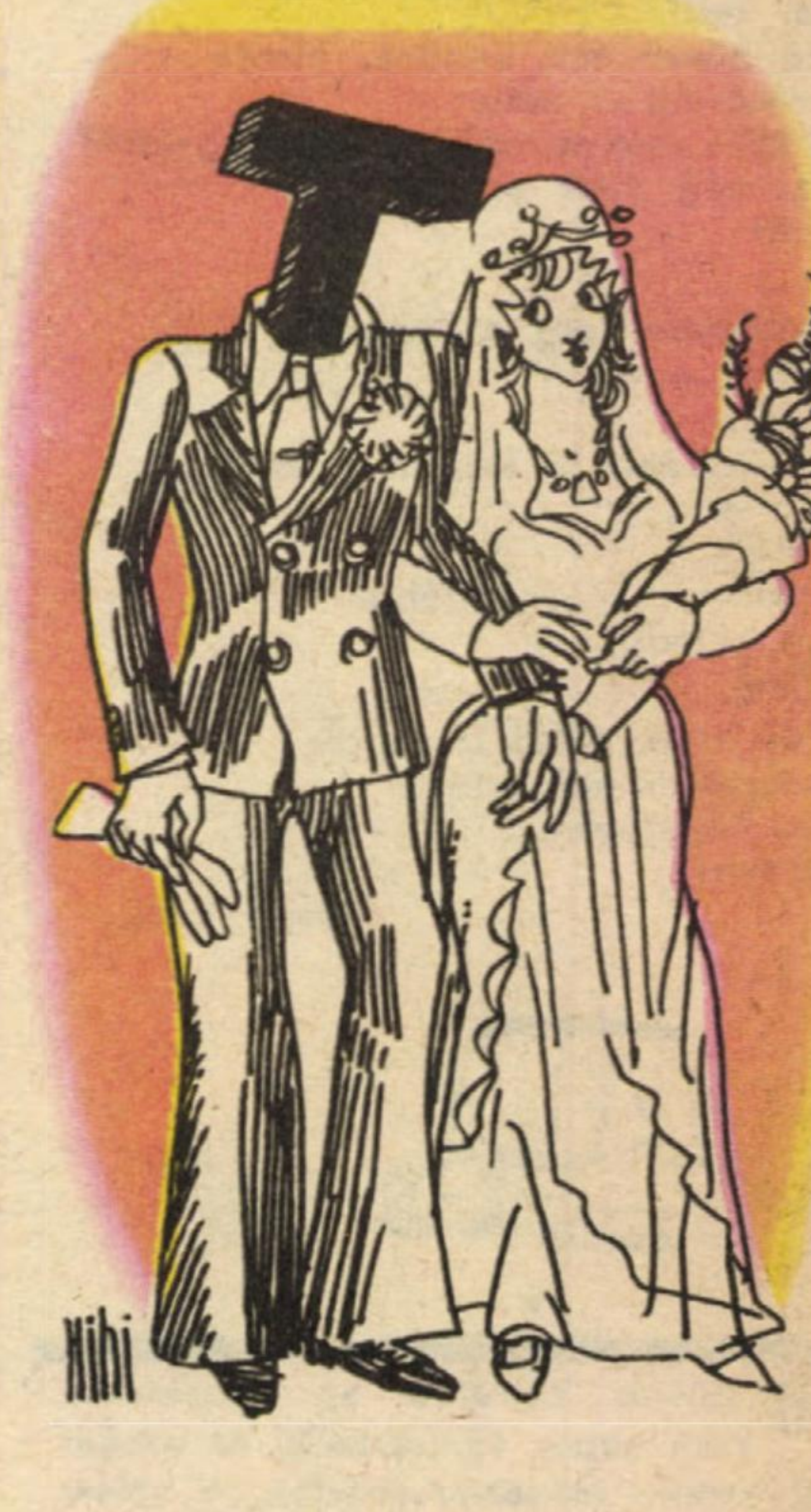

FIATAL HÁZASOK

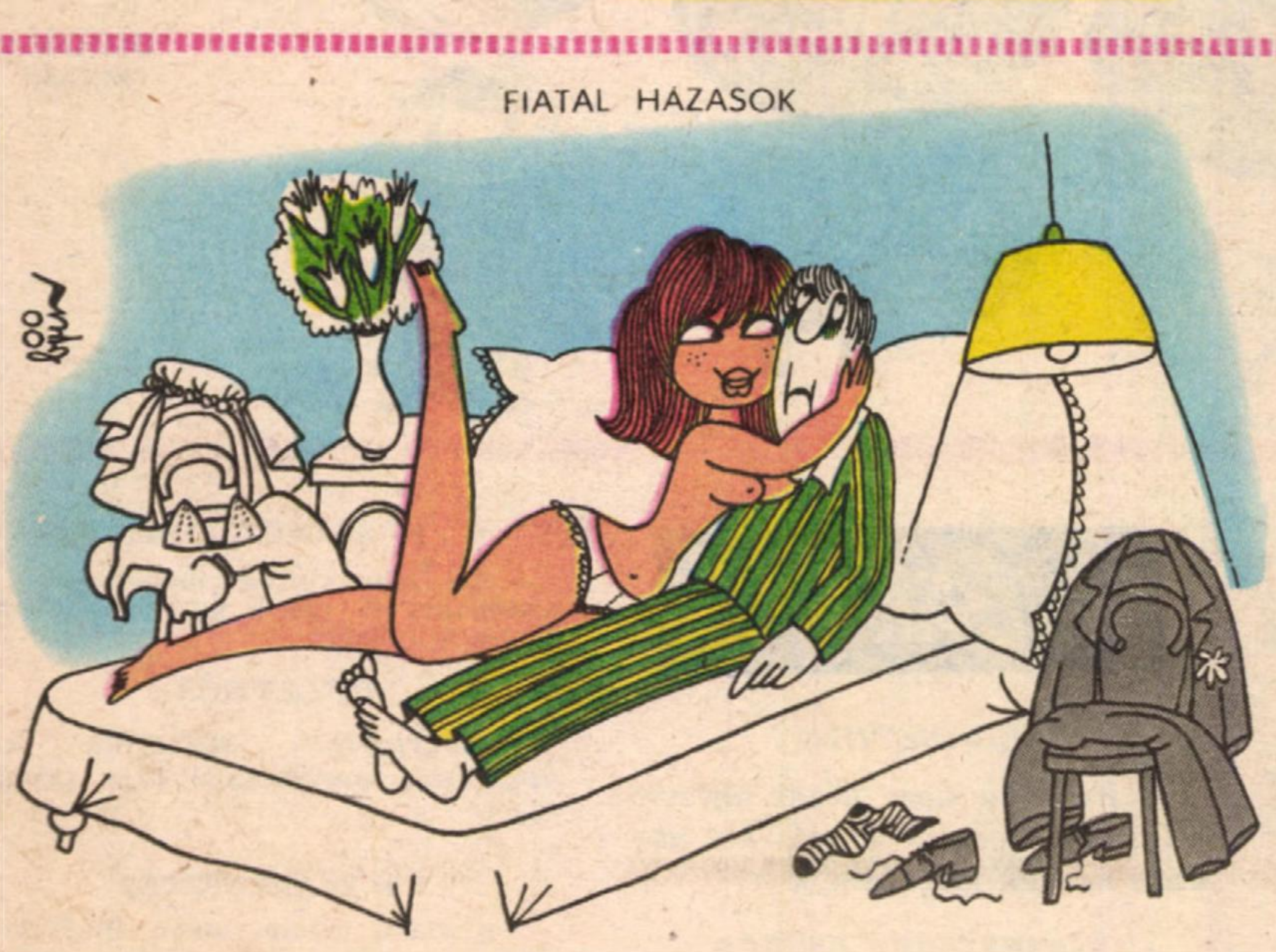

– Ugye, drágám, egyelőre nem veszünk tévét?...

A TENGER SZENNYEZETTSÉGE

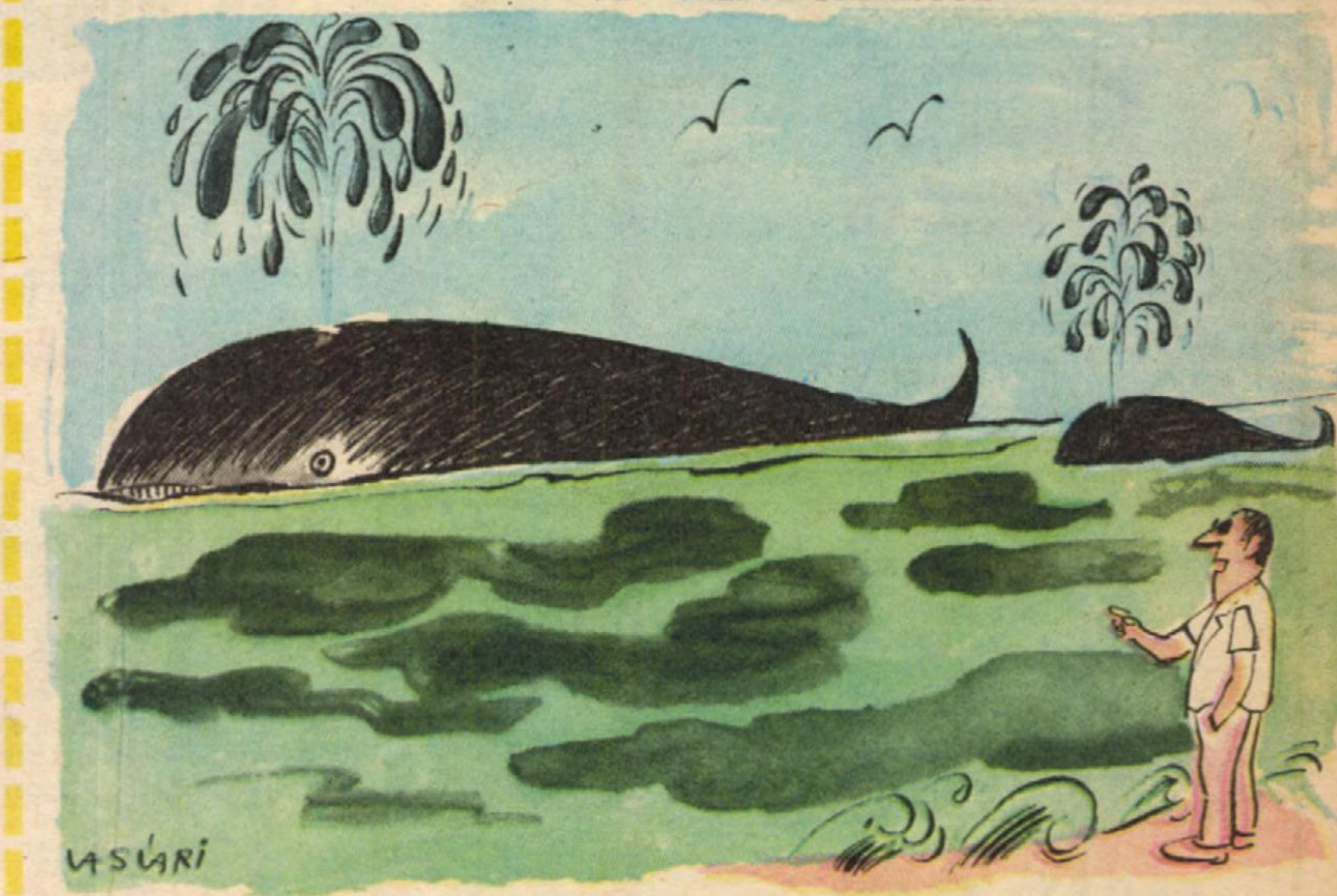

– Olaj!